

BURMESE CLASSIC

ရှမ်း မာယာဇီ ပိတမင်တရား

ပါဝင်သော

၈၈၆ ခေတ်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

မအိချို

စီရင်သည်

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဝင်း (မြ-၀၀၆၆၅)

အမှတ် ၅၂၀(က)၊ အင်းဝ(၄)လမ်း

(၆)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးကျော်ရင် (ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်) (မြ-၀၀၃၂၆)

အမှတ်(၁၂)၊ သရဖီလမ်း၊ ဧရာ/နောက်ရပ်ကွက်၊

အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

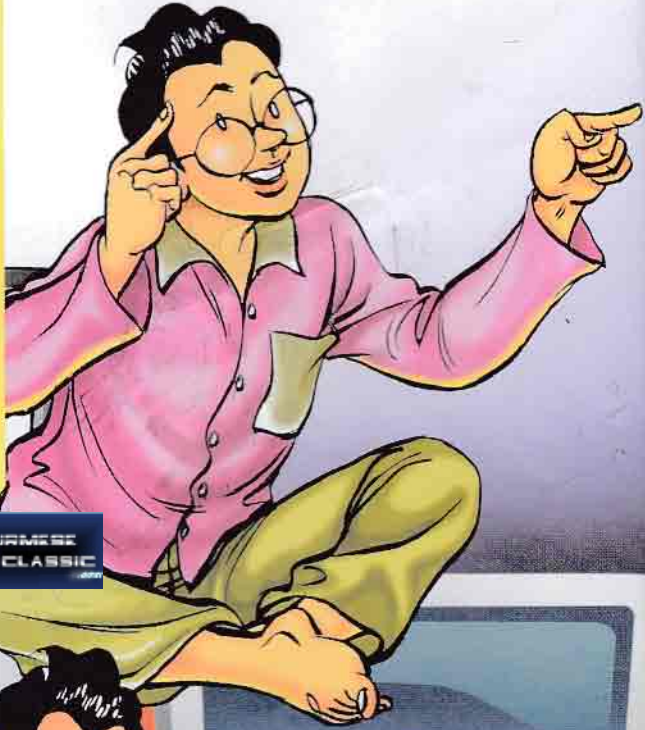
ထော်ပိုင်

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊

အုပ်စု - ၅၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၅၀၀ ကျပ်။

BURMESE CLASSIC

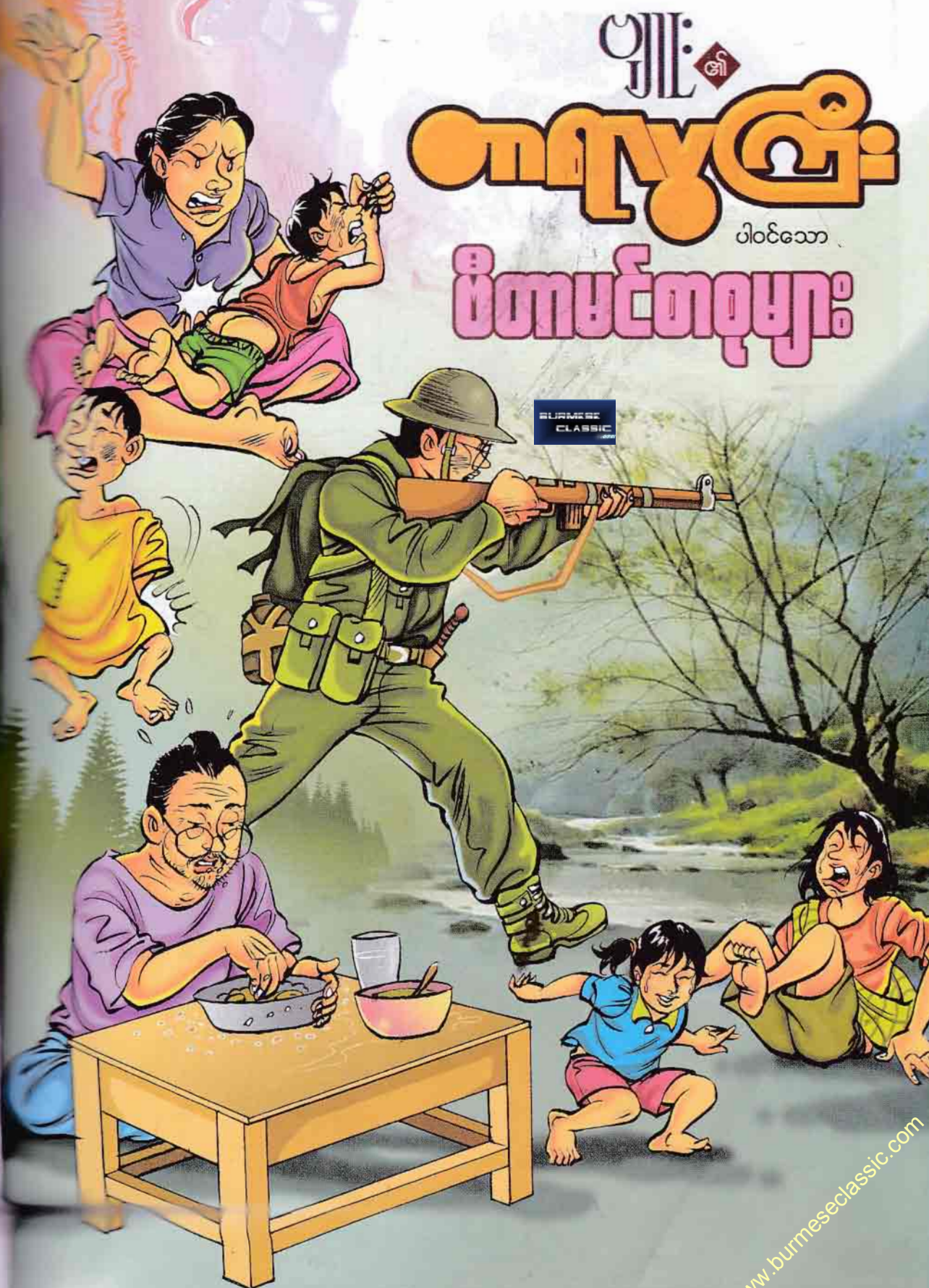
ရှုမိုက်

ကျွန်း

ဝါဝင်သော

ပိတမင်တရား

BURMESE
CLASSIC

ဖား တက်လှည်း ပါဝင်သော သင်္ချာပုံပြင်

BURMESE
CLASSIC

ဟာ
အတော်ပဲ သိန်းရှေ့ကြည်
ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် ဘယ်
က လှည့်လာတာလဲ။

မော့ကွာ
မင်းတို့ လမ်းထိပ်က
ဆေးဆိုင်မှာ ပစ္စည်း လာ
ဖြုတ်ပြီး သတ်ရတာနဲ့ ဝင်
လာတာ။

မော့
အတော်ပဲ တစ်ခါတည်း
ထမင်း ဝင်စားသွားလို့က်
မော့မော့ ဆေးဆေးပေါ့
ကွာ။

ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သည့်
အတွက် သိန်းရှေ့ကြည် ငြင်းမနေတော့ဘဲ
ခေါင်းညှိတပြန်လိုက်သည်။

ထမင်းစားသုံးသည့် ကျောက်သောအင်္ဂါ
သူ အနည်းငယ် ရှိသွားမိ၏။ အသက်
အရွယ် ကြီးရင့်ပြီး ဖြစ်သော သူ၏ အဖေ
ဖြစ်သူက ပါပေါတိုင် ထမင်း ဟင်းများ
ပေးကျွေးကာ မြန်စားပွဲဝိုင်းတွင်လည်း
ဟင်းရည်များ ပေးပေးခြင်း ဖြစ်၏။

သိပ်ကောင်းတဲ့
အင်္ဂါအစာပေါ့ သူငယ်ချင်း
ဂုဏ်၊ ငါလည်း ဗိုက်ဆာနေ
တာနဲ့ အတော်ပဲ။

ဟာ ဒါပေ
တယည်း ဘယ်လို
... မှတ်တမ်း မသိဘူး ဖြစ်ပြန်
... နီမာ ဧည့်သည်ကို
ထမ်း ကျွေးမလို့

ငှက်စိတ်ကြောင့် ချက်ချင်း ဆိုသလို သိမ်းဂျေကြည်ကို
သူ ယဉ်းဖက်လျက် အိမ်ဂျေဧည့်သန်း ရှိရာသို့ ဖြန်
ထွက်သည်။

သူကလေ
လာဦးကွာ နီမာ ဒါပေ
ထမ်း စားပြီးရင် သိမ်းဂျေ
ထမ်းပွဲ အသစ် ဖြစ်ထားလို့ကို
နီမာ မောင့် ဧည့်သည် ရောက်
နေတယ်။

ရပါတယ်ကွ
လူမော်ဂျ မင်းကလည်း
မော့မော့ဆေးဆေး
ပေါ့

သိမ်းဂျေကြည်က
အာသာသလို နှစ်သိမ့်
ဆော်လည်း သူ့စိတ်၌
အစ်သူကို အလိုမကျ
သလို သိမ်းဂျေသည်မှာ
အမွန်ပင် ဖြစ်၏။

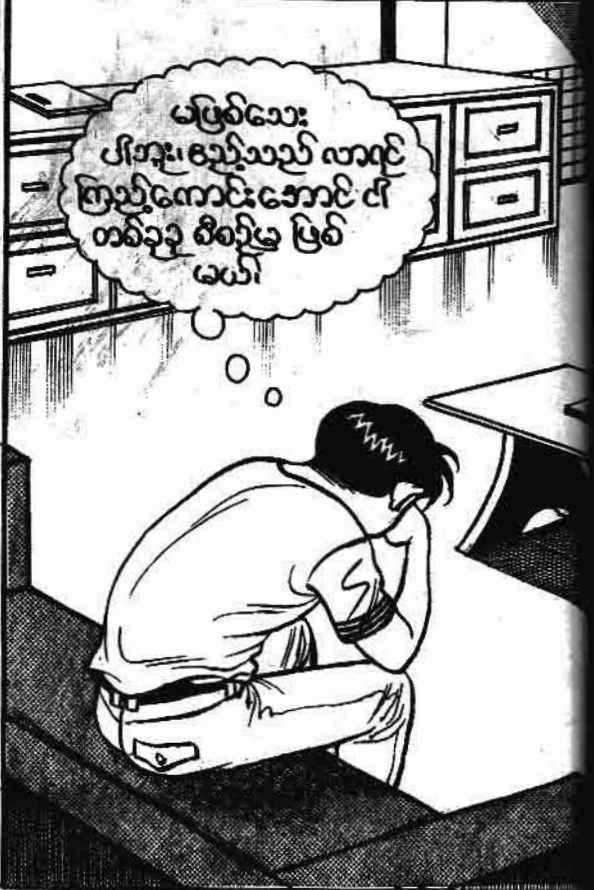

လူကုတ် ဆရာဝန် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်
ရှေ့မှို မသိစိတ်ဖြာ ငှက်သွားခြင်းမျိုးလည်း
ဖြစ်နိုင်သည်။

ကောက်!
အဖေတို့ လုပ်ငန်း
သိက္ခာကျလျက်
တာ။

သိန်းဂျေကြည် ပြန်သွားသော်လည်း
ထိုနေ့မှ စ၍ သူ့အတွက် အပြန်အလှန်
တွေးစရာ မေးခွန်း တစ်ခု ကျန်ခဲ့သည်။

မဖြစ်သေး
ငါ့အား ဧည့်သည် လာရင်
ကြည့်ကောင်းအောင် ငါ
တစ်ခုခု စီစဉ်မ ဖြစ်
မယ်။

သူ စိတ်ထဲ နှိပ်စားဖြစ်နေ၍ ဇနီးဖြစ်သူ
သူ့အကူ ပြောပြ တိုင်ပင်ကြည့်သည်။

ပြောရ
မှာလည်း မကောင်းဘူး
သူ့ဇာတယ်။

ဘာများလဲ
မောင်ရဲ့။

မောင်အဖေ ကိစ္စပေါ်ကြော့၊ ဇနီးသည် ဆောင်သည် လာရင် ပေပေ ဆယ့် ဆိုင်ပုံ စားသောက်ပုံနှင့် စာ မသင့်တော်ဘူးလား လို့၊

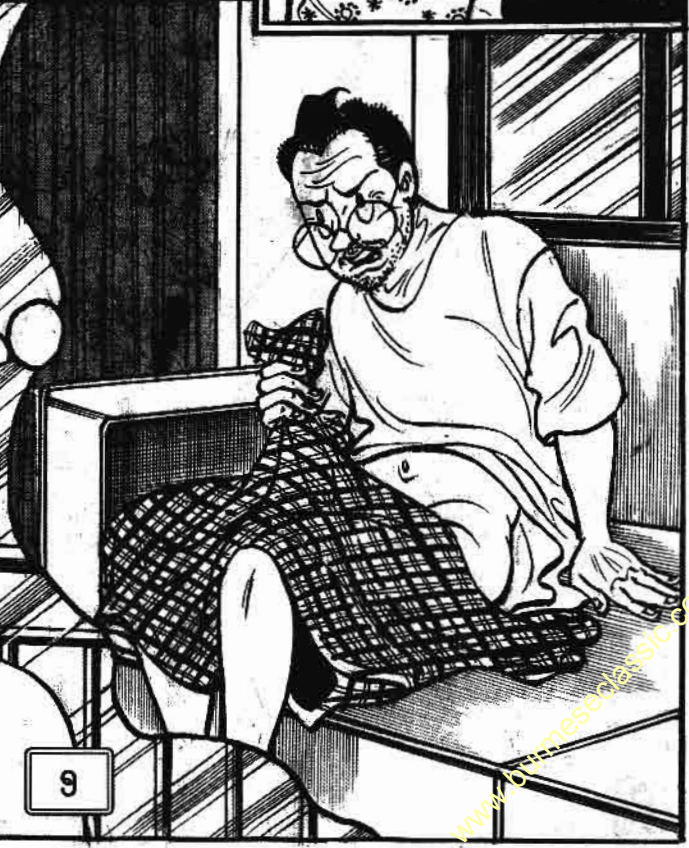
မောင်တို့များ သိကြာ ကျွန်ုပ်မလား ဆိုတာကိုပေါ့၊

သုဇာက တသကာ စဉ်းစား သလို မျက်လုံးလေး တစ်ချက် ရေကြည်ပါ။

သုဇာလည်း အဲဒီ လျှောမလို့တော် ကြာ မောင် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမှာ စိုးလို့ ငြိမ် ဆဲတာ၊

တစ်ခါ တလေများ ပုဆိုးတွေ ခြံကျ ခြာရည်တွေ ထွက်နဲ့ အပေ ကြည့်ရတာ စိတ်မသက် သာဘူး၊

ဒါသက်
အတွယ်အရ ဖြစ်
တာတော့ ဖြစ်တာပေါ့
လေ။

ဒေးကျွ
မောင်လည်း အဲဒါကို
ဘယ်လို လုပ်ရမုန်းကို
မသိဘူး။

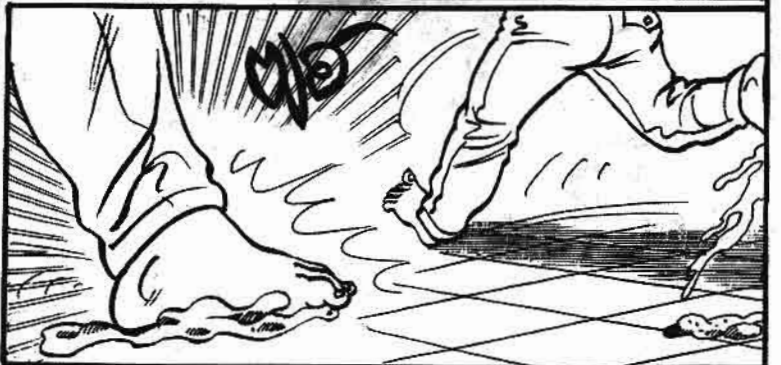
ဒီလိုလုပ် -
ပါလား မောင်ရဲ့
စားပွဲပွဲလေး တစ်လုံး ဝယ်
ပြီး အဖေ့ကို ခောက်ပေး
မီးဖိုချောင်မှာပဲ ထမင်း
ခွဲကျွေးလို့ကပါလား
မောင်ရဲ့။

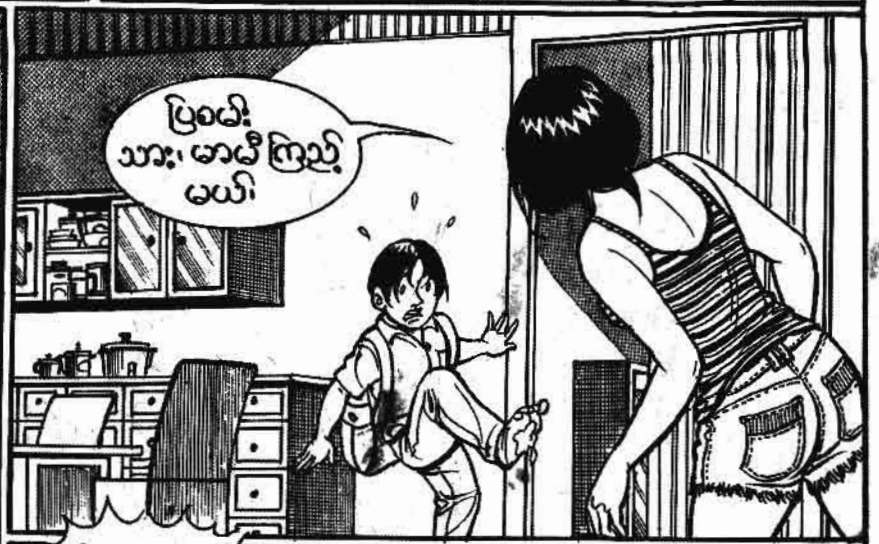
ဒေးကျွ
သုဇာ ပြောတာ မဆိုး
ဘူး။

ကဲ မောင်ရေ
သားကို ကျောင်းသား
ဗြိတိသျှီးမယ်၊ ခောက်ကျနေ
ပြီလား မသိဘူး။

ဟာ! သား
သိဒ္ဓတ္ထကုမ္ပဏီ ဘာ
တွေ နင်းမိလဲ မသိ
ဘူး!

ပြစ်မိ
သား မာမီ ကြည့်
မယ်!

ဟိဟိဟိ
ဟိဟိဟိ
ဟိဟိဟိ

ဟိဟိဟိ
ဟိဟိဟိ

ခင်းရဲ၊
လာစမ်း၊လာစမ်း
ဒီမှာ ဘယ်သူ့ချွေးတွေ
လဲ

လာပြီ
မမလေး။

ထမင်းစားသုံးဘက်မှ ကြားနေရသော
အသံတွေကြောင့် သူ ကွန်ပျူတာ ရှေးမဲ့
ထကာ အသံ လာကုသို့ ပြေးကြည့်သည်။

ဘာတွေ
ဖြစ်နေတာ
လဲ။

သူ တစ်ချက် စဉ်းစား မိသလို
အိမ်သာဘက် သွား၍ ကြည့်
သောအခါ အဖေက ကျပ်ကျပ်
ကျပ်ကျပ်နှင့် ထွက်လာသည်။

မောင်ရေ
မပြောခွင့်တော့ဘူး
လူချွေးမ လူချွေး
အစ်ကို။

ထမင်းစားခန်း
သဘော သားလေး ချော့
ဆွာ ခင်းမိကုန်တယ် အင်္ကျီ
အပေ မဟုတ်ပါဘူး။

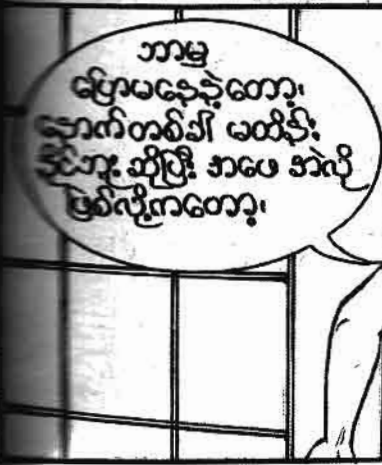
ဟုတ်၊
ဟုတ်ပါတယ် သား
ရယ်၊ အပေ ချောင်းတွေ
တဟုတ်ဟုတ် ဆိုးရင်
မထိနဲ့ နိုင်ဘာ ခုလိုဖြစ်
သွားတာ။

ဟာ
အပေတို့ကလည်း
ခုညီးခုညီး ပါးပါးတော့
ထိနဲ့ ဦးမုပေါ့..

လို့တာထက် ပို၍ မာထန်နေသည့် သူ့အသံကြောင့် အပေဖြစ်သူ အကြီးပွ
ဆတ်သန် တွန့်သွားကာ သူ့ကို မဝံ့မရံ မော်ကြည့်သည်။

အပေ၊
ဟို အပေ
က။

ဘာမဲ့
ပြောမနေနဲ့တော့၊
နောက်တစ်ခါ မထိနဲ့
နိုင်ဘူး ဆိုပြီး အပေ အင်္ကျီ
ဖြစ်လို့ကတော့။

နောက်ဖေး
မှာ အပေထိုးပြီး နေရ
ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။

ထိုညက ဘကြီးပု ညစာမစားဖြစ်တော့သလို အိပ်၍ လည်း မပျော်တော့၊ တိုက်ခေါင်း၌ ချောင်းမှတ်ဆိတ်ပင်ကြီး ထက်မှ တကွပ်ကွပ် အော်မြည်နေသော ငှက်မြည်သံကို နားစွင့်ရင်း အတွေးအာရုံတို့ သူ့အလိုလို ဖြန့်ကျက်လွင့်မြောသွားသည်။

သားကို မွေးပြီးပြီးချင်း ငါးတွင်းထဲ ခွယ် ခေါင်းသည့် ဆုံးပါးသွားသည့် အတွက် ဘကြီးပု သေလှမြောပါးရခြင်းကန်ခဲ့ရပုံကို သတိရသည်။

ဟဲ့ သား ပွကြီးရယ်၊ အင်္ဂါ ထမင်း အိုး ထားပြီး ကလေးအတွက် ခွံအခြံသာ မြန်မြန် သွား ဝယ်ခင်းပါနာဟယ်။

ခွံအခြံ ကလေးက ခွံအခြံ ခေါ်ပြီး ကျန်တာ အမေ တာရန်ထား။

အမေ တစ်ယောက်တည်း၊ ထမင်းအိုး တစ်ဖက်ကလေး တစ်ဖက်ခွံ။

ရပါတယ် သားကဲ့၊ တော်ကြာ အလှူ နောက်ကျလို့ သားကို လှောနေခွင့် မယ်။

အိမ်ထဲမှာ နေထိုင်ပြီး ဘားလယ်ကို စိတ်မချနိုင်
သော်လည်း တစ်နေ့ ငါ့အဖေက တစ်နေ့ စား
သရဲလည်း ဘဝမို့ တာရှည်ပြီး မတတ်သာ
သော အလုပ် သွားခဲ့ရသည်။

အဖေ
ကျောင်းအိမ်ပေါ်မှာ
နို့မို့ထုပ် တင်ခဲ့တယ်၊
ရေခွေးက ဆူပြီး သား၊
တတ်ဘူးထင်မှာ။

အေးပါ
သားရယ်၊ စိတ်ချ
လက်ချသာ သွားစမ်း
ပါ..

ကဲ
တို့ဆိုင်တွေ ဘာ
ပြုတ်မယ်ဟေ့၊ ထမင်း
စားချင်နီ၊

ညောင်တန်းကလေးတို့ နားထောင် ကောင်း
က သူတို့ကလေးတို့ ပွင့်သည့်ကံ အကဲခတ်
အလို ရှောင်လွှဲ ရေကြည်သည့်။

ဟင်!
ခင် ဟင်းမပါ
ဘူးဟား ပွင့်ကြီး။

ဒေးဟာ
မနက်က သားကိစ္စ
လုပ်နေတာနဲ့ ဟင်းချက်
ဖို့ မပေးနိုင်ဘူး။

ခွင့်
ဖြားလည်း ခွင့်
ပဲ။

ခွင့်လို့တော့
မပြောပါနဲ့ဟာ။ သားလေး
အတွက် ငါ့ဘာမဆို လုပ်နိုင်
ပါတယ်။

သားကို
ပြောတာ မဟုတ်
ပါဘူးဟယ်။ ခင်ကလည်း
ရှေ့ ရှေ့ ငါ့ဆီက ဟင်း
ယူစား။

ခ

အဘက အလုပ်ဆင်းသော အချိန်
မှာ နှစ်ဖွင့် မနက်စာ သားအတွက်
အညှိဝယ်ဖို့ တစ်ခါ သတိရသည်။

အဖ
တစ်ဂဏ်စာတစ်ဂဏ်
ဝယ်နိုင်ဖို့တောင် အနိုင်
နိုင် ရှိတော့နေတယ်။

ဇိမ်ပါ။

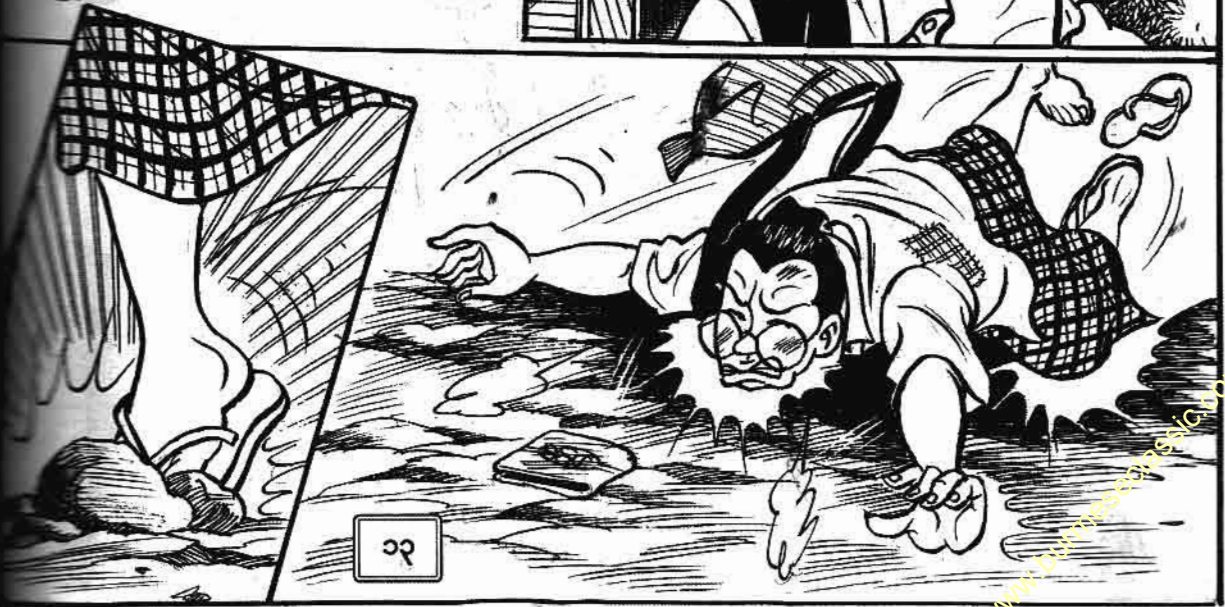

မရှိလို့
မလာ မလာလို့
မရှိ

မရှိ
မှတော့ အယ်လို့လုပ်
ဖြုတ်လဲ ဟန်

အဆိုနှင့် အကောင်း နှစ်တို့နေ့ရှိလာ
သော် သူ ကံဆိုးစွာ ခလုတ်တိုက်
မိ၏။

ပြန်ထမည်အပြု သူ့ရှေ့နား၌ ဖိုက်ဆံ ခေါက်အိတ်လေး တစ်လုံး ကျနေတာ တွေ့ရသည်။ ဖွင့် ကြည့်တော့။"

အားလုံး ဧေါလာတွေ သောင်းနှစ်ထောင်ကျော်တောင် ပါလား။

ရင်တွေလည်းတုန်၊ ပန်းတွေလည်း တုန်၊ သူ့ဝမ်းသာမျှက ရင်တင်မက ပန်းအထိတုန်သည် ဆိုကတည်းက ဘယ်အထိအောင် ဝမ်းသာသွားသည်ကို အားလုံး သို့မှန်းကြည့်နိုင်သည်။

ဟင် သူ့ လိပ်စာကတ်မှာလည်း ပါတယ်၊ ငါ့ ဘယ်လိုလွှာ ရမလဲ။

ဒါက ဘာပြီ။

ချက်ချင်း ဆိုသလို အိတ်ထဲမှ ဖွင့်ထုတ်၍ ပွဲကြီး ဆက်လိုက်သည်။

ဟင်နို၊ အသံလွှင့် ဌာနကပါလား။

ဟုတ်ကဲ့၊ အဖိနှိပ်ပါ ငှါ။

ဟုတ်ကဲ့၊
ကျွန်တော် တာကုပ္ပကြီး
ဒီထမ်းကနေ ကျွန်တော်
အိမ်ဆီအိတ် တစ်လုံး ကောက်
ရပါတယ်။

အဒီထဲမှာ
ဒေါ်လာ တစ်သောင်း
နှစ်ထောင် ကျော်တောင်
ငါလာပါတယ် ဆိုတာ

သူ့ လိပ်စာ
ကတ်မှာ ကျေဘတ်လို့
ရှေးထားပြီး အင်းလျား
လမ်း (No-57) ရဲ့ ငါ
ပါတယ် ဆိုတာ

ဟုတ်ကဲ့
ကျွန်မတို့အိမ်မှာ
Police channel ဆိုတာ
ဒီပါတယ်ရှင်၊ အဒီကနေ
ကြော်ငြာပေးရမယ်၊
သဘောလား..

မြောက်
ကျွန်တော် ပြောချင်
တာကလေး သောတရှင်
လို့က ထိုကဲ့သို့ သူ့အတွက်
အိမ်ထဲ ဝင်ရောက်
အောင်ချင်တာ

အိမ်ရှင်၊
ဘာပဲဖြစ် "ရှင်လည်း
ခွမ်းမြေ့ပါစေ" ဆိုတာ
အိမ်ရှင်ပါ။

ရယ်ရယ်တော့၊ ဝတ္ထုတွေထဲမှာ ဆိုလျှင်တော့
မင်းသားဖြစ်သူက ကောက်ရသော ထိုငွေ
အား သက်ဆိုင်ရာ ဌာနတွေကို အပ်ချင်
အပ်ပါလိမ့်မည်။

ငါ့သား
အတွက် နို့အငြိအား
ကောင်းကောင်း၊ ဝယ်လို
ရပြီ၊ အားဆေးကော၊ အနို့
ထပ်ဝယ်ရမှာကော၊ ဝမ်းသာ
လို့က်တာ။

အင်္ဂါသားဆုံးသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
ချကာ ပွဲကြီး နို့အငြိ ဝယ်ပြီး အိမ်ပြန်
ခဲ့သည်။

ပိုင်ရှင်ရဲ့
အမည် အပြည့်အစုံ
က ရှေးအတ်တိုင်လာတဲ့
မြတ်သူ လူမျိုး၊

အဖွဲ့အစည်း
ကတော့ ဒီလို
ပဲ။

ငါတို့
မြန်မာပြည်ကို အစ်
တစ်ရာ တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်
ခုတ် လူမျိုး၊ ဒီလောက်တော့
လက်စားချေဆင်တယ်။

ထိုအခါ နက်ဖြန်ပေါင်း များစွာ ဖူးပွင့်စေခဲ့သော်လည်း
ထိုအခါ တစ်ခု အမေ နေထိုင် မကောင်းသော အခါ အလုပ်
မိအဖိ သားကို ခေါ်သွားရ၍ ကလေး တစ်ယောက် အလုပ်
မိအဖိနှင့် ကသာကလပ် ခြံငြိမ့်၏။

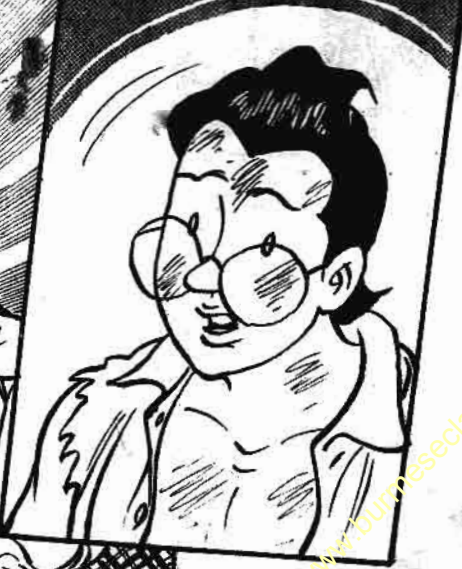
ဟဲ့ ဟဲ့
ပွဲကြီး နှုတ်ကမ်း
ဆွေးတွေ ယူကုန်ပြီ
လုပ်နဲ့။

ဝေဝေရယ်
အကလေး ငါ့သားကို
အိမ်ပေးထားမေးပါဟာ၊
ဒီ ဒီကုသီးပေါင်းလေး တပ်
ဖြူရင် ဒီနေ့အဖို့ ပြီးပါ
ပြီ။

ကလေး
ချွေးကို သမီးတာ
ဝေဝေရဲ့

ဟဲ့ ကလေး
မယုဘဲ နင် အာရုံ
ငါ့ပေါင်းကို ကျွမ်း သမီး
နေရတာလား။

ဘာလို့ ခုမ်းတာလဲ၊

ဈေးနဲ့က ချစ်လား၊ ဘာလား၊ ဆိုတာ သိရအောင်၊ ဝမ်းကောင်းရဲ့လားလို့

ခင် မငုံ့ဘူးလား၊

ဘာလို့ ဝုံ့ရမ္ဘာလဲ၊ ငါ့ဘား ဝဲဟာ၊

ကဲ ရှေးဟာ ကလေးကို ပြန်ယူ၊ နှိကွပ် ငါ့ ထာဘီတွေ ပေ ကန့်ပြီ၊

ခင် ထာဘီ ချွတ်လိုက် လေ၊

ဟဲ့ ဘာလို့ ချွတ် ရမ္ဘာလဲ၊

ဒီမှာ
ပဲ ဖုတ်နဲ့ လဲလိုက်၊
အဲဒီ ထောင့် ငါ ပြန်လျော်
ပေးမယ်။

ဟဲ့ ဟဲ့။

ဘောင်းဘီ
ငါ ဖိတယ်
ဟာ။

သား အတွက် ဆိုလျှင် ဘယ်သူ့ကို မဆို ဘောက်ကြီး
ခံရဦးလည်း၊ ပွဲကြီး ဝန်မလေးတတ်ချေ။

သက်ထား
ဆီ နို့ကောင်
လား။

ဟဲ့
ဘာလဲ။

ထစ်ခါလောက်
ပေးစို့မင်းပါ
ဟာ။

ဟဲ့
ဘာလဲဟဲ့
သေချာပြီးဆို
ရဲ့။

မြော့ နင်ကလည်း
ကလေး အမေ ဖြစ်ခဲ့ပြီ
ဒီလောက်တောင် နားမလည်
ဘူးလား ဟိပ် ဒီကလေးဟာ
အကောင်းဆုံးတု

အဖါနဲ့
ငါက ဘာလို့ ပေး
စို့ရတာလဲ သေမှာ
လို့

ဟ ငါ
အားလေး အတွက်
ပြောတာ

နင် ဒီတော့
သက်ဆဲမယ် အတူ
တူ ငါ့အားလေးကို တစ်ခါ
လောက် ပေးတိုက်လို့က်
ပါလားဟာ

ရှင်ရှင်
တော့ မပြောဘူး
ဟွန်း

လုပ်ပါတာ
နင် သောင်းတိုင်း ငါ
ဒီဝိပေဇာမယ် ဆော်
ဆော်လို့

အဖေ့ဆရာအဖတ်မဂ္ဂနှင့် သားနှင့် ပတ်သက်
အထိတ်ကို လွမ်းလွမ်း ဆွေးဆွေး ဖြစ်
အဖေ့ ဘကြီးပွ မျက်ရည် ဝိမိသည့်
အဖေ့သံများက အိပ်ခန်းထဲ အထိ ဖြိုက်
ထိလာသည်။

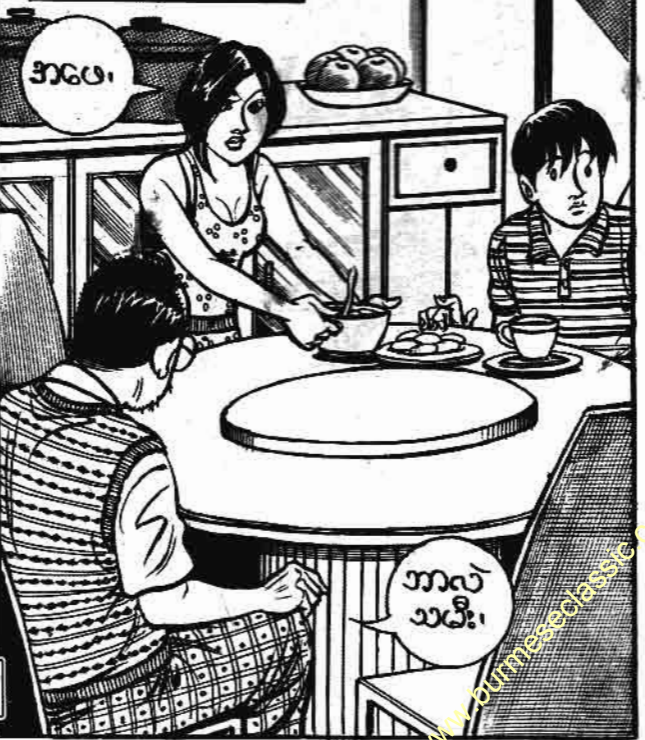
ခင်မွန်ရေ
ငါတစ်ယောက်တည်း
ရှမ်းကန်မှာ အဝန် မင်း သားကြီး
ဆရာဝန် ဖြစ်ပြီး ငါတို့ မြေးလေး
တောင် ရုခေပြီဆိုတာ မင်းကို
ဖြင်ချေင်လိုက်တာ။

အဖေ့အိပ်ခန်းပေါ်မှာ မခက် နှိုးနေကျ
အဖေ့ ထီးလောက်ကပင် အိပ်ရာထဲဖြစ်၏။
အဖေ့ဘကြီး ဘုရားဝတ်ပြုပြီး ဘကြီးပွ ချစ်
အဖေ့ မြေးလေး ဗုံဗုံ အနိုးကို ခေါင်းသည်။

ခြံထဲ လမ်းလျှောက်ပြီး ခွဆိန်ဂျီ ထိုးသော
အဖေ နံနက်စာ စားနေကျ စားပွဲပိုင်းတွင်
ဘကြီးပွ ဝင်ထိုင်သည်။

အဖေ၊

ဘာလဲ
သမီး၊

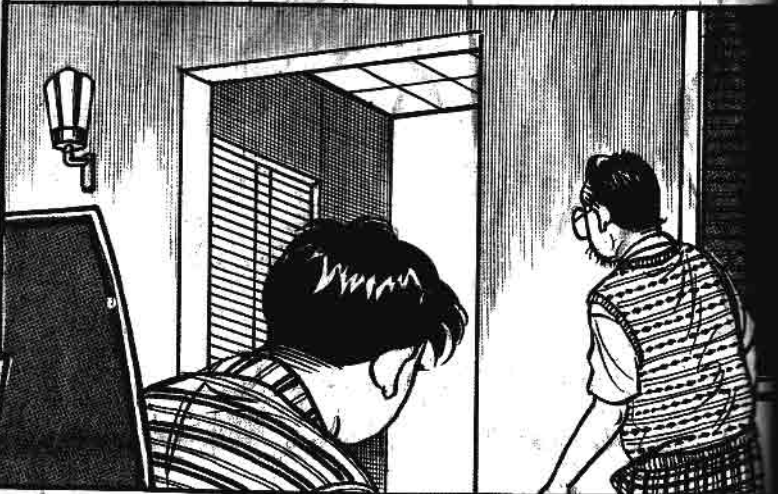
ဒါပေမဲ့ အတွက်
စားဖို့ မီးဖိုချောင်
ထောင်က ချပုလေးမှာ
ပြင်ထားတယ်။

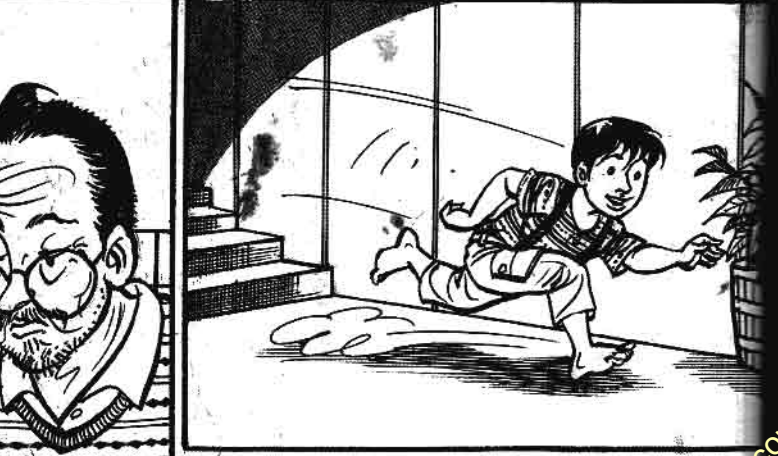
ဖြော
ဒေး ဒေး။

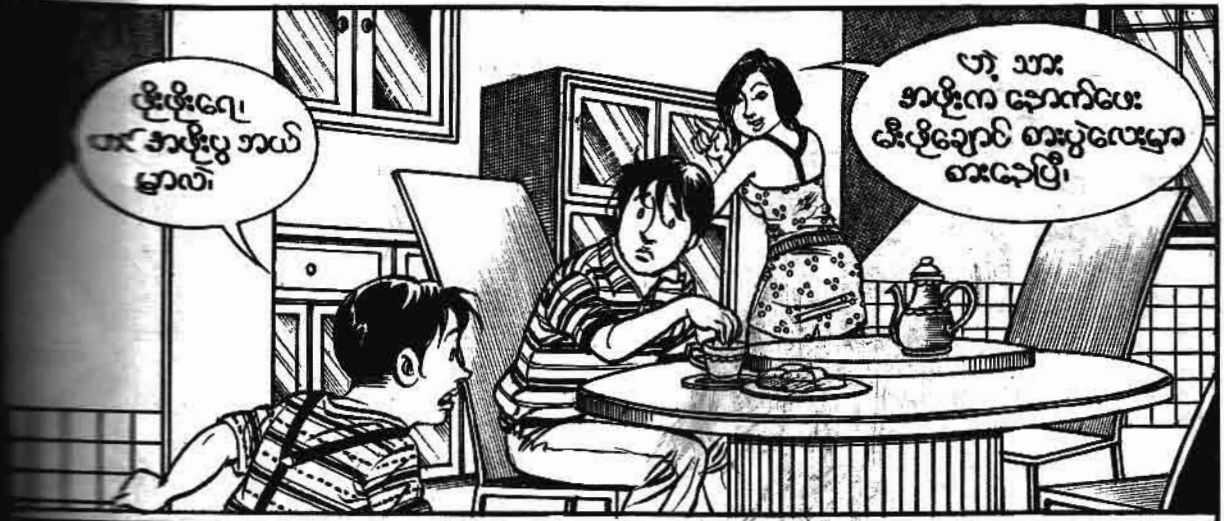
သားဖြစ်သူ ငုတ်တုတ်ပြောနေတဲ့ ဝင်ပြီး မဟာနဲ့တားသည်ကို
အံ့ဩထိတ်လန့်အားသော်လည်း ဘကြီးပွဲ ဘာမှ မပြောဘဲ
စားဖို့ခွဲမှ ထကာ မီးဖိုချောင်ကို ချပုလေးဆီ ပြောင်းထိုင်သည်။

ဝမ်းနည်း ထိခိုက်လွန်းသော ပိတ်ကြောင် ထင်သည်။ ကိုင်ထား
သော ငွှားပင် တဆတ်ဆတ် တုတ်ခေ၏။

ကျောင်းပိတ်ရက်မို့ ထုံးစံအတိုင်း သူ့အားဖို့
ကစားစရာ တစ်ခုခု လုပ်ခိုင်းမည် ဆိုသော
အတွေးနှင့် မိမိ အပြေးကလေး ဆင်းလာသည့်

ဦးဦးရေ
ထင်အင်္ဂါပွဲ ဘယ်
မှာလဲ။

ဟဲ့ သား
အင်္ဂါပွဲ နောက်ပေး
ဒေါ်ဦးရေရင် စားပွဲလေးမှာ
စားနေပြီ။

ဟာ
အင်္ဂါပွဲကို ဒီမှာ
အင်္ဂါပွဲနဲ့ မစားတော့
တာလား။

သားရယ်
စားရော့ပြီတာ စား
စမ်းပါ။ ဒီလိုပဲ သားရဲ့
အသက်ကြီးလာရင် အင်္ဂါပွဲ
ခွဲပေးနဲ့ ကျေးဇူး မှားရ
တာ အဆင်ပြေတာ။

ထမင်းစားခန်းအောက်မှာ လွင်ပျံ့လာသည့် သား
ဖြစ်သူ၏ အသံကို အင်္ဂါပွဲ ကြားဖြစ်အောင်
ကြားလိုက်သေးသည်။ သားမခံထက် လွန်ကဲသော
ဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ်
တုတ်ကား အားကိုးမှု ဆက် မစားနိုင်တော့ဘဲ
အင်္ဂါပွဲ မျက်စိညှစ်တွေ စီးဆင်း ကျလာသည်။

သစ်ကလေး ကျောင်းပိတ်ရက်၊ မြဲစောင့်ကြီး မိုးလုံးက ကားကိုခေါ်ငါ့ရှင်၏ သစ်တို သစ်ခများ ထွက်လာသည်။

ဦးမိုးလုံး အဘိ သစ်တော့ သား ကိုပေး။

ဘာ လုပ်မလို့လဲ ကွ

သား လက်သမား လုပ်တမ်း ကစားမလို့။

နေပါဦး သားက လက်သမား လုပ်တမ်း ကစားရအောင် လှကော ဖြတ်နိုင်လို့ လား။

အဘိတော့ ဦးမိုးလုံးလည်း သား ကို စိုင်းကျဖြစ်ပေး ပေါ့။

ဟား တယ်ဟတ်တဲ ကောင်။

www.burmeseclassic.com

သူ့အဖို့ အိမ်အောက်ထပ်မံ ငပိရည်
တံဆိပ် တွင် တည်းခိုပြီး ဖီးအုံးနဲ့လေး လျှက်
အားဖြင့် လူမော် ဗိုက်အားဖြင့် အိမ်
အောက်ထပ် ဆင်းခဲ့သည်။

မိုးမရေ
တို့တွေ ထမင်း စား
ကြရအောင်ဟေ့။

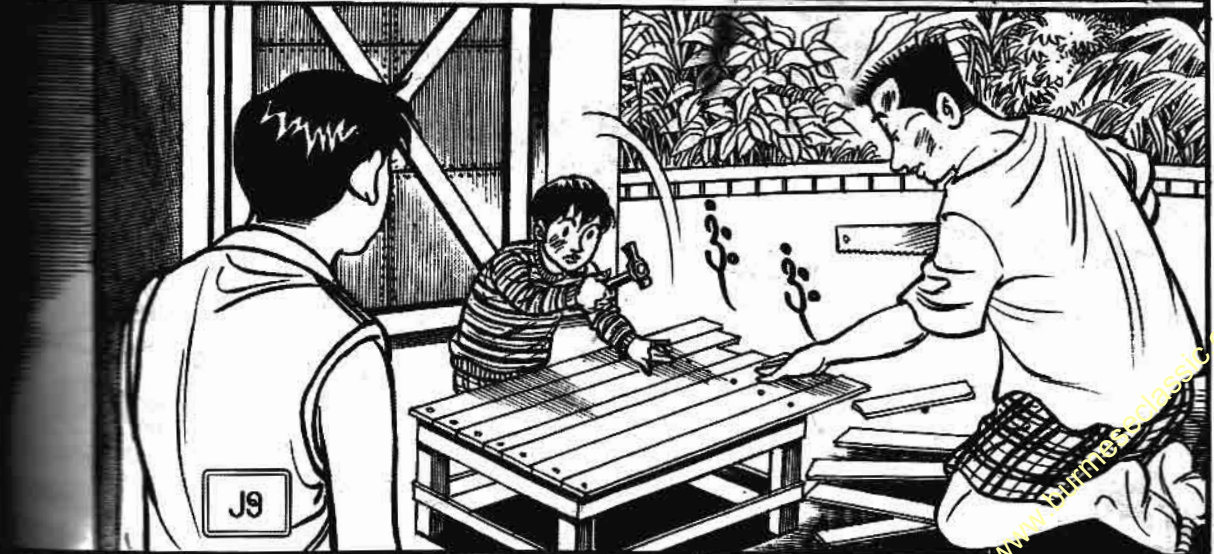
ပြီးပါပြီ
မောင်ရဲ့ ဒီမှာ တို့
စရာလေး စုံအောင်
လုပ်နေလို့။

အားကော။

အိမ်ရှေ့
ခြံထဲမှာလေးကို ဖြိုလှဲ
နဲ့ အားတွေ လုပ်နေတယ်
မသိပါဘူး။

ထမင်းစား ဝေါ်ရင်
အော် ခြံထဲ ထွက်တော့
အော် အစ်မများဖြင့် အလုပ်
မလုပ်အောင် အားအား
ဖြင့် အတု တွေ့ရသည်။

သားရေ၊
ထမင်း စားကြရအောင်
ဘာတွေများ ငါ့အားက
အလုပ်ရှုပ်နေတာ
လဲ။

မသိပါဘူး
ဆရာရယ်၊ စားပွဲခုံပွ
တစ်လုံး လိုချင်တယ်ဆိုလို့
ကျွန်တော်ပါ ငိုင်းလုပ်နေ
ရတယ်။

လော ဟုတ်လား
သားရေ၊ စားပွဲခုံက ဘာ
လုပ်ဖို့လဲကွ။

ဖေဖေပဲ
ပြောတယ်လေ၊ အသက်
ကြီးတဲ့သူတွေက အဲလို စားပွဲ
ခုံမျိုးနဲ့ စားမဲ့ အဆင်ပြေ
တာဆို။

ရုတ်တရက် သား ပြောတာကို နားမလည်ဘဲလို့ လူငယ်က မျိုးစားရင်း မနက်က ပြော
ခဲ့သည့် စကားကို သတိရသည်။

သားရေ.. အသက်ကြီးလာရင်
အဲလို ခုံပွလေးနဲ့
ကျွေးမဲ့ စားရ
တာ အဆင်
ပြေတာ..

ဖြော
အေး ဟုတ်တယ်
လေ သားရဲ့

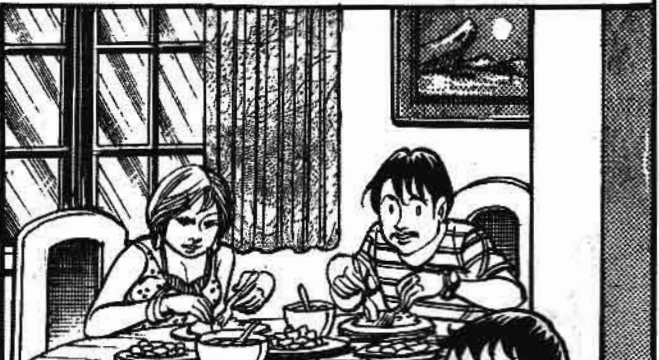
ဒါနဲ့
အဲဒီ စားပွဲခုံက
ဘာလုပ်ဖို့လဲ သား
ရဲ့

ဖေဖေ
အသက်ကြီးလာ
ရင် ဒီနဲ့နဲ့ စားဖို့ သား
လုပ်နေတာ။

ထင်မှတ် မထားသော စကားကြောင့် သူ
အကြီး အကျယ် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ဖွား၏။

အဲဒီတာ တကယ်ပဲ လည်တတ်သလား၊ ရင်ထဲမှ စူးနစ် နာကျင်သော
အခါမှာ အတူ သူ စကား တစ်ခွန်းမှ မပြောနိုင်တော့ဘဲ သားကို
ညွှန်ဆွဲပြီး ငေးမောကြည့်နေမိလေသည်။

ဖူး တက္ကသိုလ် ပိင်သာ ပြောင်းတစ်ပေါက်

အဲဒါဟာ အေးရုံတွင် ဖြစ်သည်။ လူနာ နှစ်ဦး အနက် တစ်ဦးက
အဲဒါလုံး မွေ့ကွာတွင် ပက်လက်လှည့်ကာ လှည့်နေရသလို ကိုယ်
အပေါ် သေနေသော ကျောက်သည်။ သူတို့ နှစ်ဦး၊ သွေးတိုး၊
အဲဒါ အစရှိသော ကျောက်မျိုးနဲ့ဖြင့် အချိန် မရေး ရွှေ
အောင်သည်။ အနေအထား။

ဟဲ ဟဲ ဟဲ
အောက်ဖယ်
စားဖယ်
ဝါးဖယ်

ဤကဲ့သို့
သောက်ချင်တာလည်း၊
အောက်ဖယ်၊ စားချင်တာလည်း၊
ဝါးရ!

သူတို့ တစ်ဦးက ဖြစ်ထင်သော အဆုတ်ကျောက်နှင့် ဝေဒနာချင်း
အားဖြင့်နေသူတွေ ဖြစ်သည်။

အထွေထွေ အေးရုံ
အောက်ဖယ်တွေနဲ့
အချိန် နှစ်ဦးအား
အပေါ် ပေးမမည်သူ
အပေါ် မရှိ မွန်းကြပ်
အပေါ် အနား ကျည်းလေး
အပေါ် စိတ်ထွက်ပေါက်
အပေါ် လောကကို ငါ
အပေါ် ခြံစာ ဖြစ်သိသော်
အပေါ် ပေါက်သာရီ
အပေါ်

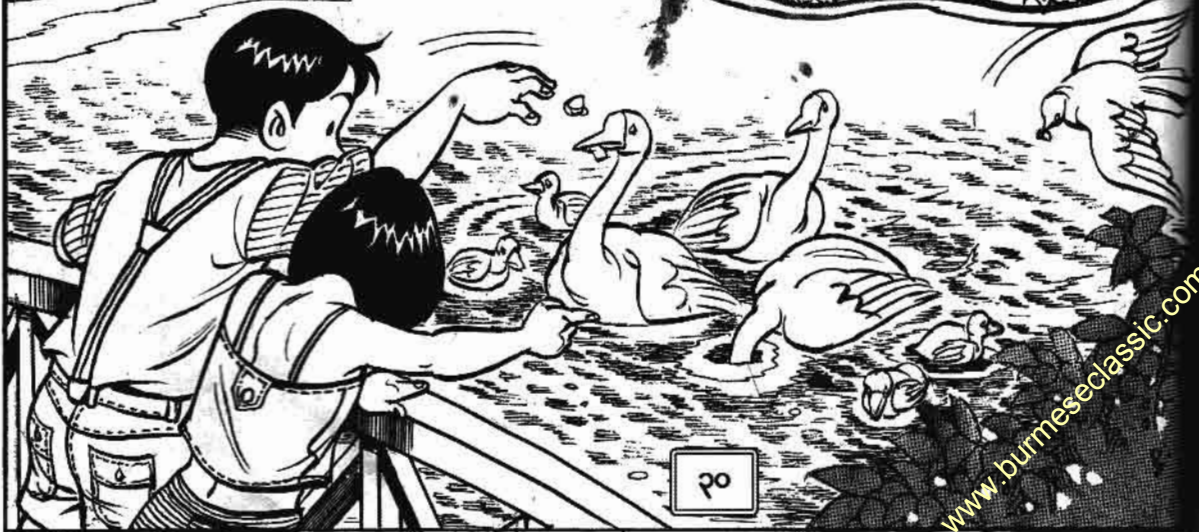

Je

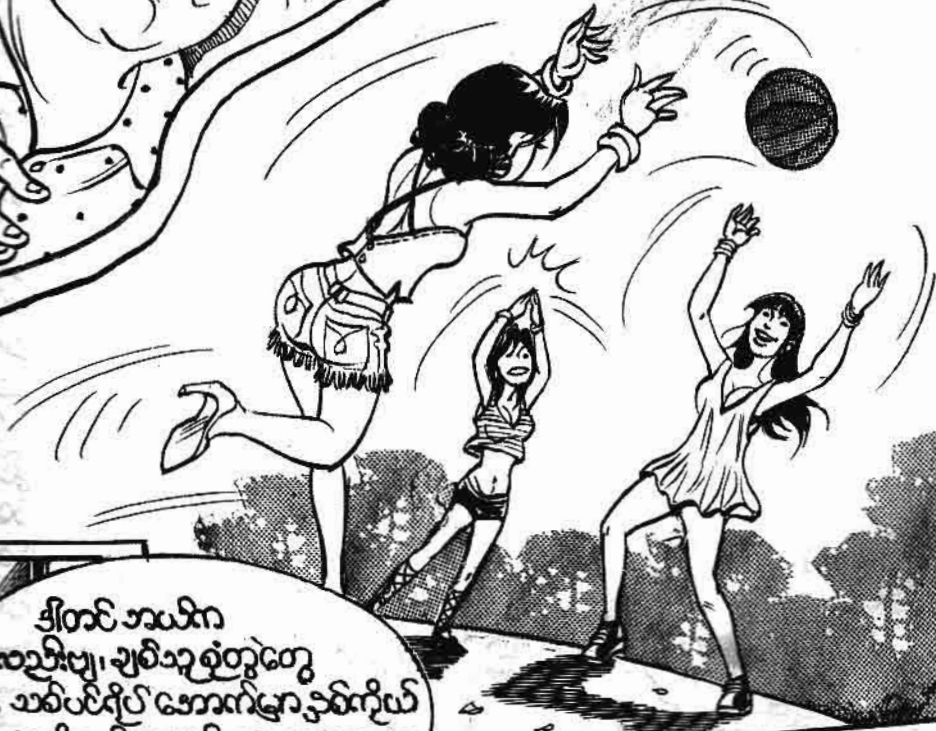
ထို ပြတင်းပေါက်ခန်းတွင် အဆုတ် ရောင်းသည့်၏ ခုတင်ရှိ၏၊ ပြတင်း အနီးရှိ လူနာက လဲလျောင်းနေ ရသော လူနာအား ပြတင်းမှ သူမြင်တွေ့နေရသမျှ ကို စာနာစွာဖြင့် စိတ်ရှည် လက်ရှည် ပြောပြနေကျ ဖြစ်သည်။

ဒီကနေ ဗြမိန္ဒြဗျိုင် အရမ်း ဗြတံ ရေကန်ကြီး ရှိတယ်၊ အနီး ရေကန်ကြီး ပတ်လည်မှာလည်း ပန်းပွင့်တွေ အရောင်စုံ ပွင့်နေ တယ်၊ ရေကန်ကို ဖြတ်သောက် ထားတဲ့ တံတားပြုလေးပေါ် က နေပြီး၊

ကလေးတွေက ရေကန်ထဲမှာရှိတဲ့ အင်း တွေရော၊ ကန်အေးအေး နေတဲ့ ငှက်တွေရောကို ပေါင်မုန့်တွေ ပစ်ကျွေးနေကြတယ်။

မေးလျာ
ကြည့်နဲ့ရှေ့ကောင်း
လို့က်တာ။

ဒါကင် ဘယ်က
လေညှိဗျ။ ချစ်သူစုံတွဲတွေ
ထည့်၊ ဘစ်ပင်ရိပ် အောက်မှာ နှစ်ကိုယ်
စာလို့ အပျိုလွယ် ကောင်းမလေးတွေက
သောင်း ဘီတိုလေးတွေနဲ့ အောလုံး
အွဲ ဖစ်ကမ်း ခေကြတယ်ဗျာ။

ကျွန်တော်လည်း
ကြည့်ချင်လို့က်တာ
ဗျာ။

ကြည့်ရမှာ ပေါ့လေ၊ သင်ဗျား ထိုင်နိုင် ထိုင်တုံ အာဘိတော့ ကြည့်ရ မှာ ပေါ့ဗျား၊ ကျွန်းမာအောင် သာ ကြိုးစား။

နဲ့ဆို ပြတင်းအနီးရှိလူ ပြောသတဲ့ နားထောင်၍ အခုသာခံနေရသော လူနာသည် တစ်နေ့သော အခါ အထူး တစ်ခု ဝင်လာသည်။

အား ဒီလူ နေရာက ပြတင်းနား မှာ၊ ငါ့ကျတော့ ဘာမှ မမြင် ရဘူး၊ နေရာချင်း လာလို့ ဂရုပြင် သိပါကောင်မိမှာ။

ဆရာကို စိတ်ဖြင့် တွေးရင်း သေးသိမ် ယုတ်ညံ့သော အတွေးများ ဖိစီး လာသည်။

ထိုအတွေးကြောင့် သူ ညည တော်ရုံနှင့် အိပ်မပျော် နိုင်တော့၊ တစ်ညည့် သန်းခေါင်ယံ အချိန်တွင် ပြတင်း အနီးရှိ လူ ရှစ်တစ်ရက် ချောင်းထအိပ်ကာ တံတွေးများ သီးဖြီး အမောဖောက် သလို ဖြစ်လာ၏။ သူ တစ်ကိုယ် လုံး ချွေးစေးတွေ ဂွံခစ်နေပြီး အသက်ကို ပြင်းစွာ ဂြူနေရသည်။

အား ဒီလူသာ မြင်တော့ ရင်။

ခပ်(စ်)ကို ဆေးသွယ် အရှေ့ပေါ် အ(စ်) သလုတို့နှစ်ဦး
မြေတွင် လက်တွဲဖြင့် လိုက်ဆမ်းနေ၏။

အင်း ငါ့ဘက်က
သလုတို့ကို နှိပ်ပေးလိုက်
ရင် ကောင်းမလား၊ အို သူ မရှိ
မှ ငါ့ ဗြတလ်းနားကို ရောက်
မှာ။

အိမ်ထဲထဲမှာပဲ လူနာသည် အသက်ပင် ဗြလ်းဗြလ်း မရှူကြောင့်
ဗြလ်းသက်ရှာ ခေါင်ကြည့်နေလိုက်သည်။ သားအင်္ဂါ ဗြတလ်း အနီးရှိ
သူ ဗြလ်းကျအား၏။

အင်း ဟို
လူတော့ ဗြလ်းအားဖြို
မောက် ဗြလ်းဗြလ်း မိုးလင်း
ပါစေ အားနား။

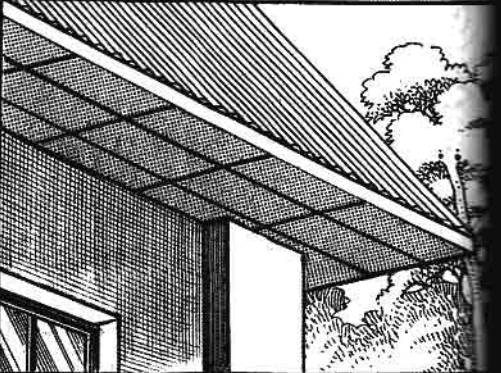

ခုံခက်လင်းသည်နှင့် တစ်ဖက်လူ့မှာ ကွယ်လွန်
ကြောင်း ကြားသိရ၍ ဆေးရုံဝန်ထမ်းများ သယ်
ထုတ်သွားကြသည်။ တာဝန်ကျ နှုတ်ခမ်းပေးလာ
တိုက်ချိန်၌ သူ့အကြံအစည် အတိုင်း ပြောကြည့်
သည်။

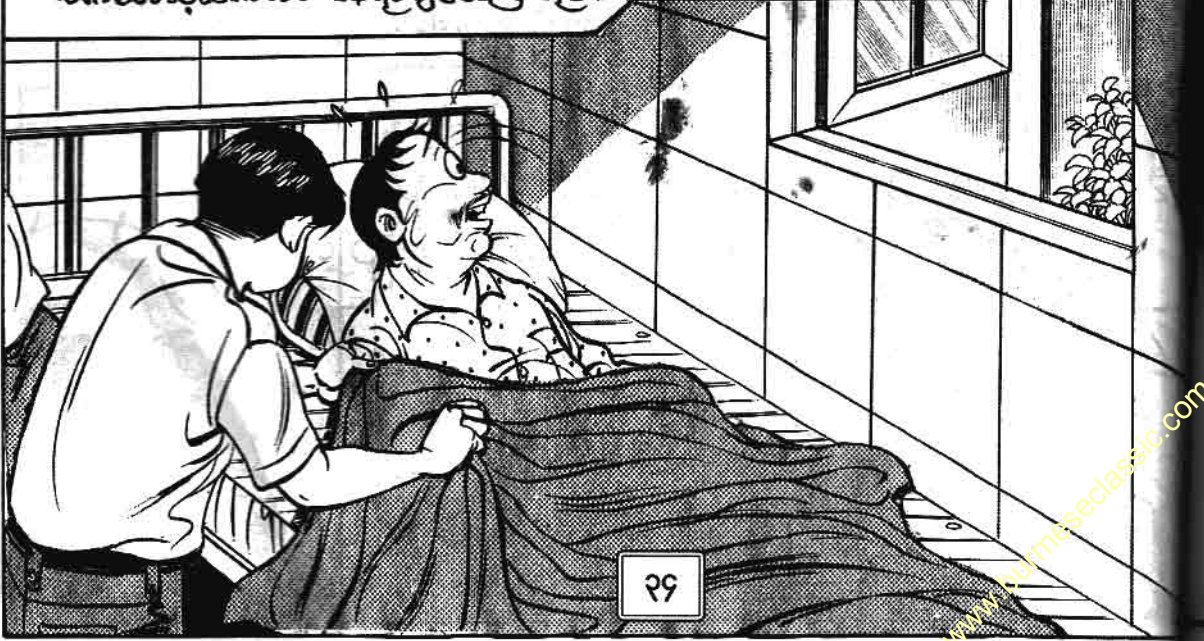
ဆရာမ၊
ကျွန်တော့်ကိုလေ
ဟိုဘက် ခုတင် ပြောင်းပေး
လို့ မရဘူးလား၊ လေကောင်၊
လေသန့်လေး၊ ရချင်လို့။

ကျွန်မ
ပြောကြည့်ပေး
ပါ့မယ်။

ဆရာဝန်ကြီးများ Round ပြုသုံးပြီးချိန်တွင် ဆေးရုံဝန်ထမ်းများ ကျောက်လားကော သူ့အား
သက်တောင့်သက်သာ နေရာချပေးကြသည်။

ဟား ဟား
ငါ့ ဆန္ဒ ပြည့်
ပြီ။

မြင်ဆင်စရာ မြင်ဆင်ပြီး
ဝန်ထမ်းများ ထွက်ခွာသွား
သောအခါ သူ ငြိမ့်မူ ခွင့်အား
ခွင့် ဝေဒနာကို ကြိုတင်မြင်ခဲ့ရပြီး
ပြတင်ပေါ်ပေါ် လက်တစ်ဖက်
အားပြုကာ တကြည့်လိုက်သည်။

အပြင်၌ ကာရံထားသော တံတိုင်းကြီး
တစ်ခုသာ သူ မြင်လိုက်ရလေသည်။

ဖား ကျွန်း

ပိတ်သော

ဇွဲနား

အခန်း ၁၁

အိမ်ထောင်တွေက ကြွယ်ပွင့်လေးတွေကို အိမ်အောင် သွားကြသည်။ အယ်တော့မှ နှစ်ချောင်းတော့သည်။ ထိုတွေ့ခွင့် အတွက် အိမ်ထဲလေးများက လမ်းပြ ခေါ်အောင် နေကြလေသည်။

အကြောင်း သိသုတေသနတော့ သွင်းပေးသက်ဝေ ဇာလမ်းခွဲဖြုတ် အတော်လေး ထူးဆန်းနေကြ လိုမည်ထင်သည်။ အပြင်ပန်း ကြည့်လျှင်တော့ မောင်ဂျေ့ယက်ဝေရေနှင့် အင်မတန် ကြည့်ညှိုး ဝရာ ကောင်းသော ချစ်ကျီဇယ်ဖြုတ် ဖြစ်ကြရ မည် ဖြစ်၏။

မောင် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တစ်ခါတည်း ဝမ်းလှိုက် လေ မောင်ဂျေ့

ဟောင်းနား သက်ဝေ ဆာမူပဲ အောင်လည်း အတူတူ ထားတော့မယ်၊

တကယ်တမ်း သူတို့နှစ်ဦး အတွင်း ဖြိုကြဲစားခဲ့သည် ဟု ကြားခဲ့ပြီ။ အစ်ကံ သူ့အမျိုး၊ ကိုယ်အမျိုး ကိစ္စ၊ မယား မသိအောင် တာရှည်ပြုပြီး ဘက်ဂျီ မိဖုရားအား မကြာခဏ ဖြိုက်ဆံ ခိုးခိုးပေး နေရသည်မှာ စိတ် ကျဉ်းကျပ်စရာ ကောင်း၏။

မြောရလျှင်တော့ မေ့သက်ဝေ အဖို့ တွေးက အတန်အသင့် ပြောလည်ကြသည့် သူ့အာဏာကျတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် မတော် ပုံလျှင် ပေးမည်အကဲ မရှိ၊ တကယ်ဆို မိဖုရားတွေကို ကိုယ်ရှာစာနှင့် တာရှည် သင့်သင့် ငှင်းရှင်း ကန်တော့ ပေးချင် သည်။

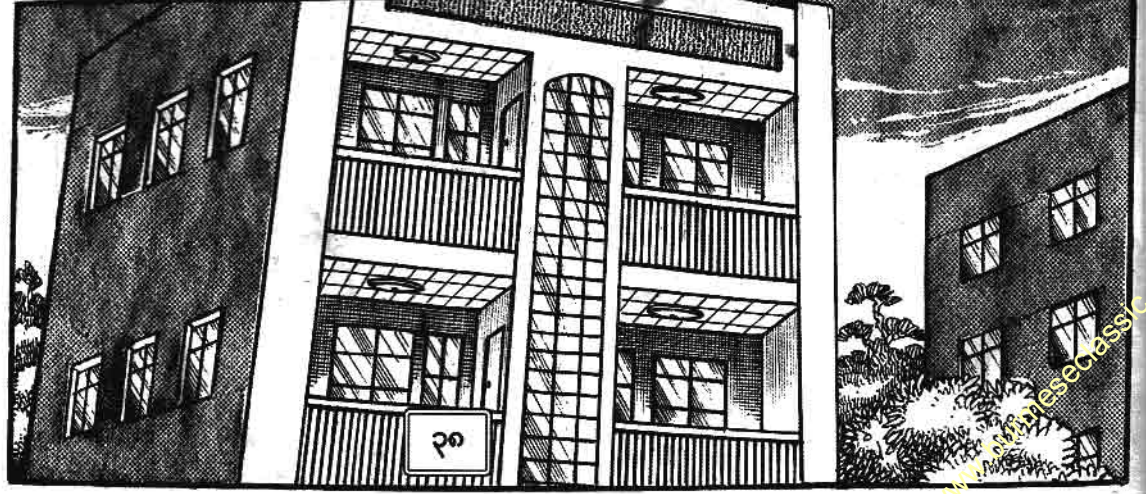
ရှေ့ အခေါ အတွက် ငါးသောင်း၊ ဘား ပြန်လိုက်ဦးမယ်ကလေး၊ ကို ကျောင်းကြိုရဦးမယ်။

သာဓုပါ သားရယ်၊ အမေလည်း ဆေးဖိုးလေး ပြတ်နေတာ ခု အတော်ပဲ။

အဖေ လိုရာ မယ်ရ အမေတို့ တောင်း ရင် ပေးရအောင် နီဗိုက်ဆံ ပေး စာအုပ်ကြားထဲ သက်ဝေ မသိအောင် ညှပ်ထားဦးမူ။

ကိုယ် မိဖုရားကို ပေးလျှင် မေ့သက်ဝေလည်း သူ့မိဖုရား ကို ပေးချင်ဦးမည်၊ အိမ်ပိုင်ပင် မရှိသေးသော် အခြေအနေက လောကထံ ဖြိုငါးတံငါးအောင် မြှုပ် ချည် ဖော်ချည် ခင်္ဂါနှင့် နေရသည်။ အာ။

ဟဲ့ ပုဂံကြီးတို့
လင်မယား၊ အိမ်လှာ
ခြောက်လစာ ပြည့်ပြီနော်၊
အင်္ကျီ နှစ်တို့ ထပ်ချုပ်ဖြစ်
ဦးမော့လား။

ဟဟဟဟ
ကျွန်တော်တို့ နောက်
ခြောက်လစာ ထပ်ချုပ်
ဦးမော့ပါ။

ဟေး
ငါလည်း အင်္ကျီ
ခြောက်လကို ခုတ်ခတ်တော့
အရင် တစ်အင်္ကျီနဲ့ တူနေ
နှစ်အင်္ကျီနဲ့ ဖြစ်သွားပြီ။

ခွဲခွဲနဲ့
တော့ လျော့ပါဦး
မေအင်္ကျီရယ်။

ဟဲ့ ငါက
လျော့ချင်ပေမယ့်
ခြောက်ပိုင်းက ကိုကျွန်ုပ်အင်္ကျီ
ကို အင်္ကျီ နှစ်အင်္ကျီနဲ့ နှစ်စာပေး
တောင် လာပေးနေတာ။

အင်္ကျီ
ငါက နှစ်တို့ကို သနား
နဲ့ အင်္ကျီကိုတောင် ငြင်း
ထားရတာ။

www.burmeseclassic.com

ကပ်
မဒ်ချိုရှယ်၊ကျွန်တော်
တို့ကို တစ်ပတ် ဆယ်ရက်တော့
စောင့်၊ ဟုတ်ပြီလား၊ မဒ်ချို
ပြောတဲ့ ဆွေးနွဲ့ပဲ ချုပ်ပေါ့
မယ်၊

တို့ အခြေအနေမျိုးမို့ ဖိစားတွေ အရေး
အကြောင်း ပေါ်လာလျှင် မေ့သက်ဝေ သိ
အောင် တစ်မျိုး၊ မသိအောင် တစ်မျိုး ပေး
ရမည်။ သတိဗွတ် ခွင်းထက် ကျော်ခဲ့သည့်
အတွက် လင်မယား ကတောက် ကအ ဖြစ်ရ
သည့် မှားလည်း အင်္ဂါပေါ့။

မလေးက
ကိုယ့် ဒုတိယမြောက်
တွေ့တဲ့ ငွေ လေးသောင်း
ဘယ်ရောက်သွားလိ၊

အေးကော၊
အဖေ အေးဖို့ လိုနေ
လို့တု၊ အင်္ဂါနဲ့ မောင်လည်း
ပေးလိုက်တာ။

မိဖွား လကွန်
တိုင်းလည်း ငွေ ခွဲခပ်သောင်း
ထောက်ပံ့နေကျပဲဟာ၊
တော်ကျေ ပေါ့၊

မင်း ဒီလို
တော့လည်း မပြောနဲ့
သက်ဝေ၊ ခုခေတ် ငွေ
ခွဲခပ်သောင်း ဆိုတာ ဘာ
မှ လုပ်လို့ ရတာမ
မဟုတ်ဘူး။

ဒုတိယမြောက်ရက် ထိုနေ့က အလုပ်အကိုင်ကို သတင်းစာ
ထိုင်ဖတ်နေသော အဖေ့ကို မေးသက်ဝေက
လာ ပုတီးဖြိုး မေးသည်။

ဒီတော့
ထောက်ပံ့ခွင့်အား ကိုယ်
ဆွမ်း ကိုယ် အိမ်ထောင်မဲ့
အထက် ငွေလိုနေတာပဲ ခုနက
အိမ် တက်ခိုင်းသလောက်ပဲ
ပေးနိုင်မှာပေါ့။

လောက်တော်
စာအုပ်စင်ကို ဂရုပြုပြီး
စာအုပ် တစ်အုပ် ကြားကာ
ပိုက်ဆံ ငါးသောင်း ထွက်လာ
တယ်။ အဲဒါ မောင်အလုပ်ပို့
ဖယ်ထားတာလဲ။

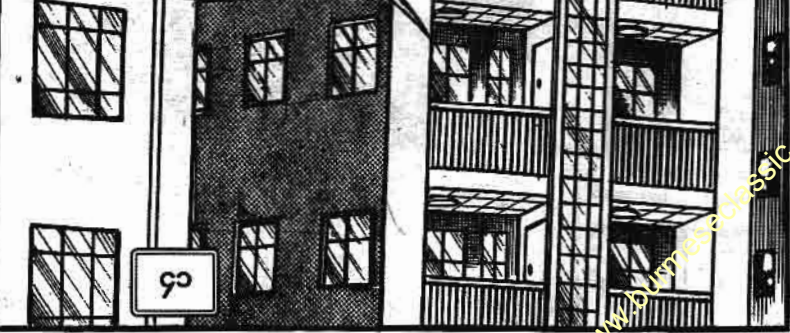

ဤနေ့တွင် တံမြက်စသည့် အား ထောင်ကို လျက်
အားစွဲကို စူးရှကာ ပုလဲပစ်စ် စစ်သလို မေးသက်ဝေက
အသံညှိ အကွက် အု ထောက်အခွင့် နေသံ ထွက်သွား၏။

ငါ့တာပေါ့
အာဏိစ္စ အကွက် ဖယ်
ဖယ်ပေါ့ကွာ။

ဇေယျာ ဒါ
အိမ်ညှိ ဂရုပြုတာရင်
အိမ်ညှိ နေပေါ့။ မကြာခင်
လို့ ကြည့်နေတာ။ မောင်မိဘ
တွေကို နီးနီးပြီး ဖို့နေတာ
မေးသက်ဝေ မအိမ်မထင်
နဲ့။

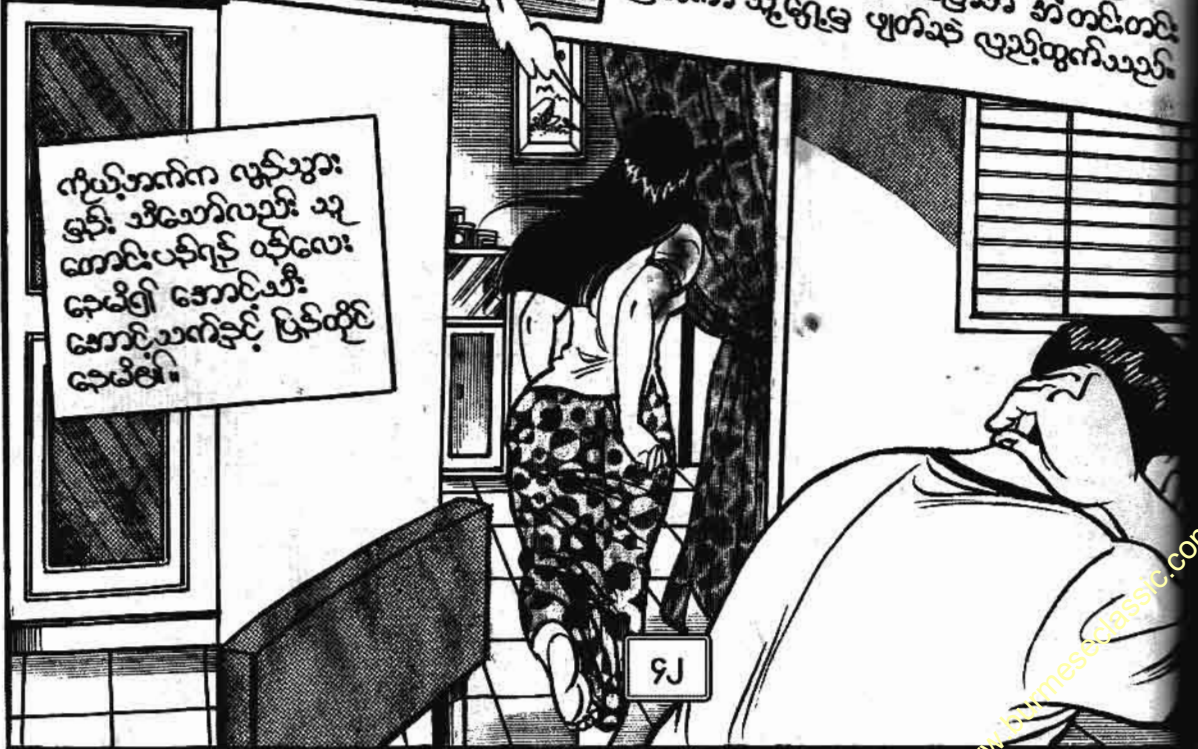
အချိန်ကို ထိ၍ တာရှည်ပြီး အသွားသည် ထပ်မံ၊
တစ်ခါ မျှော်လင့် မထားဘဲ အပြုအမူ တစ်ခု
ကြောင့် မေ့သက်ဝေ မျက်လုံးလေး တိုင်းစက်ကာ
ရင်ထဲ ထိစိခံ ဖြစ်သွားသည်။

ရက်စက်ရက် ပွဲကြီး လက်တစ်ဖက်
မြောက်တက်ကာ မေ့ပြီး တစ်ဖက်
ပူပန် ဆင်းသွား၏။

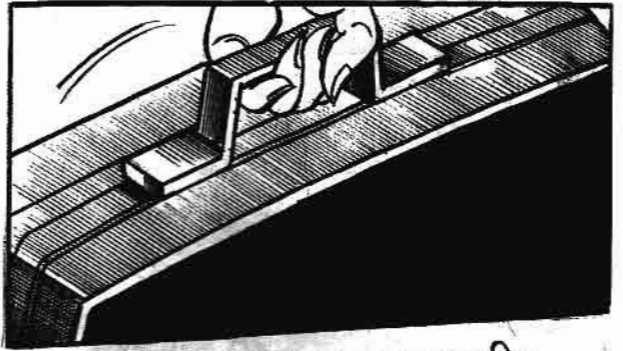

အံ့ဩလွန်းသောကြောင့် မေ့အား
တဆတ်ဆတ် တွက်ကာ အသွားပါ အကျင့်
သွားသည်။ မေ့အား မပြောဘဲ အံ့တင်တင်
ကြိတ်ကာ သူ့ဗိုလ် ဖျတ်ခံ ဖြစ်ထွက်သည်။

ကိုယ့်ဘက်က လွန်သွား
ခြင်း သိတော်မူ၍ သူ
ကောင်းပန်၍ လိုလေး
နေမိ၍ အောင်အောင်
အောင်အောင်နှင့် ဖြစ်ထိုင်
နေမိ၏။

ဗျာဓိဗျာဓိဟောလ် ထိခိုးထားလျက်နှင့် ဗျာဓိဗျာဓိက ကျလာသည့်၊ မေ့ ဆက်သန့် ထပ်ပေါ်နှင့် သပ်ကြမ်းကြမ်း၊ တစ်ချက် ယှက် ထာ ဗီရိတမြ မေ့ အတတ်အစားတွေ သေတ္တာ ထည့် လုံးထည့်လိုက်သည်။

ချက်ချင်း ဆိုသလို လောလုံး သွားကစားနေသည့် သားကို သတိရသော်လည်း မြို့နေသူသည် ဆိုသော အိမ်ထောင်ရှင် မိန်းမသား တစ်ယောက်၏ တွေ့ရှား များအား စာနာမိစေရန် သားကို မခေါ်ဘဲ ထွက် ခဲ့သည်။

အိမ်ခြံမြေကို စတုဂံတော့ ကမ္ဘာ လောကကြီး ထပ်သွား နှင့်နေ့ ချိန်နေသလို မေ့သက်ဝေ အားရသည်။

ငွေကျော်တံတား စီမံချက်များကြောင့် ကားတွေ ပိုပိုတင်၍ ကားဂိတ်၌ အခွဲထွက် နေသော လူတွေ၏ မျက်နှာက ကျိန်စာ မိနေ သလိုပင်။

အား ဟိုကောင်တော့ ကျိန်စာ မိနေပြီနဲ့ တူတာပေါ့။

လူတွေ တစ်အုပ်တစ်ခဲ ပိုက်မိနေသည့် ကြားမှ အတိ(စ်)ကားပေါ် တက်သည့် လူနဲ့၊ ချွေးနဲ့၊ ဂျိုင်းနဲ့၊ အောက်ဆုံးဆုံး ချစ်လူနဲ့များ ကြားမှ အမေ့အကြောင်း တွေးမိသည်။

ကျုပ်ရတာ အထဲ သေတာကြီးနဲ့ တက်လာပြီနဲ့ပေါ့။

လာ လာ အစ်မလေး၊ လေး လေး အစ်မရဲ့ သေတာပေါ့။

ဝေယျာ အိမ်ထဲက လူ အပြင် ပစ္စည်းဖွဲ့ပေါ် ရသလိုဖြစ်၍ အတင်း အဓမ္မ ထိုးသိပ်တည့်၍ အမေကတော့ အိမ်ကျောက်ကျောက်ချင်း ပြောဖို့ မရှိ။

မိသက်ဝင် တာပျံ့နှံ့သိရှိစေ၊ ငါ့အဖေက တော့တဲ့ ကောင်ကို ယူပြီး အခုတော့ နှုတ်လှလှ တွေ့ နေပြီ မဟုတ်လား။

အိမ်ထဲ မဝင်ခင် မှဲကာဂွံကာ ဘီးပြောမှာ
ဖြူ ဖြစ်ယောင်သည်။ အရေးထဲ နှမချင်း
ယောဇော အရာရှိနှင့် တကောင်းထောင်းနှင်
ဆုအဖို့ ကပ်လာသူကို သတိထားမိသည်။

မေ့ အတတ်အစား လုံလုံခြုံခြုံ ဝတ်ထား
လျော်လည်း တိရစ္ဆာန်ထက် ဒီဗီကျသည်
လူတွေကတော့ ဒေသက်တန်း ကျွဲ
အဖွင့်အရေး ယူကြဖို့ပဲ ရှိစားကြသည်။

အမျိုးသမီးများ၏ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုအား အကြိမ်ကြိမ် ငြာငြာချနေတာထက် စာလျှင်
နှင် လူမျိုးတွေကို အရေးယူဖို့ ဥပဒေဖို့ လိုသည်။

ပြီးခဲ့သည့် ရက်ကပဲ ဖတ်လိုက်ရသေး၏။ (၈) နှစ်
သမီး အရယ်ကို တဏှာရူး တစ်ယောက်က မုဒိမ်း
ကျင့်သည့် ဆိုးသည့် အကြောင်း၊ သက်ငယ် မုဒိမ်းမြေ
ကျွေးကို သေဒဏ်ပေးသင့်သည်။

ဒီကောင်ကို
တစ်ကိုယ်လုံး ချွတ်ပြီး
ငယ်ပါကို ပျားရည်သုတ်ပြီး
ပွင့်ကိတ်အုံမြှာ တစ်နေ့
ကျင့် ထိုင်ခိုင်း။

ပြီးတော့မို့
ပါးလိပ် အတွင်း
တွေ စိုပြီး သတ်
စေ။

ခေ အတွေးတွေ တသိတတည်းဖြင့် ဆင်းရဲသည်
မှတ်တိုင်ပင် ကျော်သွားခဲ့၏။ သားလေးသာ ခေ
အိမ်က ဆင်းသွားတာ သိလျှင် ဘယ်လိုများ ခံစား
နေရမလော့ တွေးရင် မျက်ရည်ကျမိပြန်လေသည်။

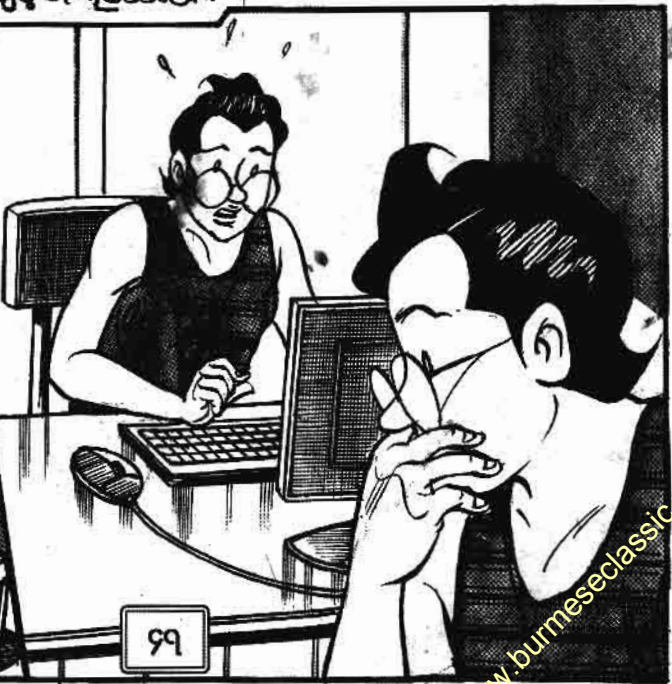
အခန်း ၁၂

အိမ် လေးငါးရက်တာ ဟူသော ကာလမှာ
အဖေ ပြောပေးတာကဲ့သို့ပင် မဟုတ်ဘဲ အဖေ
အဖေအဖေကဲ့သို့ပင် ဝတ္တရား တစ်ခုကို ရုတ်တရက်
ပေးပြီးယူလိုက်ရင် လူက ရူးချင်သလိုလို
ဖြစ်တာ ထိတ်လန့် တစ်ယူပြသွားမိ၏။

တစ်ခါမှ မထင်တော့ နံနက်
ငါးနာရီတွင် သူ ဒုက္ခရောက် ထာသွား
ညက စားကြွင်း စားကျန် ယင်းကုန်
ခွက်ယောက်တွေ ဆေး၊ ဆန်ဆေးပြီး
ထင်မိတိုင်း တင်။

သားငယ်၏ ကျောင်းတက်စုံတွေ မီးပူထား၊ ညက ကျန်
သော ထင်မိကြမ်းခဲကို ပဲပြုတ်နဲ့ ကြော်နီမည်ဟု စားစား
ထား၍ ပဲပြုတ်သွပ် အော်သံကို အလုပ်လုပ်ရင်းမှ
နားထိုင်နေရသေး၏။

ကိစ္စပိစ္ဆာ ပြီး၍ သားကို အိပ်ရာက နှိုးသော အခါ အိပ်ချင်မှူးမှူးနှင့် သား ထလာသည်။

သားလေး
ပေပေ ရှေးသွား မလို့၊
ရေချိုးပြီးမှ ကိုယ်အာကိုယ်
သနပ်ခါး သွေးလိမ်းလိုက်
နော် ကြားလား။

သား
တံခါး လော့ချထား
ပေပေ လာမ ဖွင့်
နော်။

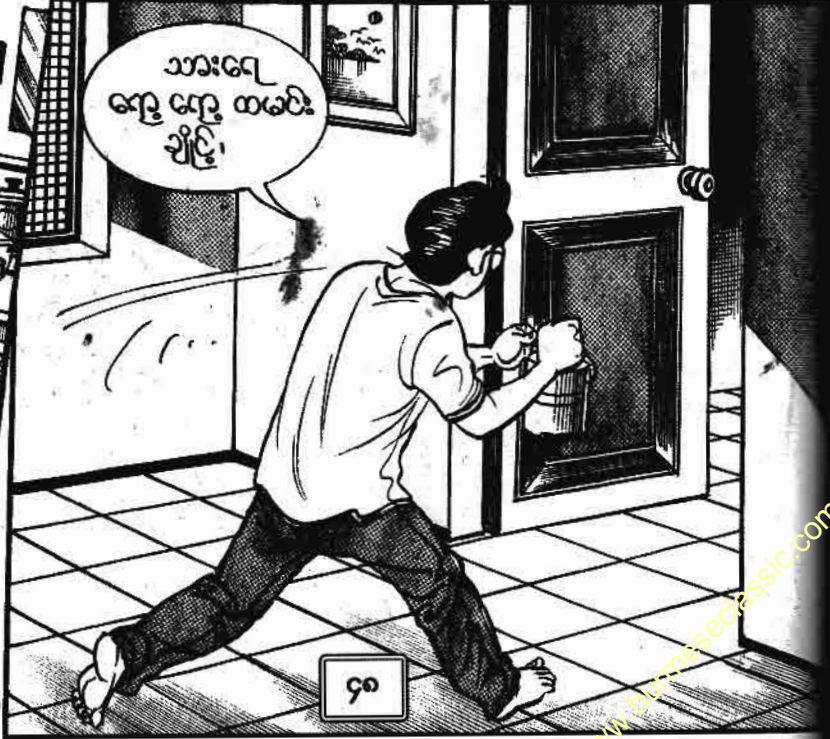

ဟုတ်။

ဟာမူ စဉ်းစား မနေတော့ဘဲ နီးစပ်ရာ သားငါး
ထယ်ကာ ဆိုက်ကားငှားပြီး အိမ်ပြန် ချက်ပြုတ်
သည်။ ကျောင်းကား ကျောက်လာ၍ တိုက်အောက်
မှ ဖော်လိကောင်ကြီး ဆွဲသည်။

သားရေ
ရှေ့ ရှေ့ ထမင်း
ချိုင့်။

အထက ဖိတ်ကို မှီခိုမခါဘဲ ကောက်
ဖျတ်ကာ စာပန်းတံခါး ဖွင့်ပြီး ပြေးဆင်း
သွား၏။

ဒါနဲ့ မေ
မိတ်တော့ ငိုသားလေး
သနပ်ခါးတောင် မလီမိရ
ရဘူး။

သူ ဆီမိမိပိုင် ထွက်တော့ မိုးရခွံ့ မပါဘဲ
အထကအထက်တွင် မိုးသားတော့ မြင်းတက်
အထက်၊ မိုးလေဝသ ဆိုမုန်းချက်
အထက သစ်ပင်တွေ ဒုးချေ ချောင်းဆိုး
အထကအထက်သည့်။

ကွန်တော်များ မဂ္ဂဇဗျာရုံ အင်္ဂါသွန်းလောင်း
အခင်းမှ အင်္ဂါသွန်း အထက

ဟိုက
မာပီချင်လောက်
ဆောင်ပြီး ဒီဘက်က လာ
မဲ့ တစ်ပတ်လုံးကို လွတ်
ရက် မရှိ အလျှင်ဆော့
တာပဲ။

လမ်းထဲပဲရှိ မိဘမေတာ ဘာပဲ
ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုလို့ သူ
စိတ်ထိုင်သည်။

ဟေ့ကော
ဟိုဘက် ဝိုင်မှာ ရေငွေ
ကောင်းနေတာ မကြားဘူး
လား။ သေချင်းဆိုလေး
ရဲ့

လက်ဖက်ရည် သောက်နေရင် မိဘများအား
သိတတ်နေရမည်လည်း အိမ်ထောင်ရေး၌
ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း သူ တွေးသည်။ စကပ်တို့တို့
ဆို ကောင်မလေး နှစ်ယောက် ဖြတ်သွားသည်။

ဆိုလည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ် ယောက်ျားသား မှန်သမျှ
၏ အာသာမင်းမင်း အကြံပေးများက
ကောင်မလေးများ၏ ပေါင်ရင်းဆီ ရေကပ်

ဟေ့ကောင်
ကျော်လေ၊ မင်းစားနေ
တာ နှိပ်ကွေး မဟုတ်ဘူးကွ၊
တစ်ဂျူးကြီးကွ၊ မှားနေ
ပြီ။

အသံလက်တွေ့နှင့် FB ပေါ်ရှိ Comment တွေက
အတိုင်းပဲ၊ အမျိုးသမီးငယ်များ ကမ္ဘာ့အင်္ကျီပွဲ
အဖြစ် Miss Universe ဖြစ်သောအခါ သတ်မှတ်
နှင့် အင်္ကျီ Two Piece တွေ တတ်ကြရမည်။

ဒီလို
ပေါ့တာလို့ ကြည့်
လဲ

သူတို့
ကြည့်ကြည့်တာ
ပေါ့ကွာ

ကြည့်မယ်
ပဲလို့ကွာ၊ ယောက်
၅၀ကို မြင်ဘူး

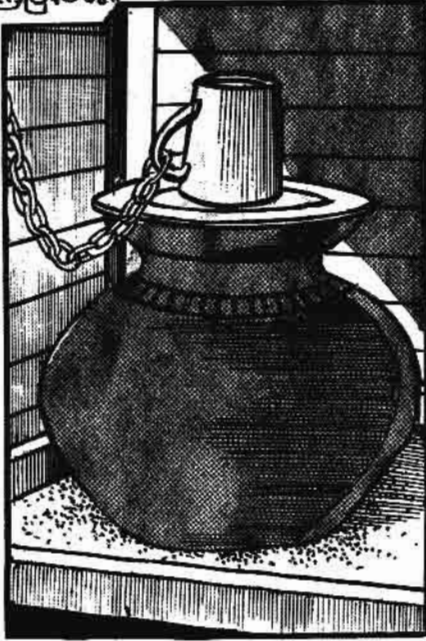
အထိရသွားစား နှစ်ယောက် ယုယုယယ
နှစ်ယောက် လမ်းလျှောက်လျှင် နှာခေါင်းရှုံ့
မိန့်ခွင်ကြည့်မည်။

လမ်းစေား ပုဆိုး လှည့်ကာ လှည့်လှည့်
သေးပန်းတာကို ၅၀ကိုမြင်မည်။ မဟိ။

မိန့်
ခွင်လှည့်
တာ ၅၀ကို
မြင်မည်။

အဖိုးမတန်သော ရေအိုးရစ်မြ
သောက်ရေခွက်ကိုယ် သိကြီးခြင်
တူးလျက် သော့သတ်ထားရလောက်
အောင် ချောတူးအကျင့် သိက္ခာ မှနေ
ဖြည့်လား။

ဟာ ခုမှ
အိမ်မှာ ရေညှိဘူး
ကုန်နေတာ သတိရတယ်၊
ဖွဲ့ဆက်ပြီး မြားပြီး
ပဲ။

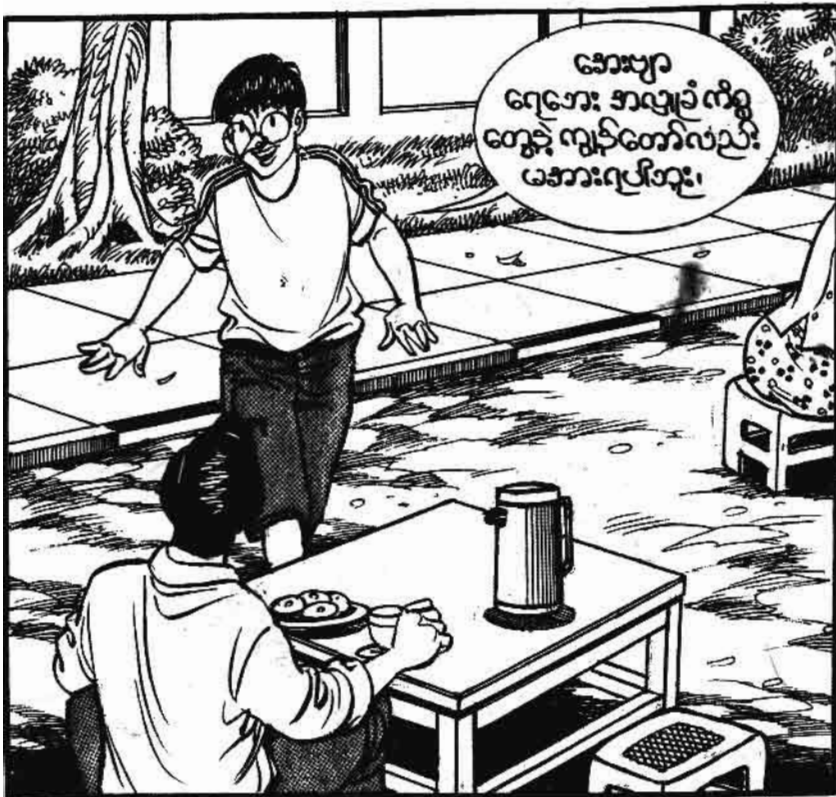
ဟာ ဟောလူ
ကျိပ်ပြီး တစ်ယောက်
တည်းလား။

ခွတ်ဆက်သံနှင့် အတူ လိုတာထက်
ပို ပြုံးပြနေသော တစ်ဂျက်ကွက်တည်းနေ အသံပိတ်ဆွေ
သန်းလေး ဆိုသူကို ခေါ်ပါ့ဦးတိပြလိုက်သည်။

ဟာ
သူ့လည်း ဘာမှ
မမေးဘဲနဲ့။

အေးပျာ
ရေအေး အလျှင် ကိစ္စ
တွေနဲ့ ကျွန်တော်လည်း
မအားရပြီတုန်း။

အဲဒါကလေးက အလှူငွေပြန်ချင်ယောင် ဆောင်ရွက်နေတာကို သူတို့က သိရတယ်။ အဲဒါကို သူတို့က သိရတယ်။ အဲဒါကို သူတို့က သိရတယ်။

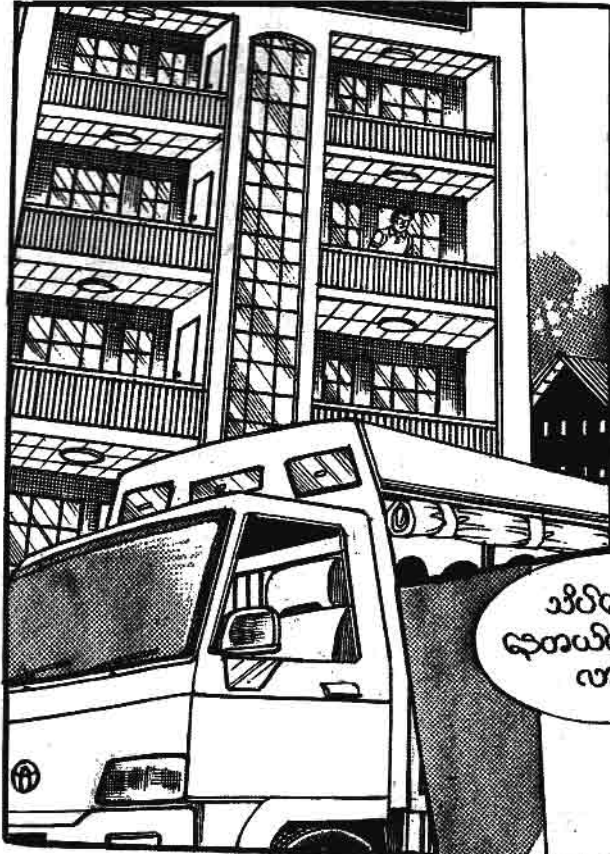

အဲဒါကလေးက အလှူငွေပြန်ချင်ယောင် ဆောင်ရွက်နေတာကို သူတို့က သိရတယ်။ အဲဒါကို သူတို့က သိရတယ်။ အဲဒါကို သူတို့က သိရတယ်။

ကျောင်းကား လမ်းထဲ ကျောင်းလာသည်။

သားက ကားပေါ်မှာ လှည်းဆန် ဆွတ်ချပြီး တိုက်ပေါ် ပြေးတက်စိုက် အသင်းတံဆိပ် ပြန် ဖွဲ့ထားလို့ရှိသည်။ ချွေးဝေးများနှင့် သား အပြုံးလန်းလန်းလေးဖြင့် သူ့ကို ပြုံးပြသည်။

သိပ်လျော် နေတယ်ပေါ့ ဟုတ် လား။

သား၏ ပြုံးနေသော မျက်နှာမှာ စုတ်တစ်ခုကို ကြောင်အသီးကား ဖိခပ် ချွတ်နေကြည့် သူ့ကို လွှဲစွဲ ကြည့်သည်။

မင်း တောင်နေ့နေ့က ကျော့ပြင်ချိန်မှာ ဘယ် သွားလဲ။

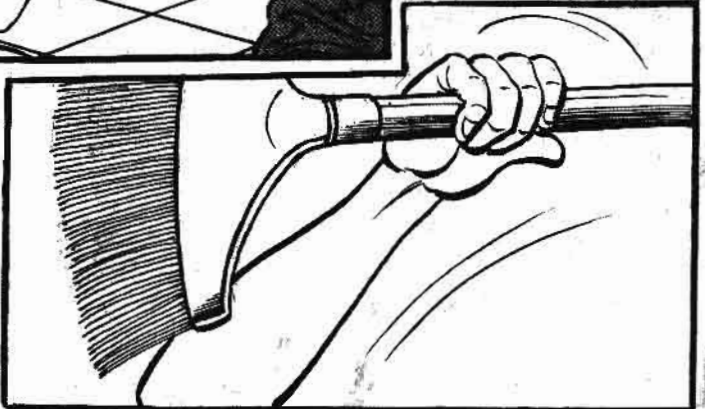
အား မျက်နှာ သွေးစုပ် ပြုကြောင့်ပဲ။

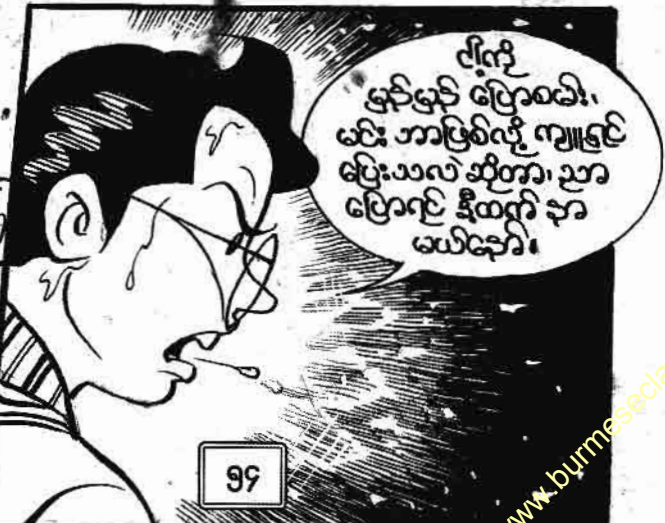
ငါ
မေးနေတယ်
လေ။

အား မပြောဘဲ
ရုပ်သေသည်။
အား နှစ်နှစ်
အားကို သူ
လက်တစ်ဖက်
အား သွေးစုပ်
အား

ပုဒ်သတ် အသံ အပြုံး သူတစ်ပါး သူ့ အား လက်
နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆတ်ဆတ်ခို ပွတ်ချေ၏ ..

ငါ့ကို
နှစ်နှစ် ပြောစမ်း။
မင်း အားဖြစ်လို့ ကျွန်ုပ်
ပြေးသလဲ ဆိုတာ။ အား
ပြောရင် ဒီထက် နား
မပယ်နား။

စွမ်းသန် တို့စင်လာသော လေကြောင့် သက်တံ့
စွက်ဝါများ လေတွင် လှုပ်ပျောသွားနေကြ၏။

သား မျက်ဝင်းမှ မျက်ရည်များ စီးကျသည်၊
မိုးခြိမ်းသံ တစ်ချက် နှစ်ချက်နှင့် အတူ
ချုပ်လက်ကော ကောင်းကင်က ညိုမှောင်
လာသည်။

ငါ
ဆေးနောက်ကို
ပြောလေ။

သား သား
အင်္ဂလိပ်စာ မရှ
လို့ပါ။

ဇော်
မင်းဟာမင်း မကျွန်
လို့ မရှတာကိုအား

ဒါ အရှင်က
အိမ်မှာ မေမေ သင်
လေးတာ။

အိမ်ထဲ တစ်ဝက်နှင့် သား ပြောပြီး သား အသံတို့
အပြည့်အဝ ဖျောက်ကွယ်သွား၏။
အခြားပြတတ်သော ခံစားမှုဖြင့် သားကို ရှောင်
ဆောင် ပွားထက်ချော့မြဲပြုလိုက်သည်လည်း။

သူ တံမြက်စည်းကို ချကာ ခုခံမိတ်
လှမ်း ဝင်ခဲ့ပါသည်။

သေကိစ္စ ချစ်စွမ်းအာကျွန် ပုဒ်ကန်တွေ
သေပြီး သားစားဖို့ ဟင်းပြန်နွေးသည်။

လက်ဆေးကြောရင်း မျက်ရည်ပေါက် ကြီးလှယ် ကျနေ
သော သားကို မကြည့်မိအောင် ဟင်းထမ်းတွေ
ဆွဲခပ် ပြင်ဆင်ပြီး။

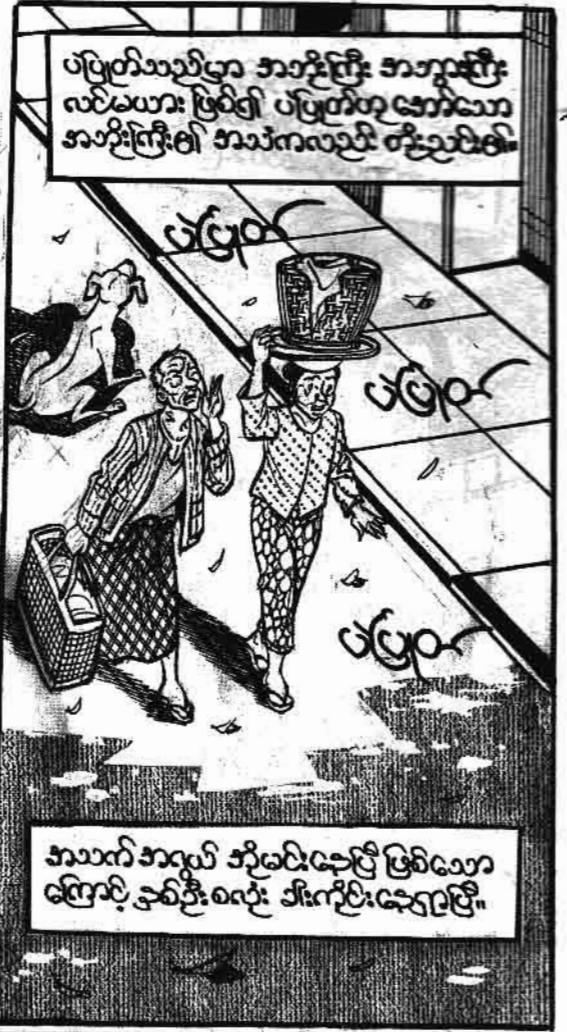
အိမ်ရှေ့ ဝဂ္ဂိတာသို့ ပြန်
ထွက်သည်။

ဝေါင်နှင့် ပြိုဆင်းလာသော မှိုရေစက်များသည် သူ့
ပါးပြင်ထက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ရိုက်ခတ်သည်။ မူးမူးရှူးရှူး
လှိုက်ပါလာသော လေကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး စိတ္တသွား၏။

ကျွေးလိုက်တာ၊ မှိုရေစက်များနှင့်
အတူ လိမ့်ဆင်းသွားသော မျက်ရည်
တွေကို သား မမြင်စေချင်ပါ။

နိမိတ်ထားသော ရက်ပြည့်၍ အလုပ်ဖြုတ်ဆင်းရမည် ခြင်္သေ့အင်္ကျီ သွေးဥဒေသနာ ရောက်အောင် လူက ဆရာ့အင်္ကျီ၊ ထုံးစံ အင်္ကျီ၊ ထမင်းအင်္ကျီ၊ တစ်ပြုံး ဆေးဝေရာ အင်္ကျီ ဆေးဝေရာက ရောက်ရင်း ပြုပြင်သည် ဆင်တော်သည်။

ပြုပြင်သည်မှာ အင်္ကျီကြီး အင်္ကျီကြီး လင်မယား ဖြစ်၍ ပြုပြင်ရာ ဘေးသော အင်္ကျီကြီး၏ အသံကလေးတို့ တို့သည်၏

အသက်အရွယ် အိုမင်းနေပြီ ဖြစ်သော ကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး ဘိုးကုလားနေပြီ။

အုပ်တစ်ပါးမှ ကရုဏာ တရား နှစ်စုံ အူဆီ ပျံ့ဆင်း ရောက်ရှိ လာ၏။

၅၉

အိုမင်းသည် အထိ လုပ်ကိုင်ရှုမေ့ စားသောက်နေရသော သည်လင် သည်မယား၏ သေအာတု ဖြစ်မကွာ တိုက်ပွဲ ဝင်နေရသည် ကြောင့်မူ ကိုတို့ကဲ့သို့ အူရှင်ထံ တာဝန်ပေး ခံစားနေရသည်။

သုတို့မှာ သားထောက် သမီးခံ
မရှိကြဘူးလား၊ ဖွတ်သင့်ဆို
နေ့သက်ဝေကို သတိရဇြာ။

တစ်ဆက်တည်း ထမင်းအိုး ဝေပြီလား၊ ငြေးကြည့်
သည်၊ အရေးဟယ် အကြောင်းဟယ်ဆို သောက်မီး
က ဖွက်သွားပြန်သည်။

ကောက ဗြတင်မြ နေပြည်တော် ထီးမြည့်လာချေပြီ။

သည် ကနေ့မှ မိုးတိုင်းဖွန်းဆိုလျှင် လူတွေက ဘိတ်ဇွန် စက် ဖိုများနေသည်။ ဟင်းဆက်ဝယ်ပြီး
ဆော့ဖ်ဝဲ ထည့်သူတွေ၊ ဂိမ်း အသစ် လာထည့်သူတွေကြောင့် သူ လက်တော့ တစ်လုံးနှင့် မိုးချုပ်
သည်အထိ အလုပ်ပြုလုပ်နေခဲ့၏။

ဆိုလေ့ ထွက်ထွက်ခွာခွာ အနီးဝေးဆုံး ကြွက်သားသွက်ဆိုင်တွင် အသားနှင့် အသားညှိုးအမြစ် ရော ကပ်ပွဲ ထပ်သွား။

အား ချွန်နှိပ်ဆို ငါ့အားလေး ဆာခေ လောကီပြီ။

ကပ်ပွဲလေး၊
ကြွက်သားသွက်၊
ကြွက်နု

အိုကား တို့တက်လို့ကရ်၏။

ဟော အတင်း တို့တက် မနေနဲ့ ဆင်း မယ် သူကို ဦးစားပေးဦး၊ ကုလို့ ညား မလေ့ပြုကြဘူး လား။

ဦးမလေး ပြည်ပြုသိဆင်း ခေါ်

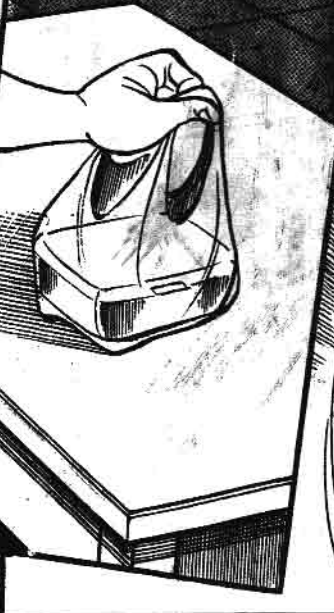
စပယ်ယာ၏ ဆီးဟောကိပ် ထွက်လာသည့် တကယ်တမ်း ကားစီးကြသည့် သိုးသွယ် အများစုက စပယ်ယာတွေ ထက် ပညာကော လူ့အဆင့်အတန်းကော မြောက်များစွာ သာကြသူများ ဖြစ်၏။

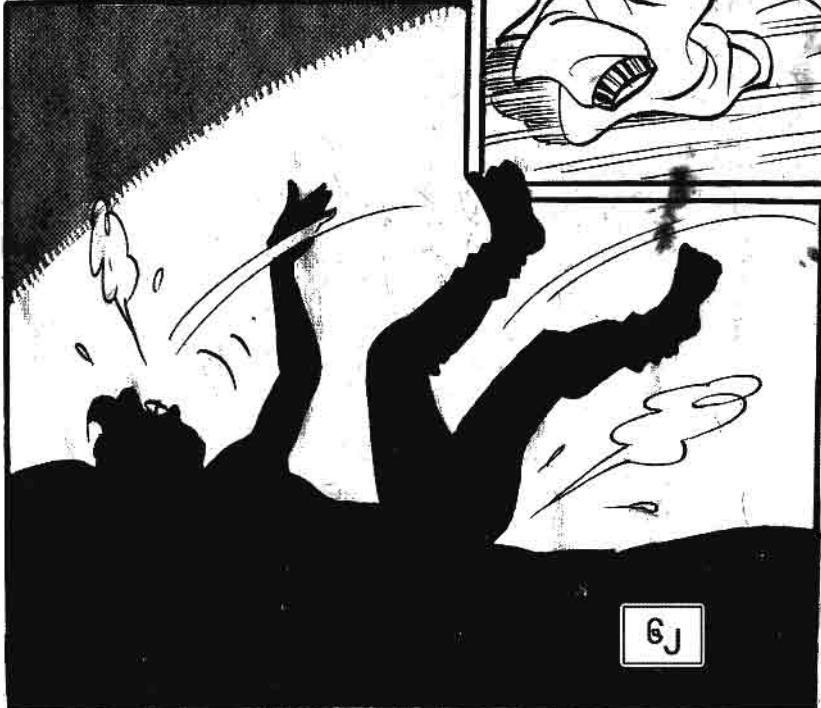
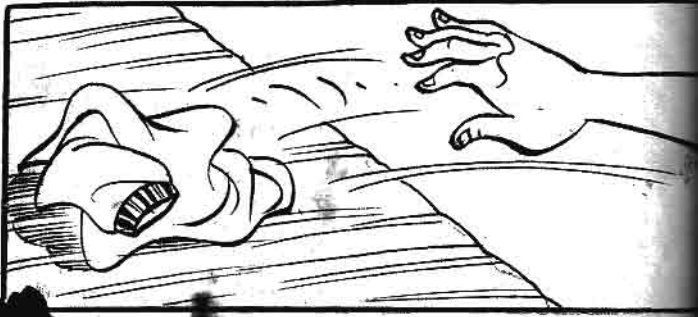
ဆီယထွက်သော်လည်း ငြိမ်နေချိန်
၏ကိုယ်က တစ်ယောက်တည်း၊
ထစ်ခနဲဆို သူတို့က သံတုတ်တော့၊
စားတော့ပါ ထွက်လာသည်။ ဒီ နိုင်ငံမှာ
နေသရွေ့တော့ ပြည်သူလူထု၏
လုံခြုံမှု ဆိုတာ ဝေသာဝေး။

ရှောင်ရှောင်ချင်း ဝယ်လာသည်၊ ကြွက်သားသည်
ဖော့ဖော့အား စားပွဲပေါ်တင်ရှင်း သားကို မေးသည်။

သား သာနေ
ပြီလား၊ ကျွေးကွာ အာဒီ
မှာ ကြွက်သားသည်၊ သား
တုတ်နဲ့လှိုက်တော့နော်
သား။

ပြောပြီးပြီးချင်း အိပ်ခန်းထဲ ဝင်ကာ အာကိုရီ ချွတ်ပြီး
ခွတင်ပေါ် လှုံးချေ ပစ်တင်သည်။ ပင်ပန်းလွန်းသဖြင့်
လူကလည်း ခွတင်ပေါ် ပစ်လွှဲလိုက်၏။

ခွဲဆိုသော အသံနှင့် အတူ မြေကွဲသလို တစ်ခုလုံး ဟင်းရည်များ စွန်းပေးသွားသည်။
သူ ကျောပြင်လည်း ထုပျံ့သွား၏။

အင်အားက ပင်းကပ်လုံး ထွက်လာသည်။

ရုတ်တရက် ထွက်လာသော နှေးသကြောင့် သားဂိုဏ်း ထမင်းစားပွဲဆီသို့ ပြေးသည်။ တွေ့ရာ တံမြက်စည်း ဆွဲဆုတ်ပြီး သားလက်တစ်ဖက်ကို ရုတ်တရက် မြှောက်ကာ တစ်ဖက်ကို ဆွဲလှည့် လိုက်သည်။

သား ထိတ်လန့် နှိုးဆွသွားသလို မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူးနှင့် သူ့ကို မော့ကြည့်၏။

ဘာမှ မမေးဘဲ အဆက်မပြတ် တာဘုဦးဘုဦး ဖိုက်သောကြောင့် သားက သူ့တစ်ကို လက်နှင့် ကာရုံး ကော့လျက် ဧြမ့်ဖို့ ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ တိုးသည်။

တောင်ကား ပြောစမ်းမယ် သူတို့ ပေါ်မှာ ဘာလုပ်ထားလဲ

သား မျက်ကလဲ ဆန်ပြူးနှင့် အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြေသည်။

သား သား ဓာတ်ဘူးထဲက ရေငွေ့ နဲ့ ယံယံ ချဉ်စပ် လှုပ် ထားတာပါ။

တံမြက်စဉ်းအား ဖမ်းခွာကာ နှူးထောက်ထိုင်လျက်
အားကို သူ ရုတ်တရက် မွေ့ပက်လိုက်သည်။

ရုတ်တရက် အား တုန်တက်
အား၏။

အား သာလို့
စားပြီး ဖေဖေ လာရင်
အာရွာပဲ ဆိုပြီး ဖေဖေ အာတွက်
ပြီး အား လုပ်ပေးထားတာ
ပါ။

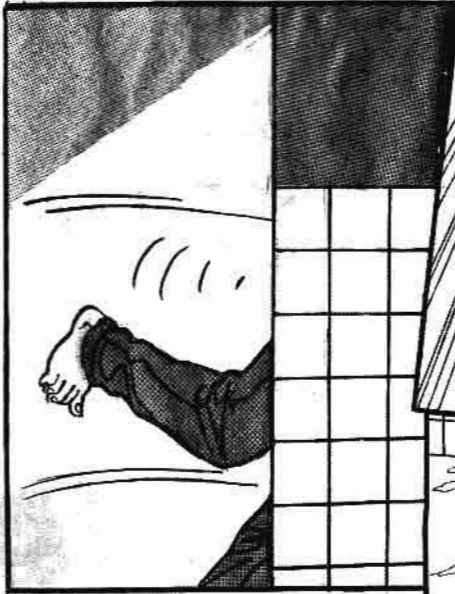
ငြီးထောင့်
အေးအေးမှာ စိုးထိုက်
စောင်အောက်ထဲ ထည့်
ထား မိတာပါ။

စောစောက
ပေပေနှင့်အား စားဖို့
ကြိုက်အား သူတို့နှင့် ထမင်း
ပြင်နေတာနှင့် အား ပြော
ဖို့ မျှော့အားတာ။

သူ ရုတ်တရက် တစ်ခုလုံး မှူးအောင် တက်လာ၏။ အား၏ အဆက်မပြတ် ငြီးငြိမ်
အော်လာသည်။

သားကို မျက်စိညှစ် သူတိပေး
ပြီး သူ ရေချိုးခန်းထဲ ပြေး
ဝင်ခဲ့သည်။

ရေပိုက်ခေါင်း ဖွင့်ပြီး သူ သားပါး
တရ ဖြိုကြဲခဲ့သည်။ ညသည်
အကောင် ဂုဏ်ကော ပိုမို တိတ်ဆိတ်
သွားသည်။

သား ထမင်းစားနေစဉ် ပေကျံ
နေသော အိပ်ကုခင်းများကို
သိမ်းပြီး အသစ် လဲသည်။

ပြီးမှ သားကို ခေါ်၍ သား တင်ပါးနှင့်
သား လက်တို့ကို ဆရာနှင့် လိမ်းပေးရင်း
သူ မျက်စိညှစ် မကျေမကောင်း အကြံပေး
နေမိ၏။

ဦးခွဲ သားကို ခပ်ဖွေ ခမ်းကား
ဆီခါကို တစ်ချက် ပွတ်သပ်သည့်။

သား ဒီလို
တော့နော်၊ ပေပေ
လှုပ်ရှား ပြုစော လှုပ်ပြီး
လာခိုမယ်။

အဖေက သူ့အဖေ ဓာတ်ပုံ
အဖေအဖေ ဖိုတိုစတမ်း
အဖေအဖေ သူ့ ဂုဏ်အတိတ်ပေါ်
အဖေ အဖေ ကိုယ်က နှစ်သက်
အဖေအဖေ ပြောပြပါ။

သွေးကောင်သမီး နေသော မျက်နှာလေးနှင့်
သွားတန်းလေး ပွေးနေအောင် ပြုံးရှုပြီး သား
ခေါင်းညှိတို၏။

ကောင်ကလေးတို့ အိပ်ရာ ပျောက်နေသော ကြယ်
အာရုံသည် တပျတ်ပျတ် လင်းလက်နေ၏။ မကြာခင်က
လွတ်လွတ်ကျသော သက်ပြင်းများဖြင့် သား ဒီလိုပြီ
လား ဆိုသော အသံနှင့် သားကို ချောင်းကြည့်ဖြစ်၏။

သူ့ရှင်ထံ ခပ်ခပ် နေအောင် ဝမ်းလှိုက်ရ၏။ မြေသံဖွဖွနှင့် သား
မျက်နှာကို အနီးကပ် ကြည့်သော အခါ မမြောက်သေးသည့်
မျက်ရည် စီးကြောင်းလေးက ဖုတ်ဖုတ်ချောင်း အလင်းအောက်မှာ
တလှေလှေ။

အသင်း . ၃ .

သည့်ကတည်းက သားအား မရိုက်ဖြစ်တော့ သလို သားကိုလည်း သူ့အမေ အသော်လွှတ် လိုက်၍ မေ့သက်ဝေ၏ ညီမ ဖြစ်သူ လာသော် သွားသည်။

သား တစ်ပါးတစ်ယောက် သူ့အမေနှင့် သူ့ သား တစ်ယောက် ဖြစ်နေ၍ ရမည်ဖြစ်၍ သူ အသာတကြည်ပင် ခွင့်ပြုလိုက်၏။

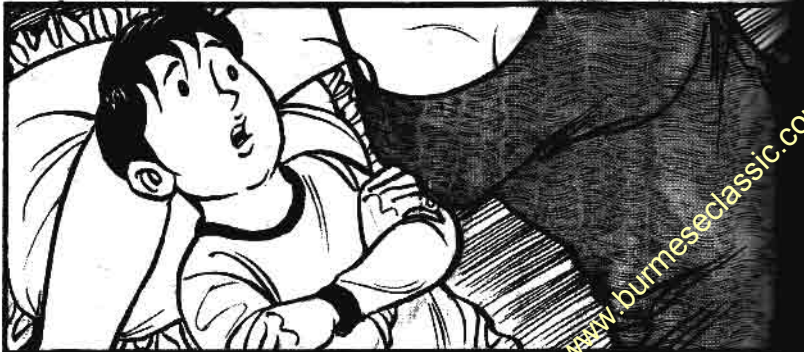

မှတ်မိပါသေးသည့် သားငယ်ငယ် စကား တတ်၍ အာဂွယ်၊ ည မအိပ်ဘဲ မပိုက်လာ ဖိုက်လာနှင့် သူ့အမေ ရင်ခွယ်ထဲ တွဲဝင်ကာ ပုံပြောပြခဲ့လျှင် သည်။

အဘိဗွာ
မြွေမင်းသားလေး
ရဲ့ အမေနှင့်တွေ့ကို မကြိုက်
မီးရှို့တော့ အဘိ မြွေမင်းသား
လေးက ပုတယ် အမလေး
ပုတယ် ဆိုပြီးတော့။

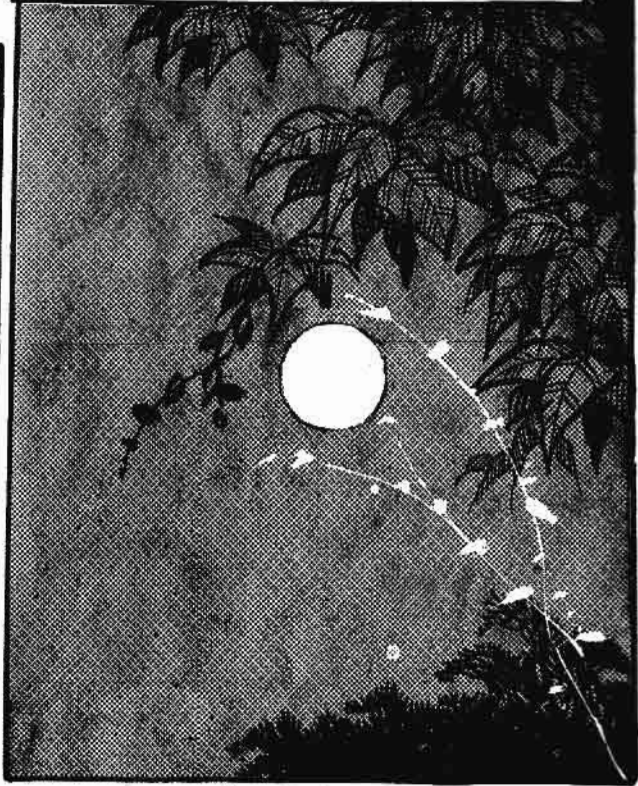

ပုံပြင်တွေကို စိန်ကပတ်ကုံး ပြောပြသော အခါ သား မျက်လုံး ဝိုင်းဝိုင်းလေးနှင့် စိတ်ဝင်တစား ခိုးထောင် နေတတ်၏။

အိမ်ထဲတစ်ရံ လသာသော ညများ၌
အဖေ့မတူဘဲ သားအဖိ သားအဖ
အဖေအဖေက ဝရုဏ်တရားက ထွက်ကာ
အဖေအဖေက တစ်ပြုံး ရေခဲခွေးကြမ်း
အဖေအဖေက ထိုင်ဖြစ်ကြသည်။

ထိုသောအခါ မေ့သက်ဝေ၏ မဆိုတတ်
ဆိုတတ် ဆိုသော အိပ်ပျက်သံ ကြားဝယ်
ကြယ်ပွင့်၊ လေညှိ တိမ်ပွင့်တို့ကို ငေးရင်း
သား မိန်းမော အိပ်ပျက်သွားတတ်သည်။

အဖေငေးရင်းမှ သားကို သတိတရ
အဖေအဖေက သိသော်လည်း ကာရီကထ
အဖေအဖေက အိမ်ခြံကြီးမှ သက်သာသွားတာတော့ အဖေအဖေ ဖြစ်သည်။

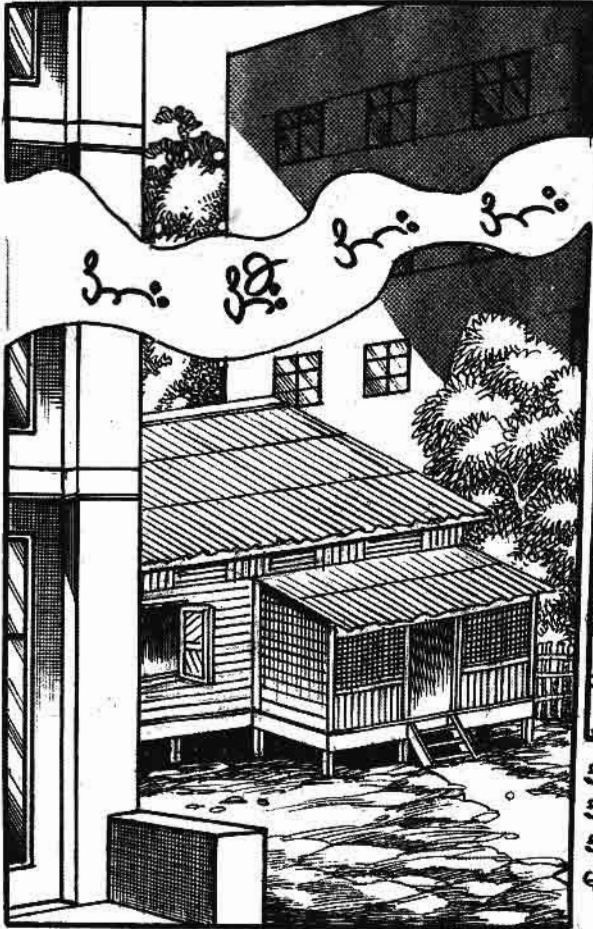

မထူးပါဘူး
ငါတစ်ယောက်တည်းပဲ
ချက်မနေတော့ဘူး၊ ဝယ်တာ
လိုက်လည်း ဖြစ်တာပဲ။

သူ လမ်းထိပ်ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဘက် ထွက်သွား၊ လမ်းထိပ်ဘေး အရောက် ကလေး တစ်ဦး၏ အော်ဟစ် ငိုကြွေးသံ ကြားရသည်။

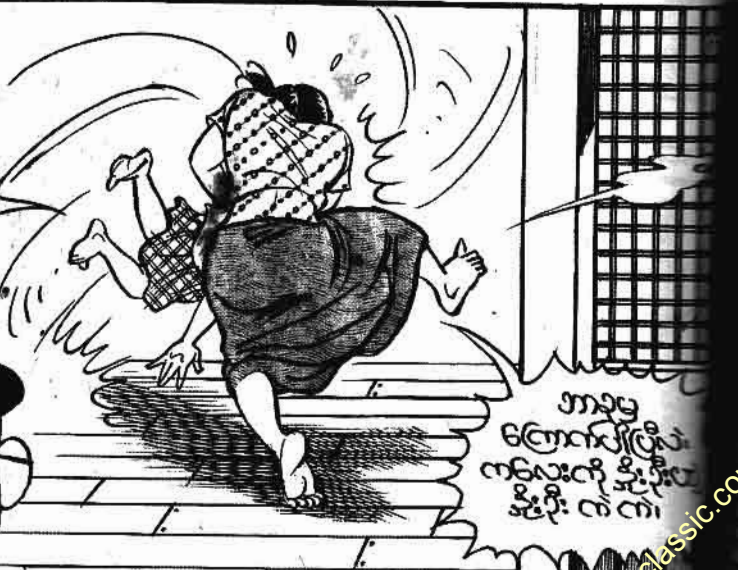
ကလေး ရိုက်သည့် အသံ ကြားတိုင်း သူ ရင်ထဲ ဖော်မပြနိုင်သော ခံစား မှုက စီးဝင်လာ၏။

ဘာလို့မှား ကိုယ့်ကလေးကိုယ် ဒီလောက် အထိ ရိုက်နေ တာလဲ မသိဘူး။

အသံကြားရာ အထိပေါက်သို့ သူ ဖြမ်းကြည့်သည့် အသက် အနီးတစ်ချိန် အမျိုးသမီး တစ်ဦးက လေးနှစ် အရွယ်ရှိ ကလေးမ တစ်ဦးကို အခဲ မကျေနိုင်သော တမျိုးဖြင့် စိတ်ရိုလက်ရို လှူရိုက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

အိုး ဟီး ဟီး
ခေါ်ဦးရေ ကြောက်ပါ
ဗြီး ခေါ်ဦးရေ ကြောက်ပါဗြီး
နောက် မလှုပ်တော့ပါဘူး
အိုး ဟီး။

အားမဲ့
ကြောက်လှုပ်သော
ကလေးကို အိုးဟီး
အိုးဟီး ကံကံ

အဆက်မပြတ် ရိုက်သံကြောင့် သူ
အယောင်ယောင် အမှားမှားဖြင့်
အိမ်ထဲ ဗြဟ္မစင်သည်။

ဒုက္ခပင်
ကလေးတော့ သေ
တော့မယ်။

သူတို့ အနီးတွင် လေးဘက်တောက်လွှက်
တကာစာ အော်ငိုနေသော ကလေးကို
တွေ့ရသည်။ အမေ လှည့်ချက် ဒေါသ မပြောဘဲ
သက်ရိုက်ခြင်း။

သေရာ
မလေး ကလေးကို
ကလိချင်နိုး၊ ကလေး
ကလေး။

ဟို ဟို
မအာရှား ကလေး
ကို ဘာလို့ ဒီလောက်
တောင် ရိုက်နေတာ
လဲဗျာ။

အိမ်ထဲ တစ်ရံစာ ကပ်ယောက်
အောက် ဖြစ်ကြမိမိမည် မဟုတ်ဟု အမျိုးသမီး မျှော်လင့်ထားပုံ မရရှိ အံ့ဩသွားသည်။

ဒီဗြာလေ
အလေး အိပ်နေတာ
ကို အသားလွတ် သွား
ထလိုတယ်။

ဇံဇံ
တော်ပါတော့
ဗျာ။

ထမင်းအိုး
ထဲထည့် တည်းလည်း နဲ့
အိမ်မှာ လျှောက်ဖို့ ဖုတ်ဖို့နဲ့
အတော့ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ
သိတော့အား-ဟွန်း ပါတော့
နော်။

ဆက်ရိုက်မည့်ဟန် တက်က လှည့်နေသည့် အတွက် သူ
ကြားမှ ဝင်ထားရပြီး အရိုက်ခံရ၍ ငိုနေသော ကလေးမ
လေးကို နှိုးထောက်လျက် ချောချောလိုက်၏။

လာ
သမီးလေး၊ ဦးဦး
မုန့်ဝယ်ကျွေးမယ်
တိတိတော့နော်။

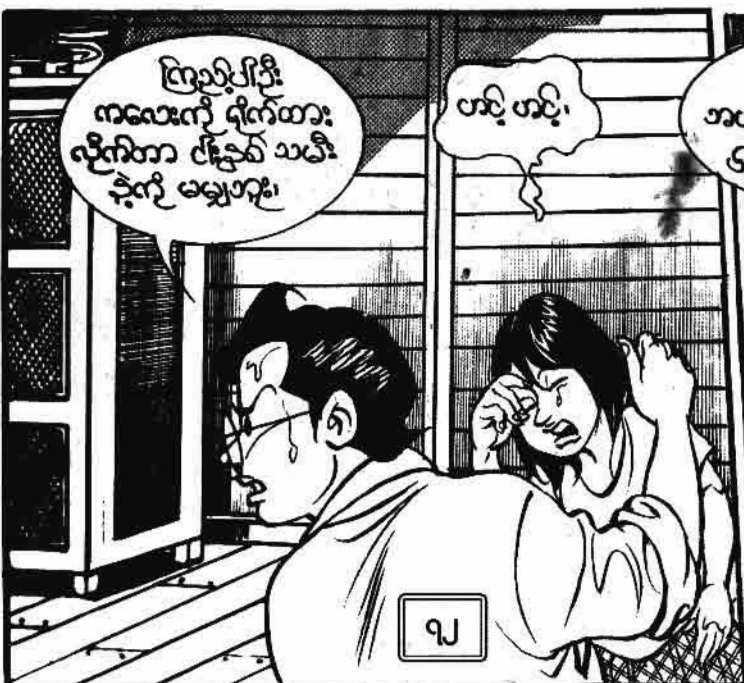
ဟင့် ဟင့်။

ကလေး အမေ လှည့်သွားကာ
အာယယ်ကောင်လေးကို ကောက်
ကာ ဝင်ကာ ချီတိုင်း ငိုငို
တော်တော် နို့ လှည့်တိုက်သည်။

ကဲ ကဲ
ဒီတစ်ယောက်က
လည်း တစ်မျိုးမျိုး
ဟဲ့ ဖို့ဟဲ့။

သူ အတော့ကို စိတ်ပျက်သွားသည်။ ကိုယ် မွေးထား
သော သားသမီး ကိုယ်ကိုတိုင် စိတ်မရွံ့မရှက်ဖြင့်
အဝကတည်းက ကလေး မယုဘဲ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် ခေကြဖို့ ကောင်းသည်။

ကြည့်ပါဦး
ကလေးကို ရိုက်ထား
လိုက်တာ ပါနဲ့နော် သမီး
နို့ကို မချော့နဲ့။

ဟင့် ဟင့်။

ကျွန်မလည်း
ဘယ်ရိုက်ချင်ပါ့မလဲ
ရှင်၊ ဒါပေမဲ့။

ဒီနေ့မှာ ဆိုကာ စကား ဆက်မပြောနိုင်တော့ဘဲ
အညံ့သမီး မျက်ရည်ကျသည်။ သူ့အားလည် ယူ၍
ညည်းပီးပွားရေး မပြေလည်သော သူတို့၏
အထွေထွေ ဆင်ပွားလာသော ဒေါသဟု ဆို၍
ပြောသည်။

မထချင်တချင်နှင့် ကလေးသလေး
ကို ဒေါင်းပုတ် ခုတ်ဆက်ပြီး သူ
ထွက်ခဲ့သည်။

ဏ် ဇာ
သမီးလေးစားချင်
တာ စား ဦးဦး မှုန့်ပိုးပေး
ခဲ့မယ်၊ ဟုတ်ပြီလား။

အထက်ရည်ဆိုင်၌ ကျဆုံးခဲ့ တစ်ခွက် မှာသောက်သော်လည်း စိတ်မှာ ကလေးများသိ လွှင့်ပျံ့နေ
သောအခါကဲ့သို့ပင် ပတ်ရသည်။ ကိုယ်မေးထားသည် ကလေးကို လူ မဆန့်စွာ အမြှိုက်ပုံတွင် ပစ်သူ
က သိသည်။

ဘယ်သူမှ
မရှိတုန်း အာဟာလေး
ပစ်ထည့်ခဲ့မယ်၊ ဘာဖြစ်လဲ၊
ကျောင်းသူမဲ့ ဆိုလို့တွေ့တောင်
ပေါ်နေတာပဲဟာ၊ ဒါလေညည်း
မိဘာမဲ့ပေါ့။

ရေမြောင်းထဲ ချော့ချော့
ချော့သည်။

၂၂ ရေကို ဒေါက်ကို ပန်းကို
ချစ်မြေ့ပါစေ။

တရုတ်နိုင်ငံမှ အမျိုးသမီး
တစ်ဦး သိလျှင် အိမ်သာ
ပိုက်ထဲ ပစ်ချလိုက်သတည်း။

အပူပိုင်း အပိတ်ပိတ်
ရက်ကော်စွာ ပြတ်
တောက်လျက် အခ
ပျောက်သကဲ့သို့ ပျောက်
သည်။

အိ အိ အိ

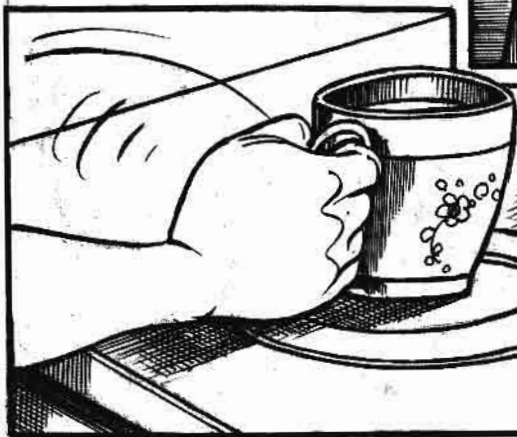
ပွန်း

ဟဲ့ အာတွေ့ထွက်
ကျန်ခဲ့ပါ

ထိလိုက်ရ
နစ်နဲ ရင်ခွေးဖြင့်
ကိုယ် ကိစ္စတင်လိုက်
ပြီ။

အယ်မြောင်လဲ မိအမေထွာ၊
ကမ္ဘာဦးထက်ပင် လူတွေဟာ
ခင်လုံးအားမဲ့ အရိုင်း သစ်နေကြ
ပြီဟေ့။

အထက် သူ့ သူငယ်ချင်း သိဟာဘိ တာကုပ္ပကြီး အလည်အပတ်
အောင်သည်။ သူ့ ရောက်မဆိုက် တိုက်တိုက် ဆိုင်းဆိုင်း (၁၀) အာဂွယ်
သူ့ သိကြီးကို တတ်ဖြင့် သိမ်းကျုံး ရိုက်နေတာ တွေ့ရသည်။

ဒေါ်သစ္စာ ပြောရင်း
သူက ကလေးနှင့် သိဟာ
ကြား ထိရပါက သူ့နှင့်
ကလေး မျက်နှာကို ကပ်
ပြီး ပွေ့ကတားလိုက်၏။

ကံကား
ကံကား၊ ရှစ်ပိုး ရှစ်
ပက် နိုင်ဖို့။

အား အား
ကြောက်လို့
ဖေကြီးရဲ့ အိမ်။

ဟာ သိဟာ
သိဟာ တော်တော်
တော်တော်၊ မင်းကွာ
ကလေးကို ဒီလောက်
တောင် ရိုက်ရသည်လား။

သူ့ အာဂွယ်
တာတည်းက မဆုံးမ
မိ အာမ ရှစ်ပိုး ရှစ်ပက်
နဲ့ ခုတ် မလွယ်ဘူး၊ ဘယ်
အထိကွာ မွေးထားတာ
မိကလေးပေမို့ပဲ။

ဘာဖြစ်လို့
ဒီလောက်တောင်
ရက်ရက်စက်စက် ရိုက်
နေရသည်လဲ။

သည့် အရက်လေး တစ်ခွက်နှင့်
အရိုက်ခံလိုက်ရသည့် ကလေးစ
အာကျင်မြက် ဘယ်ကိစ္စ နှိုင်းထာ
မရ၊ သူ ကလေးကို ဖက်ရင်း
မျက်ရည်ဝံ့မိသည့် ထင်သည့်။

အသင်း . ၄ .

ဦးပေါက်တို့ အတွက် လောကီ
အကျိုးအမြတ် ရရှိရန် ထပ်သွားသော ဦးပေါက်
အတွက် ကြည့်ရှုပါ။ အိမ်ပြန်ဖို့ သတိ

မထူးပါဘူး၊
အိမ်မှာ အားရ သွက်
တဲ့ အတူတူ ဟိုဘက်လည်း
ကုန်းပြီး သွား ဝယ်စားလိုက်
တော့မယ်။

အသင်းကား ပွင့်
လွန်း သိမ်းရှေ့ကြည့်
အထပ်ဆုံး ကလေး
အလေးစား စားရင်းပေါ်
အိမ်ထဲ ထွက်လာသည်။

ဦးပေါက် နေ့လယ်ခင်း သွား ပြောသိသည့်
တစ်ပြိုင်တိုင် သင်းပျံ့လာသည်။

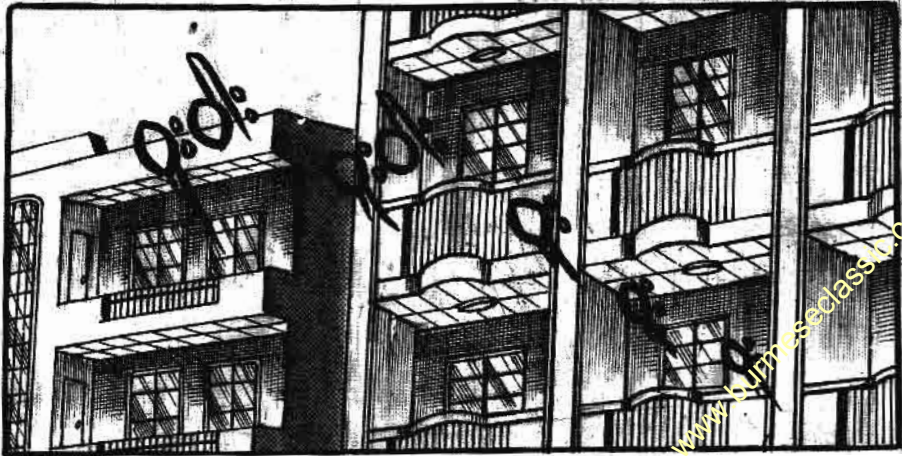

အသင်းကင်
တစ်ပွဲနဲ့ ကန်စွန့်ပလိမ်း
တစ်ပွဲ ပေးပေး။

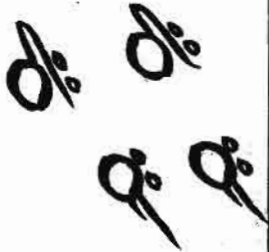
ထိုအခိုင်းနှင့် တတ်တိုင် သုံးလေးတိုင်စာ အကွာရှိ
ကန်ထရိုက်တိုက် လေးလွှာမှာ အိမ်းရှေ့ကြည့်တို့
လင်မယားကို သတိရသည်။

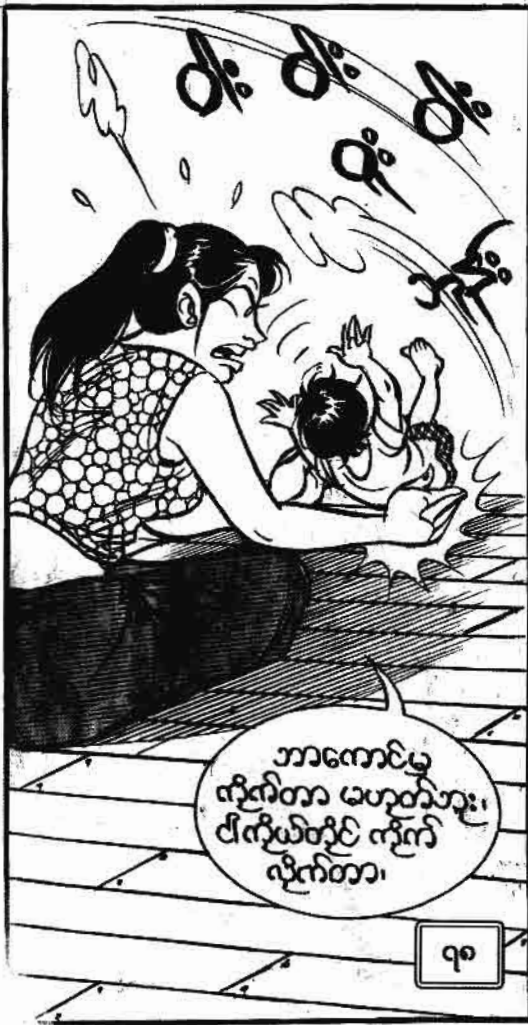
အား စားပြီးရင်
အိမ်းရှေ့ကြည့်ဘီ ငါ
လိုချင်တဲ့ ဆော့(ဝ)စလေး
သွား ထည့်နိုင်ဖို့မို့။

ဟဲ့ ဝါးဟော
ကလေးက မုချာဝါးဝါး
အော်ငိုနေပါလား၊ အာကောင်
ဗလောင်များ ကိုက်လား
ကြည့်ပါဦးဟ။

ကလေး နို့တိုက်နေရာမှ ဝါးဟောက
ကလေးအား ဆတ်သန့် ဆွဲဖြုတ်ပြီး
ကြမ်းခင်းပေါ် ပစ်ချလိုက်သည်။ ကလေး
အသံ ပုံမှန် ကျယ်လောင်လာ၏။

အာကောင်မှ
ကိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊
ငါ့ကိုယ်တိုင် ကိုက်
လိုက်တာ။

ဟာ
နို့ကွပ်
ပဲ။

အိမ်ထောင်ရေး အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းပေးရန် အတွက် ဝမ်းနည်းစွာ ပြောဆိုပါ။

ဘာ
ဘာပြောတာလဲ
နင်က ကလေးကို
ဘာဖြစ်လို့ ကိုက်
လိုက်ရတာလဲ

လူပျို
ရုတ်တရက် အား

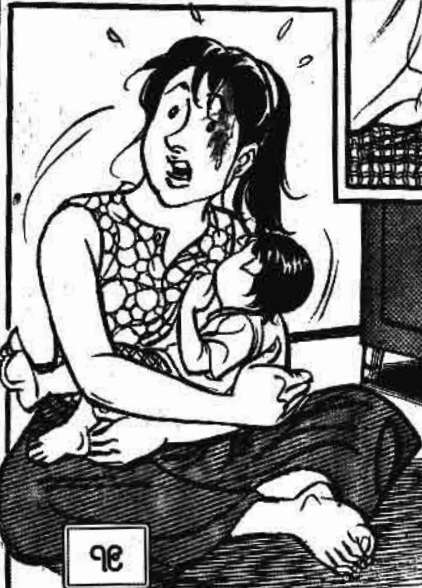

ဟဲ့ နင်ပဲ
ကိုယ်ချင်းစားကြည့်
ပါလား၊ ငါက စေတနာနဲ့
ကလေး နို့တိုက်ရသေးတာပဲ၊
နို့သီးခေါင်းကို ကိုက်လိုက်တာ
အသားပဲ၊ ပေါက်မတတ်ဘူး၊
နင်ဆို လုပ်ရက် ပါမလား
ကပြော။

ဟန့်၊
ဘေးချင်းဆိုး
လေး။

ဖြောင့်တတ်
လား၊ နေပလေ့စေ့နိုး၊
ဟော့ကောင် ရုန်းမင်းကြီး
လာလို့ ဖိနှိပ်ရမယ့် ငါ
လက်စား ဖြစ်ချေမယ်
ကြားလား။

လုပ်သားလုပ်
အား

ထိုနည်းဖြင့် ဆိုဆုံးမမှုသည် ကလေးအား
လက်တုံ့ပြန်တတ်သည့် အကျင့်အား
အစ ပျိုးပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

တချို့ ပိုသေးသည့် အိမ်ထောင်ရေး
မပြေလည်သည့် အင်္ကျီလေး သားသမီးအား
ဒေါသ ပုံချကာ ဆောင်းမြောင်း၊ ရိုက်နှက်
ကြသော အကျင့်။

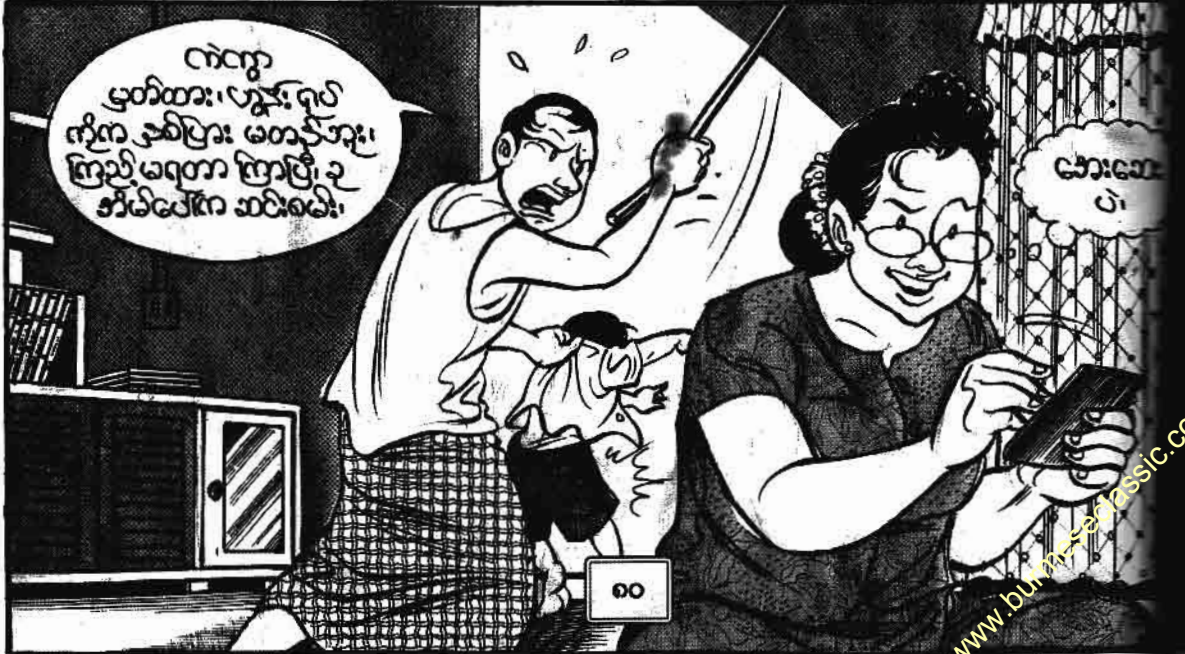

ကိုဦးယား
ကား ကျနေတာ
ပဲ။

ဖခင်က
လေးတွေ့တစ်ယောက်
မှ လက်ကြောမတင်းဘူး
ဇာနည် ဇာနည်။

ယောက်ျားမကို မကျေနပ်၍ ကလေးအပေါ် ပုံချသူများ။

ဇာနည်
မတတ်စား၊ ဟန့်၊ ဂုဏ်
ကိုက နှစ်ပြား မတန်ဘူး၊
ကြည့်မရတာ ကြာပြီ၊ ခု
အိမ်ပေါ်က ဆင်းခမ်း။

မိသားစု
ပဲ။

ကိုဦးရာ
ဒီအထွတ်လေးတွေ
ဆိုလို့ဆိုလို့ အယ်
ဒါလည်း နိုင်မှာ
လား

ဘာ
မယ်ချင်လောက်
ဆောင်နေတာလဲ
ဆင်းသို့

ဘယ်
ဒီလေးတော့
ရှုပ်လိုက်ဦး
မယ်

ကလေးပဲ
အွှာ မင်းက
မေးတာ

မင်း မယ်
ပိုမား နိုင်ချင်ချင်နေ
တာကြောင့် ဟဲ့နဲ့

ဘယ်
တစ်ယောက် လျော့
သွားလည်း ဒါအခန်း
တာပေါ့

ကလေးမှာ
ဘာ အာပြစ်ရှိမို့
လား

ဘာအာပြစ်
ရှိရမလဲ ဟယ်ချိုး ချွေ
တာ ဟယ်ချိုးလို့ ပိုပိုသသ
မထွက်ဘဲ ချိုးချိုး ပြုလုပ်နေလို့
မင်း စဉ်းစားကြည့် ဘယ်လောက်
ရှိမိလား

ဟယ်ချိုး
ဟယ်ချိုး
ဟယ်ချိုး

လက်ကို စိတ်အချဉ် ဖောက်ကာ မဆီမဆိုင်
အန္တရာယ်ရသော ကလေးများ ပတ်ဝန်းကျင်၌
မကြာခင် တွေ့ကြုံနေရတတ်သည်။

ဒါဟာ
ခွင့် အကွယ်နဲ့ အနိပ်
ဆိုး သွား ချင်ရသလား
ဟဲ့ ကလေး ကလေး၊

ဒါပင်
အီးလီး သားသွား
အာဗ္ဗ ပြောတာ
နဲ့!

ထို အဖြစ်မျိုး အတွက် တလောက ဆုံးသွား
ရှေ့ပြီ ဖြစ်သော သူငယ်ချင်း ကျော်တင်
အကြောင်း သူ တွေးမိ၏၊ ကျော်တင်က
အရက် ကြိုက်သည်။

သေရည်
သောက်ပြီး သေပဲ
မသေနိုင်ဘူး။

ဟ
တယ်သို့ကို
ပြောနေတာ
ပဲ!

တစ်ရက် သူ၏ အောက်စက်
ပျက်၍ ကျော်တင် ငြိမ်ပေး
လာကြောင့် ကောင်းသွားသည်။
အတွက် ညနေခင်း ကျော်တင်
နေထိုင်ရာ တာမွေခန်းအိမ်
အရက်ပုံလင်းနှင့် အခြား
ဝယ်ကာ ရောက်ခဲ့သည်။

ဟာ
သူငယ်ချင်း လာ
လွှား မင်္ဂလာရီ
လို့က်တာ။

အထက်ထဲမှာ အကုန်ပုလင်းနှင့် အခြားပစ္စည်းကို
ကျွန်ုပ်တို့က ကျော်တင် ခုနစ်နှစ်အတွက် ချွေးထွန်း
တစ်ချက် ကြည့်ပြီး အသုံးထဲ ထည့်သွင်းပါ။

ဟုန်း
ကျွန်ုပ်တို့က ယုံကြည်
လို့ရှိတာ။

ကျော်တင်က ပုလင်းခြစ်သည့်အခါ
အကုန်ပုလင်း ဂရုမစိုက်ဘဲ သူနှင့် ဝိုင်း
ဖွဲ့ကြ၏။

ဒီမယ်၊
ရှင်တို့က စားပွဲပိုင်း
ယူထားတော့ ကျုပ်က
ကလေးကို အာနံ့ စား
သင့်ရမလို့။

ကျွန်ုပ်တို့ အကုန် သားနှင့် စားဖို့ကို အကုန်
အကုန်ပုလင်း ချွေးထွန်း အသုံးပြုပြီး ပြောသတည်း။

ကျော်တင်က ပြောလည်း ပြော
ပြောလည်း ပြောလည်း သူ့ကို အားသာ
အသုံးပြုကြည့်ကာ မချီပြီး ပြီးပြန်၏။

မြေ
စား စား လာ
အသုံးပြုတစ်ပတ်
အသုံးပြုလို့ရှိမယ်။

ငါတို့ ပိုပြီး
လွတ်လွတ်လပ်လပ်
သောက်စားပေးရော၊ မဟုတ်
ဘူးလား၊ ဟား ဟား ဟား။

အခုညီလေး စင်သွားသော အခါ ဘာမဟုတ်သည့် အကြောင်း အခုလေးကလပ် ပြောကောင်းလာသည့်။

ရပြီတယ်ကွ၊ ကလေး စာအုပ်တာက ပို အရေးကြီးပါတယ်၊ ငါ တို့က ကိစ္စမရှိတာ။

သစ်လေ စင်ကျော်ရယ်၊ အေး ဖြတ်သုရှယ်၊ ပွေးပွေးရယ် ဘယ်သူ ပိုကြီးလဲ ဟဲ့ ဟဲ့။

ငါကတော့ သစ်လေ ပိုကြီးတယ် ထင်တာပဲ၊ အသက် လေး။

သတိထား ပြောနေလျက်နှင့် တစ်ချက် တစ်ချက် အသံ ကျယ်သွားသည့် ထင်၏၊ တာအုပ်နေသော ဥစ္စာတို့ သာမာမိဘကံမြ ဥစ္စာ၏ အလိုမကျသော ဧဝံသနှင့် အတူ လက်ပါ ပါလာ၏။

ကလေး ကလေး၊ ဒါက နှုတ်က ဖြားဟဲ့ အလုပ်နဲ့တော့ မလားနဲ့။

ဟင် ဘာမှ အသုံး မကျတဲ့ကောင် ကို ကိုလို (ခ) ဟဲ့မသေ မျှော်ငြုတ်ထား၊ ကဲ ဟယ်။

ကလေးဟာ သေဇာတ်ကို ဖိပတ်ရင်း မျက်နှာ
အနံ့ညှို့ နီရဲလာသည်။ သူ မနေတတ်တော့
အထိ ကလေးဟာကို အာပေါ်ကြည့်နေမိပြီ
အောင်တင် အားသာအားကာ ဝင်လာခဲ့၏။

ဥဒ္ဓါ
မင်းဟာက ကလေး
ကို စာမင်နေတာနဲ့
မတူတော့ဘူး။

ငှါ ဝင်
မပေါ်မိပါနဲ့ စာ
ဆိုတာ မကျက်လို့
မရတာ။

ဥဒ္ဓါဆို
အခုည့်တွေ သောက်
သောက်ပြီး စောစောသေ
စာကျတော့ ကျောက်ဘူး
ကဟယ် ကဟယ်။

အပင်
တောက်ပါလို့
မေကြီးရဲ့။

အခုည့်တွေ သောက်ဆွဲ၊ နားထွက်တွေ လိမ်၊ ကျော့ကျွန်းပါ တာည့်ဘွဲ့ ထုသောအခါ ကလေးလည်း ငိုပါ
အောင်သည်။

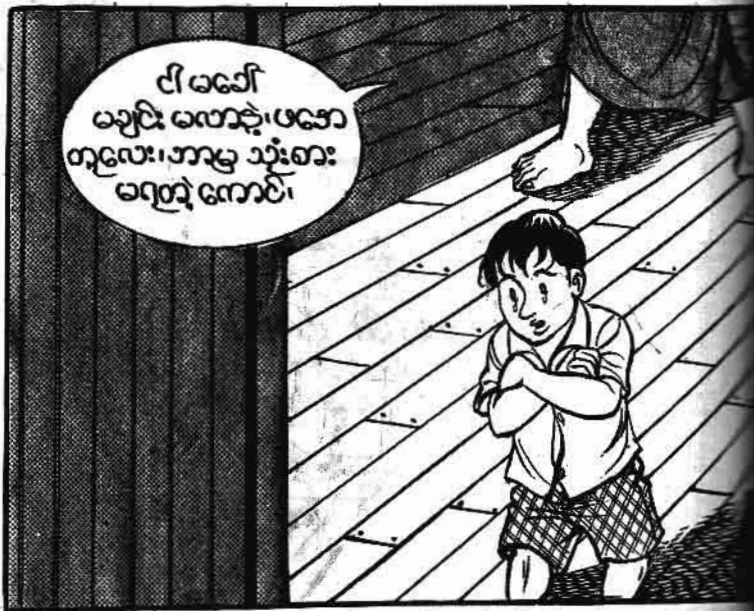
ဟ
နေပါဦး၊ ကလေး
က အာအခုည့်တွေ
သောက်လို့ပဲ။

မေဋ္ဌေးကြမ်း။

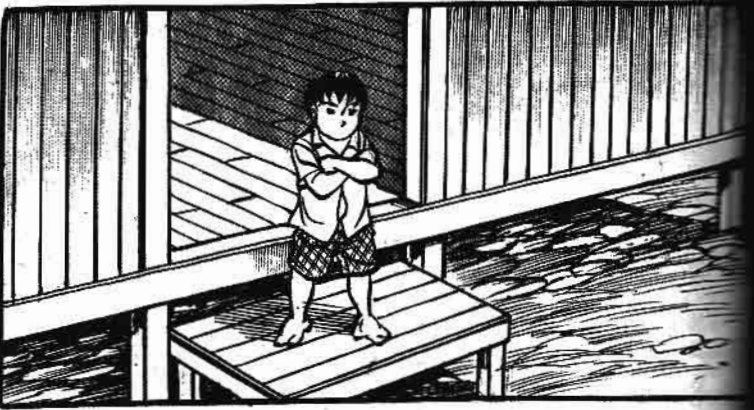

တော်ဦး၊
တိတ်ခမ်း၊ သွား အခု
အိမ်ပြင်မှာ လက်ပိုက်ပြီး
တစ်နာရီတိတိ ရပ်နော်။

ငါ့မခေါ်
မချင်း မလာနဲ့၊ ပအော
တုလေး၊ ဘာမှ သုံးစား
မရဘူး ကောင်၊

ကလေးမှာ ဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွက်ရင်း အိမ်ပြင်တွင် လက်ပိုက်
လျက် မြင်အကုန်အကျ သွားရပ်နေရပြန်သည်။

ငါ့ပြန်
နီးမယ် အူလယ်ချင်း
ရယ်၊ ငါ့ စိတ်မကောင်း
ငါ့အားကျွေး။

ကျော်တင်၏ နီမြန်း သက်ထင်နေသော မျက်လုံး
အစုံကို ကြည့်၍ အူ ပြန်လျှင် လင်မယား
နှစ်ယောက် ပေါက်ကွဲတော့မှာ သေချာသည်။

ဟား
တောက်ကမြင်မ
ငါနဲ့ တွေ့မယ်

ဆီမဆိုင် ကလေးမှာ
ခြေစာပင် ဖြစ်နေပြန်၏။

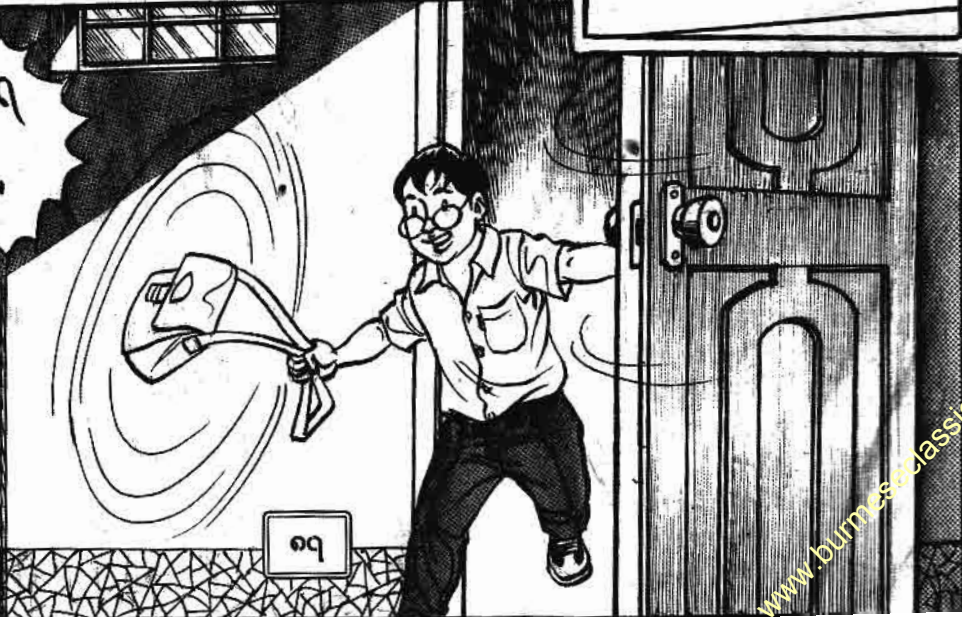
ထိုကဲ့သို့ ဆိုဆုံးမပြုများထဲမှ
အဆိုးဆုံးမှာ တာကုပွဲကြီးကို၏
အောက်ထပ် ငါးလွှာပြင် ကိုကျော်စား
နှင့် မအိချိုကြီး၏ သားဖြစ်သူ
ဗိုဗိုမှာ ပြိုင်ပွဲကနေသော မျက်နှာ
နှင့် ကျောင်းကား ဆိုက်ဆိုက်ချင်း
ရွားသန် ခိုင်ချလှိုက်၏။

တစ်ခါ
လွယ်အိတ်လေးကို
ရေရှင်းကာ တိုက်ပေါ်
သို့ မနားတမ်း ဖြိုး
တက်သည်။

အဖွဲ့ အောင်မြင်မှုကို သိသာများအား ပြောပြလျှင် ဒါဖြင့်
အောင်ဆိုင် ဆိုသော အပေ၏ ချီးမွမ်းသံကို ကြားချင်လှပြီ။
အပေ၏ ဟိတ် မျက်နှာကို မြင်ချင်နေသည်။

ပေပေရေ
မေမေ
မေမေ။

စားပွဲတွင် နှစ်ယောက် ထောက်ကာ စာရေးနေသော အဖေနှင့် တံမြက်စည်း လှုံ့နေရာမှ အမေ ဖြစ်သူက ရပ်ပြီး အသံ လာရာသို့ နှစ်ယောက်လုံး ကြည့်သည်။

ဗုံဗုံ ကြည့်နေရာ အဖေအား ကလေးများသည် ဖခင်ဖြစ်သူ ဆီမှာ ရုတ်တရက် ဖျတ်ခနဲ လက်တစ်ဖက် ခြောက်သွား သည်ကို မြင်လျက်ရပြီး နားနှင့် တစ်ခုလုံး ပုတ္တုသွား၏။

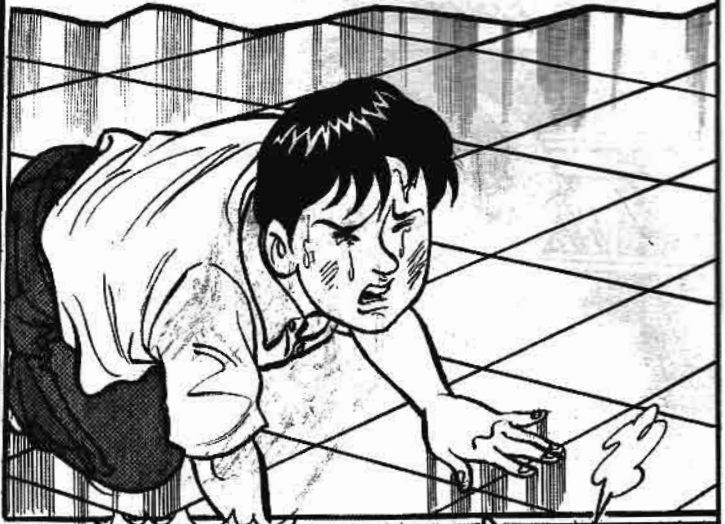
မျှော်လင့် မထားသော ခံစားမှုကြောင့် ဗုံဗုံ ထိတ်လန့် ချုံ့မြှော့ ဖခင် မျက်နှာကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ဗွဲ့ ကျိန် ဝမ်းနည်းစွာ
တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တက်လျက်
မျက်ရည် စေသည်။

မင်းကို
ငါ မေးနေတယ်
လေ၊ နောက်ရိုက်တာက
နဲ့ မင်း ဖြားလုပ်ဇွာ
လေ။

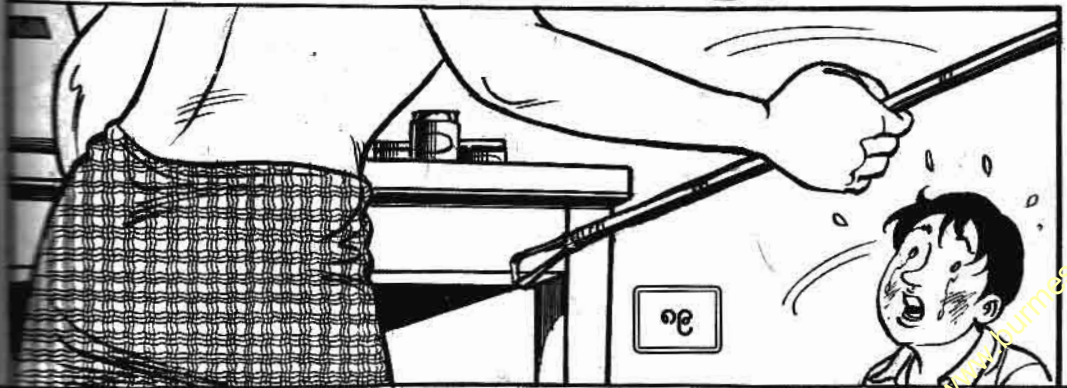
တပေါက်ပေါက် စီးကျလျက် ငှိုသော မျက်ရည်များ
ကြားမှ ဗုံဗုံ ဖြိုက်သံ ထွက်လာသည်။

ဝေဟက
ထုံပေပေနဲ့ ငါ မေး
နေတာကို မကြား
ဘူးလား။

ဖခင်က စားပွဲပေါ်ရှိ ကြိမ်ခွံကို လှမ်းယူသည်။

တစ်ချိန်လုံး မျက်ထောက်နီနီနှင့်
ဘိုးထောက် ဂုဏ်ကြည်ဆေးယော အဖေ
ဖြစ်သူက ဝင်ပြော၏။

ရှင် မေး
နေလည်း အပုံပုံ၊
ဒီလောက်တောင် အဆော့
မက်နေမှတော့ ဘယ်လို
လုပ်ဖို့ ထိပ်ကျောက်နိုင်
တော့မလဲ။

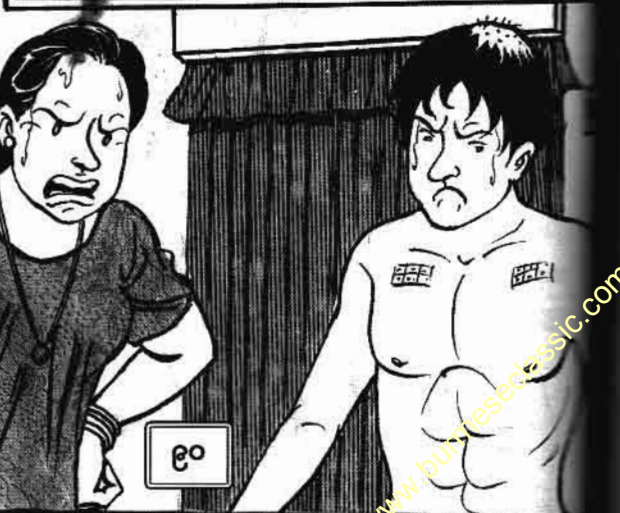

အသင်းထဲမှာ
ပထမ ဂုဏ် သတ္တိကြည်ဖြူ
ပဲ မဟုတ်လား။

ငိုရှိုက်နေသော ဗုံဗုံ မော်လီ တစ်ချက်
ညစ်သာစွာ ညှိတ်ပြသသည်။

ဟွန်း သူအဖေ
ထိမာနဲ့ ကျော်ဇိမာ တော့
စကား မရှိစကား ရှာဖို့ ကြား
ဦးမှာ ငါက ကသိကအောက်နဲ့
နှားထောင်ရဦးမယ်။

ဝေးစားတော့၊
ငြိမ်လို့မလုံးကို ကျွန်ုပ်
ရိုက်မယ်။

အဲဒီချက်မှာ သွေးဆုတ် ပြုလေ့ရှိ
အာရုံက အာရုံကို အာရုံအားပံ့
ပေးသည်။

ထဲကလေး
ဒီဘက်ကို မနေအဖြစ်
မနေသိတယ် ဆိုလို့ မတတ်တယ်
လဲ လက်ဖိုက်ပြီး ဟိုဘက်
လှည့်စမ်း။

ချက်လုံး မှုံ့ပြိုက်တာလိုက်
မတော်သခွာပေါ် ကျရောက်
ငြိမ်လုံး၏ နာကျင်မှု
ပုံစံ ရင်ထဲတွင် ဂြိုဟ်ပုံ
ပုံစံသီးခြား ပုံစံကြီးထွား
သောပုံ ပုံစံ ခေါင်းပိုက်ပိုက်
အာရုံ နေလေသည်။

အခန်း . ၅ .

တလောက သူ စိတ်အနှောင့်အယှက်ကြောင့် သားအား မစူးစမ်းဘဲ ရိုက်မိသည့် အတွက် နောင်တ ရ၍ မဆုံးတော့၊ ထို့အတွက် ကလေးငိုသံ ကြားတိုင်း သားကို သတိရသည်။

သူ့အဖွဲ့ ပြည်ဝဲသည့်ဟု ဆိုရမည်၊ တစ်ဂုဏ် သား၏ အတန်းပိုင် ဆရာမက သား၏ မိဘဖြစ်သူများ ကို တွေ့ဖို့ ခေါ်သည်။

သားလေး အားတွေများ လုပ်နေ လဲ၊ သားကို တွေ့ချင် လိုက်တာ။

ဒါး အ ကိစ္စများပါလိမ့်၊ ဖြော့ အားပုံဖြစ်ဖြစ် ငါ့သားကို တွေ့ရတာပေါ့လေ။

ဖြော့ အားလိုလိုနဲ့ သားကို မတွေ့ရတာ သုံးလကောင် ကျော်ပြီ။

အဖေ့ကိုကော ဘယ်တော့ မွေးမလဲ၊
အမေ့ကိုကော ကြည့်တော့ တမာတော့
အဖေ့ကိုကောတော့ ပွင့်နေပြီ။

အဖေ့ကိုကော ခုတ်ပြန် သွားကိုင် အချိုး အစား
အမေ့ကိုကော မေ့ အမေ့တွေကို ဘယ် ခွေး
အဖေ့ကိုကောတော့များ မျက်လုံးနဲ့ စုပ်ယူ
အဖေ့ကိုကောတော့။

မိခင်က မရှိမယ့် အောင်အောင်
အဖေကော မေ့မက်ဝေကော အဖေ့
လမ်းလျှောက် ထွက်ခဲ့တာ သတိရပြီ။

အလုပ်ကို နောက်ကျမည် အကြောင်း ဖွင့်
အဖေ့ကိုကော

ထိုနေ့က သူ့အတွေးလွန်ကာ မြောင်းထဲ ပြုတ်ကျ၏။ တွံတေး တူးမြောင်း မဟုတ် တာတော့ သေချာသည်။

ခင်ကလေး၊
အင်္ကျီတစ်ချိတ် ဖြစ်
လေရဦးမယ်။

သူ့အနည်းငယ် နောက်ကျသွား၍ ကျောင်းသို့ မြေသက်ဝေက အရင် ရောက်နေသည်။

တကယ်တမ်း မြေသက်ဝေကို တွေ့သောအခါ သူ့ မြေတစ်ဆက်ဖြစ်ရာ အီးသန့်သန့်ဖြို ထိုင်ခဲ့တောင် ဝင်ထိုင်သည်။

ကဲ ထိုင်ကြ ပါရင်၊ အခုလို ကျွန်မ ဒေါ်တွေ့တာ ဘုန်းလကျာလေး ကိစ္စဆိုတာ အားလုံး နားလည် ဖြီးသား ဖြစ်ပြန်ပါ။

ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ ဆရာမ။

အိမ်မထားဘဲ ပြိုင်တူ ပြေငြိမ်းသွားတတ်သော
အိမ်ထောင် လွယ်ကူစွာဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ်စာအုပ်
ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ မပြောနိုင်
အတန်းထဲမှာ ငွေကြေးကို အညွှန်းလက်
လေးကို အတန်းပြင်ကနေ ငွေကြေး
မယူမသာ လေ့လာစေချင်
တယ်။

အဖေ့အဖို့ ဆိုသည့် အတွေးနှင့် အဖေ
အဖေ့အဖို့ ပြိုင်တူ မြှင့်တင် ထုတ်ကုန်ပြီး
အဖေ့အဖို့ လိုက်ခဲ့ကြသည်။

အဖေ
အဖေ့အဖို့ အဖေ့အဖို့
ဖြစ်နေလို့လဲ။

အဖေ
အဖေ့အဖို့ လိုက်
လို့လဲ။

မုန့်စားဆင်း ခေါင်းလောင်းသံနှင့် အတူ အသုံး
အားပေးသော တံခါးပေါက်များဆီ၌ ကလေးတွေ
ပြေးလွှား ဖြိုဆင်းလာကြသည်။

သူ လှည့်ကြည့်တော့ တစ်ဆက်တည်း
ဆိုသလို သူ့လက်မောင်းအား
လွှတ်လျက် မေ့ ခေါင်းငုံ့အား၏။

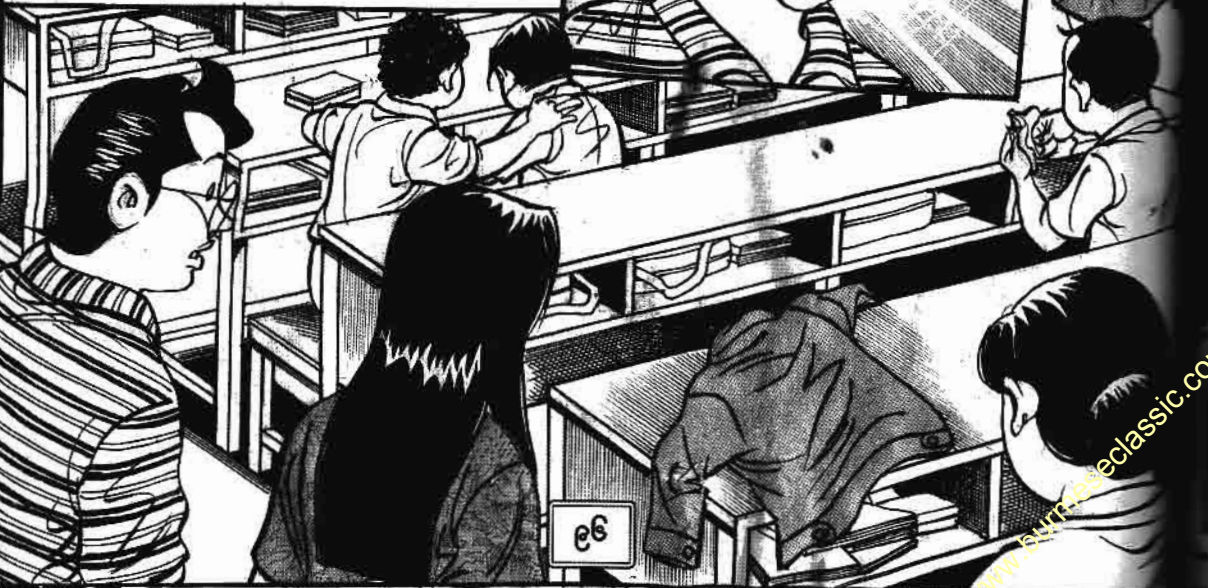

မောင်
မောင် တိုက်မိမယ်
သတိထား။

မမြင်နိုင်သော သံယောဇဉ်ကား
အား လေညှင်းညှင်က ခံပယ်ပန်းခွဲ
ကို ဖြတ်ကာ သယ်ဆောင်လာသည်။

အတည်းထပ် သား မေ့၊ ကစွဲကလွှား
ထားခဲ့သော သား၏ ခံသားကျော်
ဂျာကပ်အား သား၏ ခွံပေါ်တွင်
ပရိုဗာရ် တွေ့ရသည်။

သူ အမြင် ထွက်သွားတာနဲ့ တူတယ်။

ဆရာမ ကျွန်မတို့ကို အာ များ ပြောချင်ပါသလဲ ဂင်၊

ရေခဲ တိုးလှသော အသံ ထွက် လာသည့် ထို အသံထဲတွင် စိုးရိမ် ကြောင့် ကျွန်ုပ် ပါဝင်နေကြောင်း သူ သတိထားမိ၏။

ကဲပါ ဤသို့ လက်ျာရဲ့ ချီ ဖြား ထိုင်ရင်း ကျွန်မတို့ ဆွေးနွေးကြတာပေါ့။

ဆိုင်ရာ ဖြစ်နေသော သား၏ ကျွန်ုပ်တို့ မှား ဘောပင်များကို ကြည့်ရင်၊ သူ့ဧရာ ခေါ် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွား၏။

အဘိတန်းက သူ့ကို ကြည့်လိုက်ရင် အမြဲတမ်း တက်ကြွ လည်း ဆန်း နေတယ်။

ဒီလိုပါ အရင်တုန်းက ဤသို့ လက်ျာ စာတော်တယ် ဆိုတာ ဖွင့်တို့ နှစ်ယောက်လည်း သိပြီး ဖြစ် ဖြားပါ။

အခုတော့
သူမမှာ အမြဲတမ်း တစ်ခု
ခု လိုအပ်နေသလို စိတ်ဓာတ်
ကျဆင်းနေသလို ပညာရေး
မှာလည်း ချို့ယွင်းလာ
တယ်။

ဆရာမ စကားကို နားထောင်နေရာမှ မေ့ကာ
သူ့ကို မကျေနပ်သလို မျက်စောင်းထိုးသော
အင်္ဂါ သူလည်း မသိမသာ အံ့ကြိတ်ပြုလိုက်၏။

ကျွန်မ
ပြောချင်တာက
ကလေးမှာ သူ လိုချင်တာခါတ
နေတဲ့ အရာတွေ မပြည့်စုံ
တော့ ကလေး စိတ်ထိခိုက်
နေတယ် ဆိုတာကိုပါ။

ဆွီး
ဆွီး ကျွန်မ
လက်တွေ့ ပြ
မယ်။

သား၏ စားပွဲထဲမှ စာအုပ်ထုတ်ယူရင် ဆရာမ ငြုဏ်သည်။
စားပွဲထဲမှ လုံးချွေးထားသော စာရွက်လေး တစ်ရွက်
မထင်မတတ် ထွက်ကျလာသည်။

အိ
ကြည့်ကြပါဦး
အင်း

ဆရာမက တခဏာ ဖတ်ပြီး လှည်းပေး၏။ သူတို့
နှစ်ယောက် ဖြိုင်တု ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ပေပေ့ကို ~~~~~
မေမေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~
ပေပေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~
မေမေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~
ပေပေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~
မေမေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~
ပေပေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~
မေမေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~
ပေပေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~
မေမေ့ကို ချစ်တယ် ~~~~~

ပေပေ့ကို ချစ်တယ်။ မေမေ့ကို ချစ်တယ်
ဟူသော စာကို လက်ရေး ခပ်သော့သော
ဖြင့် အထပ်ထပ် ရေးထားသည်ကို သူ့ရှာ
မေ့သက်ဝေပါ ဖြိုင်လိုက်ကြရသည်။

သူ့ဂုဏ်ထံ နှင့် သင့် နေအောင်
ခံစားလိုက်ရသည်။ မေ့
မသိမသာ သူ ထင်ကြည့်
တော့ မေ့မှန်သော
မျက်ရည်စများ ထုတ်
နေသည်။

သား၏ အသံ မထွက်သော ငိုသံများက သူနှင့် မေ၏ စိတ်နှလုံးတွင် အကြီးမားဆုံး ဖြစ်ခဲ့ပြီး တစ်ခု လှုပ်ထားသလို အကျစ်စွာ ခံစားရသည်။

သားလေး ရယ်၊ ဖြစ်မှဖြစ် ရလေ။

စားပွဲပေါ် မေ့ လက်နှစ်ဖက် ထောက် လျက် နှုတ်ခမ်းကို တစ်ဝိုင်းစေကာ ဆရာမ ရွှေဦးပင် မေ့ ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ မျက်ရည်တို့ ပိုပို ပေါက် ပေါက် လိမ်ဆင်းလာသည်။

စားပွဲထက်တွင် တွန့်ယင်လျက်ရှိသော မေ့ လက်လေးကို သူ အားပေးသလို နှစ်သိမ့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

သူတို့လက်လွတ် မေ့ မျက်ရည်စများအား
ဆရာမ ရှေ့တွင်ပင် သုတ်ပေးလိုက်မိသည်။

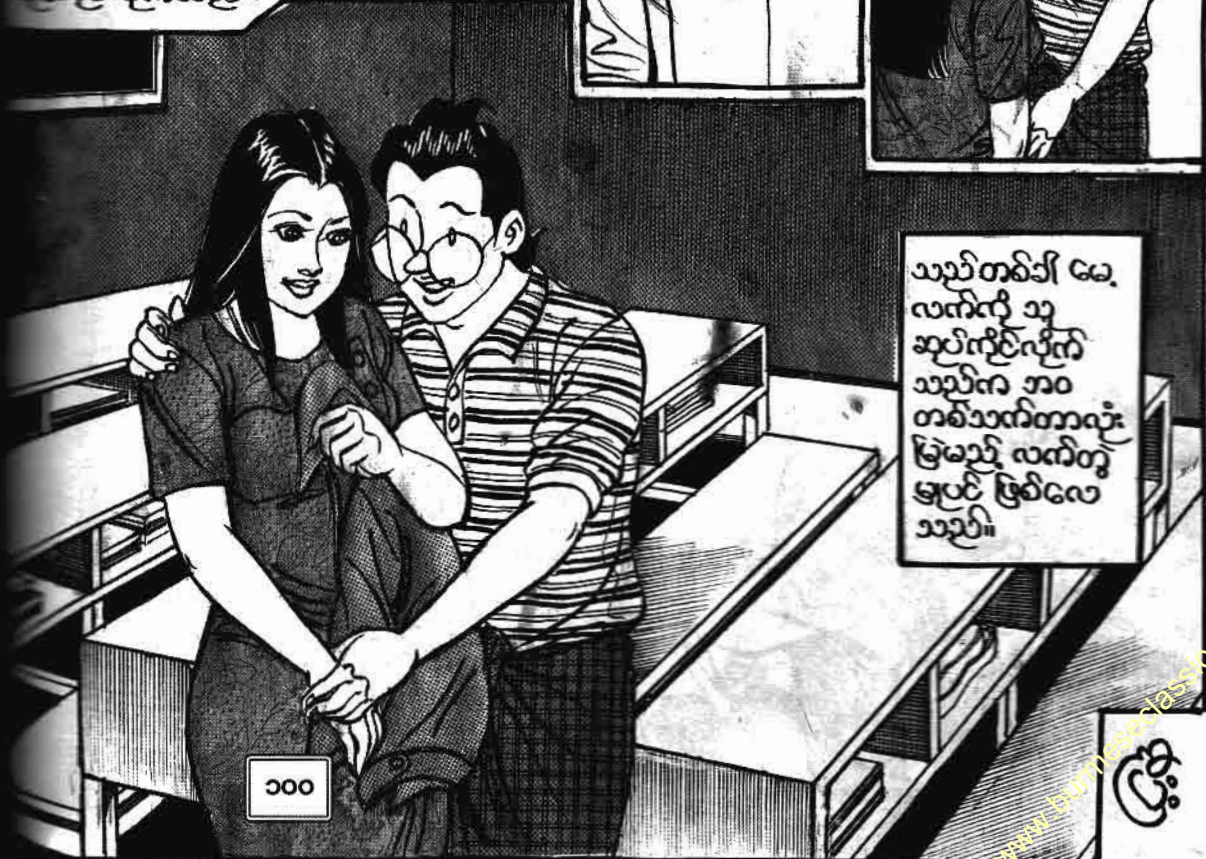
သူ မေ့မခုံးအား လက်တစ်ဖက်နှင့်
အခြားဘက်ဆိုင် ယူယူယယ ပွေ့ဖက်ကာ
အဖွဲ့လက်တစ်ဖက်က မေ့လက်ကို
သုတ်ပေးလိုက်သည်။

နောက်မှ လက်တူ၍ သွားသလို
ဆရာမအား ဖြည့်ကြည့်သောအခါ
ဆရာမ မျက်နှာတွင်လည်း မျက်ရည်များ
စီးကျရင်း ပြုံးပြနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

လာလေ မေ့၊
သားလေးဆီ သွားကြ
ရအောင်။

သည့်တစ်ခါ မေ့
လက်ကို သူ
ဆုတ်ကိုင်လိုက်
သည်က ဘဝ
တစ်သက်တာလုံး
မြဲမည့် လက်တူ
မျှင် ဖြစ်လေ
သည်။

ပါး
တကျွန်း
 ပါဝင်လာ
အပြုံးပန်းတစ်ပွင့်

ဆွစ်ပွဲက တစ်ထက် တစ်ခု ပြီးထုတ်
ထားပြီး နေရာ အနှံ့ လက်ခွက်ကြီး
ဖြင့် ကျကာ နားစည် ကွဲတတ်
ဆွစ်ပွဲ ပေါက်ကွဲသံတွေ ကြားနေ
ရသည်။

အခြေအနေက ပွက်ပွက်စပြုလာသည်။
တပ်စုများ၏ ဆုတ်၊ ဆုတ် ဖူသော အသံကို
ကျွန်တော် တစ်စွဲခါး တစ်ခု ကြားနေရသည်။
ကျွန်တော် သွေးတွေ ပွက်ပွက် ဆူလာသည်။

ရုတ်တရက် ကျွန်တော် ထရပ်ပြီး ရင်ဆိုင်ရာသို့ တာရှည်
ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။ ဖွင့် ဆိုသော ပေါက်ကွဲသံ
နှင့် အတူ ကျွန်တော် မျက်လုံးတို့ ပြာသောအခါ အသံ
တရားတို့ လက်လွတ်ပယ် ပျံ့သွားသွားကြသည်။

အဖေ့အဖေ၊ ကဗျာပွင့်တွေကို မွေ့မွေ့မှူးမှူး ဂျာဂျာ၊ ကျွန်တော်
ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်လာသော သားနှင့် သမီး နှစ်ယောက်ကို
သိမ်မွေ့စွာ ကျွန်တော် ထွေးပွေ့လိုက်သည်။ မြို့ဝေးဆုံးရှိ
အိမ်ခြံမြေနေသော ကောင်းကင်အောက်တွင် ဇနီးသည်က ဇနီး
နေပါ။

ကျွန်တော် လိပ်ပြာလေး လွန်လွှား နှိုးထစ၊
အင်တေသားတွေ ပဲ့ကျနေသော နံရံနှင့် သံတိုင်
များအား တစ်ကိုယ်လုံး နားကျက်ကိုက်ခဲ့သော်လည်း
ကြားမပြု အထိတ်တလန့် ကျွန်တော် မြင်တွေ့လိုက်
ရသည်။

ထို အသံ တစ်ခုနှင့် အတူ လူလည်း
တုန်လှုပ် ချောက်ချားကာ ရောချွေးများ
ပြုလာသည်။

ဟား.. ငါ
ငါ ရင်ခွင်ထဲ
ကျရောက်သွားပြီ
ကိုး၊

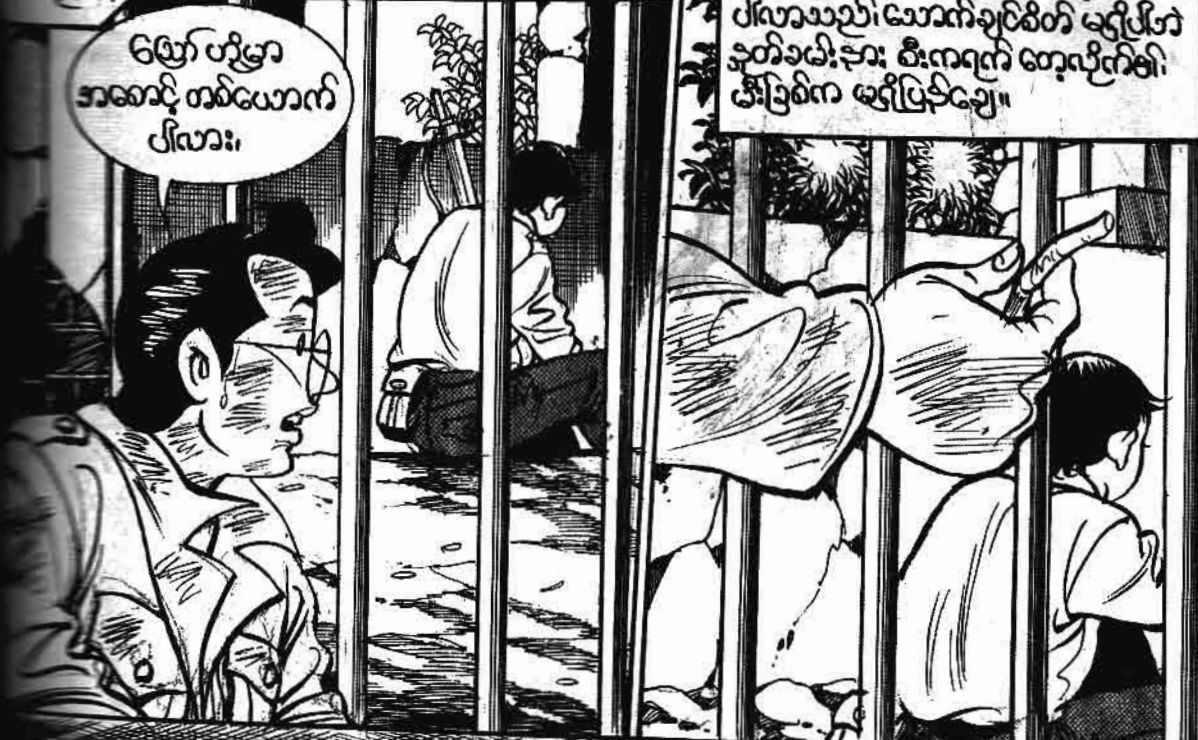
ငါ ငါ
သေရတော့မှာ
ပါလား၊

အထက်တည့်ကု မှုလွှဲဒါးသော စိတ်ဖြင့် အာယောဉ်
အထက် အာယောဉ်အား ဝတ်ထားသည့် ဂျာကင် အိတ်ကပ်
အထက် လက်ဖြင့် ခမ်းရည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို စူးစမ်း
ဆင်ခြင်

ဖြော့ဟိုမှာ
အာယောဉ် တစ်ယောက်
ပါလား။

ဂျာကင်အိတ်ထောင် ကပ်နေသော
စီးကရက် တစ်လိပ် ကျွန်တော် လက်ထဲ
ပါလားသည်။ သောက်ခွက်စိတ် ဖြေပြန်
ခွတ်ခမ်းနား စီးကရက် တော့လို့ငြိမ်း
ဒါ့ခြစ်က ဖြေပြန်ဈေး။

နောင်ကြီး
မီးလေး တစ်တိုလောက်
ရနိုင်မလား သိဗျာ။

အထက်ကဲ့သို့ ကျွန်တော်ကို စောင့်ကြည့်သူက လျှပ်ကြည့်သည်။ အာမ မပြောဘဲ အချုပ်ခန်း
ထဲသို့ ချွတ်လျက်လာပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် မီးခြစ်ပေးသည်။ အသတ်ခံရမည့်သူ အတွက် ဒီအထွေ
အထွေ တစ်ချိုး တစ်ဖုံတော့ လိုက်လျောလိုက်မည် ဆိုသည့် သဘော။

ကျွန်တော် စီးကရက်ကို မီးညှို့ပြီး ပြန်အာမော့
သို့မဟုတ်နှာခွင့် အကြံဉာဉ်ချင်း ဆိုသည်။ ထိုအချိန်
ကျွန်တော် သူ့ကို ပြုံးပြလိုက်မိ၏။

ကျေးဇူးပါ ပျာ။

ကျေးဇူးတင်ပြီးလား၊ အနီးကပ် အားနာပြီးလား၊
ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် မဝေခွဲတတ်သော်လည်း ထို
အပြုံးတွင် နှစ်ညှို့မြု ငြိုးသားမြုတို့ ပျော်ဝင်လျက် သို့
ဒုလ္လဗ္ဗသားအား ကူးရက်စီးဆင်း သွားသည် ထင်သည်။

BURMESE CLASSIC

သူ ကျွန်တော့်ကို တုံ့ပြန်ပြီး ပြန်ပြုံးပြ
သည်။ ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို ပြုံးရင်း
ဆက်ကြည့်နေမိသည်။

ဆီပွားမာ သားသမီးတွေကော မေ့ပြောလားဗျာ။

အလွန်ကို မေးရင်၊ သူ့မျက်လုံးများ သိမ်မွေ့ညှပ်
ညှပ်၊ ချွန်နီ သူ့သည် ကျွန်တော်အောင် တစ်ယောက်
တော်အောင် သူ့ သာမန်လူတစ်ဦးလို ကျွန်တော် မြင်
လေ့လာသည်။

ပြောပြောဆိုဆို အောက်ခံ အင်္ကျီ
အိတ်ထဲမှ မိသားစု ဓာတ်ပုံလေး
ထုတ်ပြီး သူ့ကို ပေးလှိုက်သည်။

ကျွန်တော့်မှာ
မိသားစု ရှိတာပေါ့ဗျာ၊
ဇနီး ၁က ၁က၊

မေးဗျာ
ကျွန်တော့်မှာလည်း
မိသားစု လေးယောက်ရှိ
တယ်၊ သားတစ်ယောက်
သမီးတစ်ယောက် ဆို
ပါတော့၊

BURMESE CLASSIC

သူက သူ့ကလေးများ အတွက် မျှော်မှန်း
ထားသည့် အနာဂတ် စိတ်ကူးများ
အကြောင်း စိကားပတ်ကုံး ကျွန်တော့်ကို
ပြောပြသည်။

ဟုတ်တာပေါ့
အောင်မြင်ရာ၊ ကျွန်တော်
သားတစ်ယောက်နဲ့ သမီး
တစ်ယောက်လည်း ကျွန်တော်
ဖွဲ့တော့တဲ့ အင်္ကျီ၊

သူတို့
အယ်လို ရင်ဆိုင်ကြ
မလဲ ဆိုတာ တွေးရင် ကျွန်တော်
ရင်ထဲမှာ နှင့်နေတယ်၊ ဒီကလေး
တွေ ကြီးလာအောင် စောင့်
ရှောက်ခွင့် မရတော့တဲ့၊

ကျွန်တော်
ကိုယ် ကျွန်တော် ဝမ်း
နည်းကို မဆုံးပါဘူး၊

ပြောနေရင် ကျွန်တော် မျက်ရည်တွေ စီးကျလာသလို သူ့မျက်ဝန်းတွင်လည်း
မျက်ရည်များ ရစ်ဝံ့နေသည်။

သူ့အဖွဲ့ မလေ့လာဘဲ ရုတ်တရက်
ခါးမဲ့ သော့တွဲကို ဖြုတ်ခွဲပြီး
ကျွန်တော်ကို အချွတ်ခန်း တံခါး
ဖွင့်ပေး၏။

သူ ဒီးအောင် ခေါ်ရာ လမ်းကြို လမ်းကြားမှ တစ်ဆင့်
ဆစ်ပစ်များ လိုင်းပိတ်နေသော တောလမ်းလေးဆီ
ရောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်စကား
မလေ့လာဘဲ သူ ဖြုတ်ထွက်သွားသည်။ ရင်ထဲ၌ ဝမ်းခွဲ
ဝမ်းသာမိသလို တစ်ပြိုင်နက် ဒဲးခင်းနေရ၏။

ဘာမဖြစ်ဖြစ် မျှော်လင့် မထားသော ကျွန်တော်၏ အဖွဲ့
တစ်ဖွဲ့၏အကြောင်း အသက် ချမ်းသာရာ ရခဲ့တာတော့ သေခွဲ
လေသည်။

မင်း တက္ကသိုလ် ပထွေးတစ်ယောက် ရဲ့ ကောင်းကင်

BURMESE
CLASSIC

မိုးသက်လေ ကျော်ပဲသည့် ဆောင်းဥပြစ်သည့် ရှည်ကုန်တွင် မမြင်ရသော ဆောင်းက သည့်မြို့ကလေးတွင် မာယာနှင့် ပြတင်းတံခါး လာခေါ်ကြသည်။ အေးလှိုက်သည် ပြစ်ခြင်း။

နှင်းခါးတို့ သည်းထန်စွာ ကျလာ သဖြင့် ကျွန်တော် ဖတ်လက်စ မှီ ဇီဝ ပြဿနာ တတည်းကို ရေးမှတ်ရ မှ ရပ်ဖြီး ဘိဝိကုဝင်ရင့် ပြင်သည်။

တစ်နေ့လုံး လူနာများအား တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဖယ်ဆက်သလို ကြည့်ခဲ့ရ၍ ကျွန်တော် တစ်ကိုယ်လုံး ဖိပ်ပေး ခွမ်းနယ်နေသည်။

ပြတင်းမှ လေစိမ်းတစ်ချက် ဖျန်းခနဲ လာရုံကိစ္စ ကျွန်တော် မြို့ခြံစောင့်ကို ရုပ်ပတ် ကြွေးနေလိုက်သည်။

ဟား ချွန် မိန်းကလေး တစ်ယောက် ရှိ၍ ကောင်းမှာ။

ထိုကဲ့သို့လည်း လူပျိုကြီးလို နေ့ချီသည် ဘဝ
အတွက် တစ်ခုခု လိုအပ်နေသလို ခံစားရသည်။ ထိုစဉ်
အခြေအနေ တံခါး ခေါက်သံ ပေါ်လာသည်။

ဟာ နှုတ်
ပါပဲ၊ ဘယ်သူများ
ပါလိမ့်။

အိမ်တွင်းမှ ကျွန်တော့် တပည့်ဖြစ်သူ
မောင်ကီးလည်း ကြားမည်ပုံ မပေါ်၊
ညောက်ထပ် တံခါး ခေါက်သံများ ဆင့်ကာ
ဆင့်ကာ ပေါ်လာပြီး စောစောကထက်
အသံ ပိုကျယ်လာသည်။

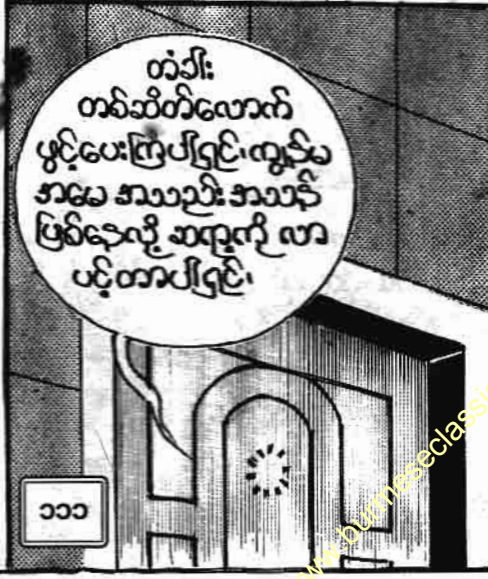
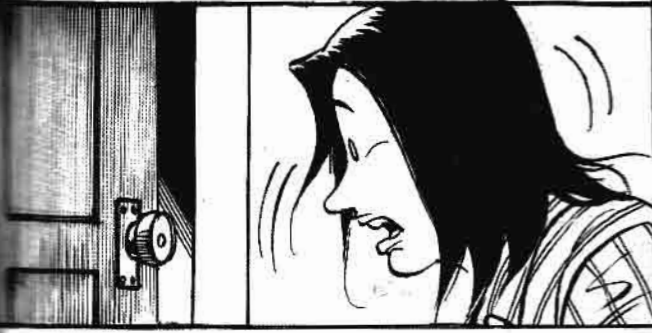
ဟေ့ အိမ်
ရွှေ့လာ တံခါးခေါက်သံ
ကြားရတယ်၊ အချိန်အခါ မဟုတ်
ကွာ၊ မောင်ကီး သွားကြည့်လိုက်
စမ်းဟေ့။

ထိုကော် အသံ ကျယ်ကျယ်နှင့် အော်လိုက်မိ
အထက်ခိုက်၍ မောင်ကီး နှိုးသွားဟန် တူသည်။

ဟုတ်ကဲ့
ဆရာ။

တံခါးဖွင့်သံ မကြားမီ မိန်းကလေး
ငယ် တစ်ယောက်၏ အသံကို အရင်
ကြားလိုက်ရ၏။

တံခါး
တစ်ဆိတ်လောက်
ဖွင့်ပေးကြပါရှင်၊ ကျွန်ုပ်
အဖေ အသည်း အသန်
ဖြစ်နေလို့ ဆရာ့ကို လာ
ပင့်တာပါရှင်။

ဟာ မိန်းကလေး
အသုံးဆရာ နေ နေ
ကျွန်တော်ပဲ သွားဖွင့်ပေး
လို့က်မယ်။

ဟော
ဘာကိစ္စရှိလို့
လဲ ကလေးမ။

ဟိုလေ သမီး
အမေ တော်တော်လေး
နေမကောင်းလို့ ဆရာ့ကို လိုက်
ကြည့်ပေးဖို့ လာခေါ်တာ
ပါ။

ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ ငေါက်သံ ထွက်လာ အေးအိတ်ကို ဆွဲလျက် အိမ်ထဲ တံခါးသို့ ထွက်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် အထင် တံခါးဝ
တွင် လက်ပိုက် ဂုလုလျက်
တစ်ကိုယ်လုံး ချိတ်ခိုက်တုတ်
အောင် ချမ်းနေသော
ကလေးမမှာ အလွန်ဆုံး
ဂိုဏ်း အသက် ကိုနှစ် ခန်း
ကျင့်။

ကလေးမ၏ အသံသည် ဝမ်းနည်း ထိခိုက်သံ ကျေစွက်မြဲဖြင့် အတူ မျက်ရည်လေးများပါ ရေဝံ့နေ၏။

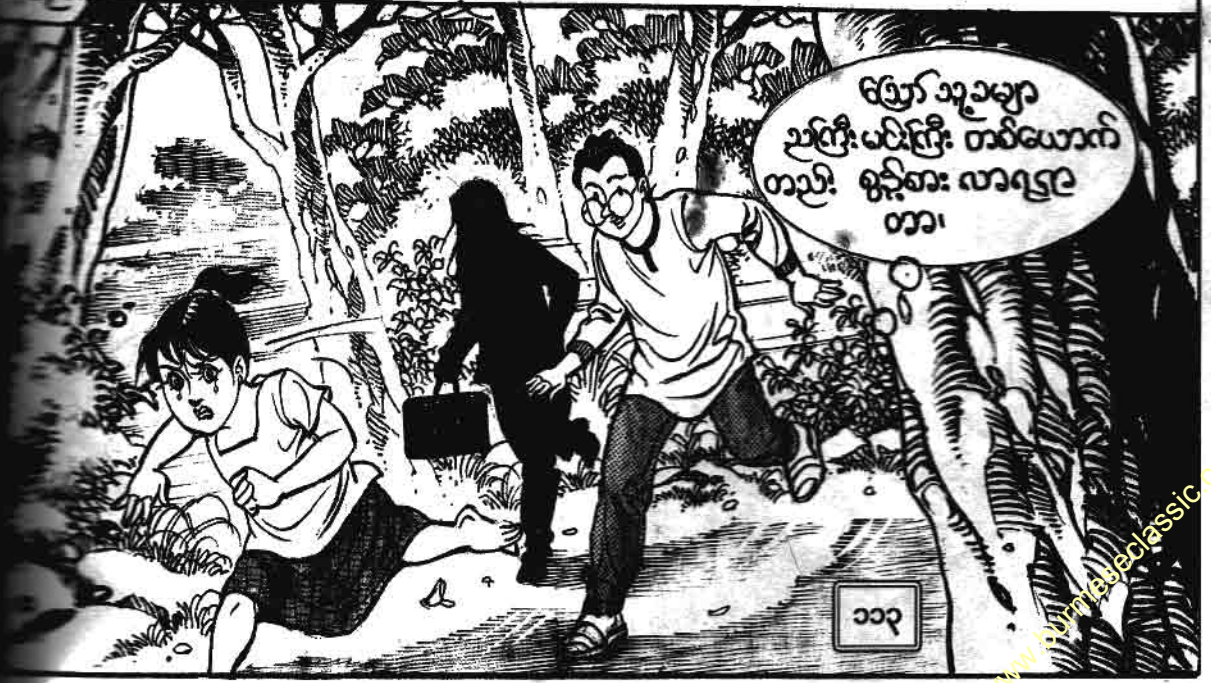
သမီး၊
ကောင်းပုံပါတယ်
အထူးပဲ၊ မေမေ အာရမ်း
မကောင်းလို့ လိုက်ကြည့်
ပေးပါနော်။

အေးပါ
သမီးရယ်၊ လိုက်ခဲ့
ပါ့မယ်။

အဲဒီတုန်း ကလေးမလေးကို ကရုဏာသက်မိ၍ မောင်ကိုးကို ခေါ်ကာ ကလေးမလေး နောင်မှာ လိုက်

ဖြောင့် သူ့မှာ
ညိုပြီး မင်းကြီး တစ်ယောက်
တည်း၊ ဓမ္မိစား လာရလှ
တာ။

ကလေးမလေး ဦးဆောင်ရာ အလင်း မြိုင်
လှလှ ထွန်းထားသော အပန်း တစ်ခုပင်
ကျွန်တော်တို့ ကျောက်ခဲ၏။

ညည်းတောင်းသံနှင့် ကျောပေးလျက်ရှိသည်
လူနာ အမျိုးသမီးက ကျွန်တော်တို့ ဘက်
သို့ လှည့်လာသည်။ ဝေဒနာ ခံစားနေရ
သော်လည်း အမျိုးသမီး၏ နှလုံးမြေ
အသက် (၂၉) (၃၀) ဝန်းကျင်လောက်သာ
ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။

မေမေ၊
သမီး ဆရာတို့
ပေါ်လာပြီနော်။ အာ
မူ အားမလယ်နှင့်
တော့ မေမေ။

ဦးဦး
ဆရာတို့ ထိုင်
လေ။

မျက်လုံး.. မျက်ပစ်.. နှာတံ.. နှုတ်ခမ်း အမျိုးကွ
ပြေပြစ်ပြီး ကိုယ်ကာယ ပုံစံအားဖြင့်လည်း
ပင်းလို ဆေးကော ဆွဲဆောင်မှု အပြည့် ရှိသည်။

ဘယ်လို
ခံစားနေရတာ
ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို
ပြောပြပေးပါလား။

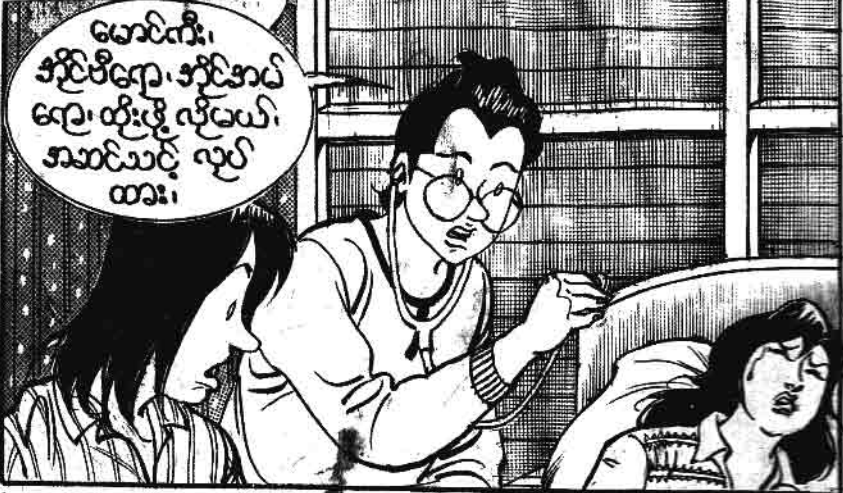
ဆရာ ကျွန်မ အသက်ဖြူရတာ အရမ်း ကျပ်စေတယ်၊ ကျွန်မ အသက် မရွယ်နိုင်တော့ဘူးနဲ့ ကျုပ်တယ်။

ဒီ ဖဲဖြစ် နိုင်တာ ကျွန်တော်တို့ ဒီဘက်ခေတ်မှာ အယ်လ်ဂျော့ကို မျိုးကို မဆို ကုသနိုင်တဲ့ ခေတ်မီ ဆေးဝါးတွေ ငါ့လေးပါပြီ ညီမ

ညီမ ရောဂါကို ကျွန်တော် မျှောက်အောင် ကု ပေးမှာပါ။

ကျွန်တော် လူနာကို အားပေးစကား ဆိုရင်း အသာအယာ ရမ်း သတ်ကြည့်သည်။ လူနာ၏ အခြေအနေသည် အနည်းငယ် စိုးရိမ် ရသယောင် ငြိမောက်လည်း မျှော်လင့်ချက် မဲ့လောက်သည်။ အခြေ အနေမျိုး မဟုတ်။

မောင်ကိုး၊ ဒီလိုပီရော့ ဒီလိုအပ် ရော့ ထိုးဖို့ လိုမယ်၊ အဆင်သင့် လုပ် ထား။

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ ကျွန်တော် သူ့ ထာဘီကို လျှော့ချပေး ရမလား။

ဟာကွ၊
တစ်ခါသုံး အပတ်တို့
အရက်ပျံတို့ အဆင်သင့်
လုပ်ဖို့ ပြောတာ၊ ပြီးရင်
မင်း အပြင်က စောင့်
နော်

အို
ဟတ်ကွ၊

ညောက်ရက်များ၍လည်း ထိုအားအပင်ရှိရာ
သို့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ဆေးကု
မှု အပြင် ကုသီမျှ စားနာပေးမမှုများ
ကြောင့် တစ်စထက် တစ်စ ပိုမို ရှင်းနိုးကာ
မိသားစုသဖွယ် သံယောဓဉ် ဖြစ်လာကြ
သည်။

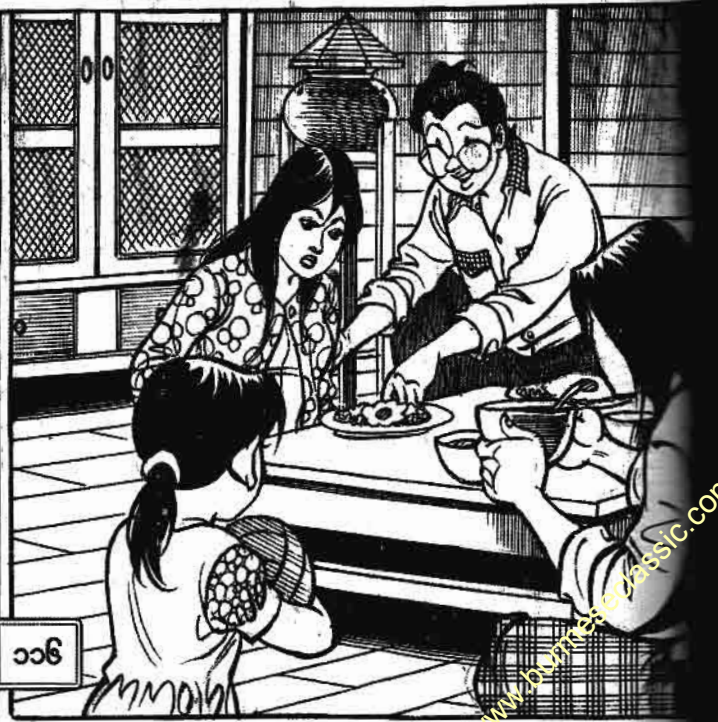
မောင်ကိုး
ရေ အိမ်ကနေ မင်း
ချက်ပြီး ယူလာတဲ့
ထမင်း ဟင်းတွေကို
တစ်ခါတည်း ခြင်
လို့က်ကွ၊

ငါလည်း
ဆာပြီ၊ လူနာလည်း
အဆာ လွန်သွားရင်
မကောင်းဘူး၊

ဟတ်ပါပြီ
ဆရာရယ်၊

လူနာရင် ဖြစ်သူ ပျိုးသိမ်းက ကျွန်တော့်ကို အားနာသလို ကြည့်
သည်။ သူ အာမ မပြောဘဲ ကျွန်တော်က ခုတင်ပေါ်မြဲ သူ့ကို
ကုသီ ပေးမ တွဲရင်၊ စားပွဲပိုင်းတွင် ထိုင်စေသည်။

ဟာ
သမီးပါ တစ်ပါးကလေး
ဦးလိုက်၊

ဆရာ
တို့ကို ပျိုးလည်း
အားသာလွယ်
ပြီ၊

အားသာရာ
မလိုဘူး ပျိုး၊ ကိုယ်တို့က
ယိဘားစုလို ဖြစ်နေပြီ၊ သမီးလေး
က လူပျို မလှုပ်နိုင်ဘေးတော့၊ ဒီ
လိုပဲ ဝိုင်းကုန်မှာပေါ့၊

ထက် ပျိုးကို ဂွမ်းဂွမ်းစားစား ကြည့်၍ ပြောသောအခါ ပျိုး
သမီးကလေး၊ သမီးကတော့ ကလေးပီပီ အားသာ မသိသလို
ကလေးကလေး အပြိုင် ဟင်းလှည်းနေကြသည်။

ဟား
သမီးအရင်ရတယ်၊
အောင်ကီးကြီး ဖြစ်
ပါတယ်၊

အေးပါ၊
သမီး နိုင်ပါတယ်
စားပါ၊

ဒီးအောင်ကီး
ဖြစ်ဖြစ်စား၊

ဟော
ဘာဖြစ်လို့
လဲ။

ဒီနေ့ သမီး
ကျွဲဖြူ မြေဟူးလေ
သမီးနဲ့ ကစားရ
အောင်။

ဘာ ကစား
တမ်း ဆော့မှာလဲ
သမီးရဲ့။

ကြက်ပ
ခွပ်တမ်းလေ
ဦးရဲ့။

ဟာ
ဒီးမောင်ကီးက
ယောက်ျားကြီး
ဟာကို။

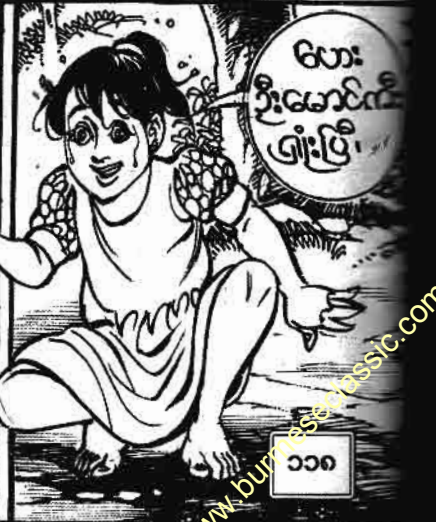

မေတ္တာ၊
ခွပ်ရမယ်။

ခွတ်သမီး စုကာ စိတ်ကောက်သွားသော သမီးကြောင့် ထမင်းစားနာပြီး မောင်ကီး ကြက်ပ ခွပ်ရမယ်။

ကြက်ပ
တညစ် တောကို
ထင်၊ မောင်ရင်လာ
လေးနဲ့ပစ်။

ဟော
ဒီးမောင်ကီး
အားပြီ။

သမီးက သမီးအကြိုက်လိုက်ကာ
ပေါ်ထိုင်လျက် လက်ကား
ပေးလိုက်သည်။

ကဲလာ
သမီး၊ ဦးမောင်ကို
ဝယ်လာတဲ့ ပြောင်းဖု
တွေ ပေးပတ်စားရ
အောင်။

အဖား
သိပ်ကြိုက်။

အကြိုက်လိုက်လျော့လွန်း၍ သမီးက မောင်ကို အနားက မခွာ၊ ထိုအရာကပင် ပျိုးနှင့်
အဖား နီးစပ်ရန် အခွင့်အလမ်း တစ်ခုလို ဖြစ်နေသည်။

ပျိုး
သက်သာရဲ့
စားတယ်။

အဖ
သက်သာပါတယ်၊
ညှိနှိုင်းနေပြီကို
တို့ပြန်တော့
လေ။

မောင်ပါနဲ့
ပျိုးရယ်၊ ပျိုးအနား
မှာ ကိုယ်က တစ်သက်လုံး
နေချင်တာပါ။

ပြောပြောဆိုဆို ဖွာလျာ ကျနေသော ပျိုး ဆံပွယ်တွေကို ကျွန်တော် အားတစ်ချောင်းနှင့် ဖီးဆင်ပေးမိသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် က တစ်မျိုး ထင်မယ် လေ ကိုဌ်။

အဘိကြောင် ပျိုးကို ကိုယ်က လက်ထပ်ခွင့် တောင်း နေတာပါ။

စဉ်းစားပါဦး ကိုယ်ရယ်၊ ပျိုးက မုဆိုးမ တစ်ယောက် ဆိုတာကိုလေ။

ကိုယ် စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ ကိုယ့် အဝင့် လက်တွဲဖော်တာ ပျိုး က လွှဲလို့ အယ်သုမ မဖြစ် နိုင်ဘူး ဆိုတာ။

ပျိုး စိတ်မော့သလို သက်မ ချလိုက်သည့် အဘိ ကျွန်တော် မပြောမဆို ပျိုး ဂုတ်ဖို့ ဖြူဖြူလေး ကို တယုတယ နှုတ်ခမ်း ရွှေ့ဖြင့် ခမ်းလိုက်သည်။

ပျိုး အက်သန် တွင်းယူးပြီး ကြက်သီး တဖျင်း ထဲသွားသလို မျက်စိညှို့ဖြင့် ကျွန်တော် ကို ပြန်ကြည့်ခွင့်သည်။

သန့်သံ တစ်ချက်ချက်၊ လကောင် ရေးရေး၊ လေညှစ်
အေးအေး၊ ဥဗြာသံ သံသံ၊ ချိုးကူသံ နွဲ့နွဲ့၊ ထို တစ်ရက်
အတော မောင်ယာနိုး၏ ထမ်းရှင်ပင်ပိုက် ကျွန်တော်
နှင့် နှစ်ဦး သိမ်းဆွေစွာ ချိတ် ချိတ်ကြသည်။

နှင်းဆီတင် ရထားနှင့် စကားဝါပင်
ဘောက်ကို မကြာခဏ ဖြတ်လျှောက်
ခဲ့ကြသည်။

အတော အပါကုန် နှစ်ဦး ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် နှစ်ဦးတို့ သိမ်းဆွေစွာ ချိတ် ချိတ်ကြသည်။ တိုတိုနှင့် လိုလို
အတော အပါကုန် ကျွန်တော်နှင့် ပျိုးခင်း လက်ထပ် ထိမ်းမြား ဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။

ကောလိကမြို့က ထိန်ထိန်သာနေသော လက်
ကြည့်ရင်း ညတွေ ကျွန်ဆုံးသွားမှာကို ကျွန်တော်
တွေ့ကြောက်သည်။

ကိုကို
တစ်ခု တောထဲပင်
ထားရဦးမယ်။

ပြောလေ
ပျို။

သမီးလေး
ဆိုးတာနဲ့တာပြုပြင်
အတတ်နိုင်ဆုံး ကိုကို
သည်းခံ ခွင့်လွှတ်ပေးပါ
ဦး။

ကိုယ်ခားလည်
ပါတယ် ပျိုရယ်၊ ကိုယ်
လေ ကိုယ်သမီးရင် တစ်ယောက်
လို ကိုယ် မြတ်နိုးပါတယ်။

စာသားမြ တကားက စိမ်းလှလှ မြက်ဖွားမှာ
သီး၍ တောက်ပနေ၏။ ထိုခဏ ဘီယာဒရီ၏
Short story ဖတ်ရဃလှ အကုန် သိမ်းပွေ့
ခွင့်ရနေသည်။

ကျွန်တော် ပန်းပွင့်ချုပ်လွှာလေးတွေ တစ်လွှာ
စီ ခုခါးထိုးကြည့်သည်။ အိမ်ခံဘေးပြု ဘေး
အစိုးရီးပါ ချောင်းဆိုးသွား၏။

အဟုတ်
ဟုတ်၊ ဂျယ်နယ်
ဂျိုက်က မဆွဲ ဂျာမဆွဲ
ဂျိုက်ကို မဆွဲလေး။

အထူးတော်၏ အပြုအစု၊ အယုအယ
အထူးတော်၏ အပြုအစု၊ အယုအယ
အထူးတော်၏ အပြုအစု၊ အယုအယ

သို့သော် တစ်ခါတစ်ရံ ပျိုး ကိုယ်လက် ဖော်
မသာ ဖြစ်ချိန်များ၌ သူ့အလုပ် ကိုယ့်အလုပ်
မတွေ့ဘဲ သူတို့ သားအမိဘဝ လှိုဠ်ငြော့ချွမ်း
စေခဲ့သည်။

ဟင်္ကီ
အာအဝတ်တွေ
လျှော်နေတာ
လဲ။

သမီး အဝတ်
တွေလေ၊ ပျိုး လက်ဆစ်
တွေ ယောင်နေတယ် မဟုတ်
လား...

ကိုရယ်
ပျိုး သနားနေ ကောင်း
အားပေးပါ၊ ပျိုး လျှော်
ပါမယ်။

ပြီးတော့
လျှော်ခက်ထဲ ထည့်
လှည့်လည်၊ ရတနာ
ဥစ္စာ။

ဒါတွေကျ
တော့ မျက်နှာအညစ်
ပတ်တွေနဲ့ လျှော်ခက်ထဲ
ရှေ့ လျှော်လို့ မကောင်းလို့
ပျိုးရဲ့။

ကျွန်တော် ပြောခဲ့ ပျိုး သတိထားမိသွား
ဟန် တူသည်။

ဟယ် ဘုရား
ဘုရား သမီး အတွင်း
ဘောင်းဘီတွေနဲ့ ပျိုး အတွင်း
ခံတွေ့ ကိုဥယ် ပျိုး စိတ်ဆင်း
ရဲစွာ ယိတကယ်ပဲ သိ
လား။

ပြောနေရင်း ဇိုးကန် ဆတ်ခနဲ ကျွန်တော်
ယက်ထဲမှ အဝတ်များ ဆွဲယူကာ ပျိုး မျက်နှာ
မှာ မျက်ရည်တွေ ရစ်ဝဲလာသည်။

ဟောဗျာ
ကိုယ် အားများ အဖွား
တွေ လုပ်မိလို့လဲ။

နောက်တစ်ခါ
ကို အလိုတွေ လုပ်နေမယ်
ဆိုရင် ပျိုးကို သတ်နေတာနဲ့
အတူတူပဲလို့ မှတ်မိရင်။

ပြောပြီးပြီးချင်း ဝလပ်တစ်ပုံးကြီးထဲသို့
အဝတ်များ ဖစ်ထည့်ကာ ပျိုး လှည့်ထွက်
သွားသည်။

ကျွန်တော့် အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြီးစွာ ဖြစ်သွား
အော့ ပျိုးသစ် ချော့တစ်ဖက်သို့ စောင့်အိပ်လျက်
ကျောပြင်လေး တသိမ်းသိမ်း တွင်နေသည်။ သူငိုနေပြီ။

ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောဘဲ ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်
ပျိုး၏ ပုခွား ဆွတ်စိုကာ ပုဂ္ဂလိကအောင်အောင်
ညှိခမ်းလိုက်သည်။

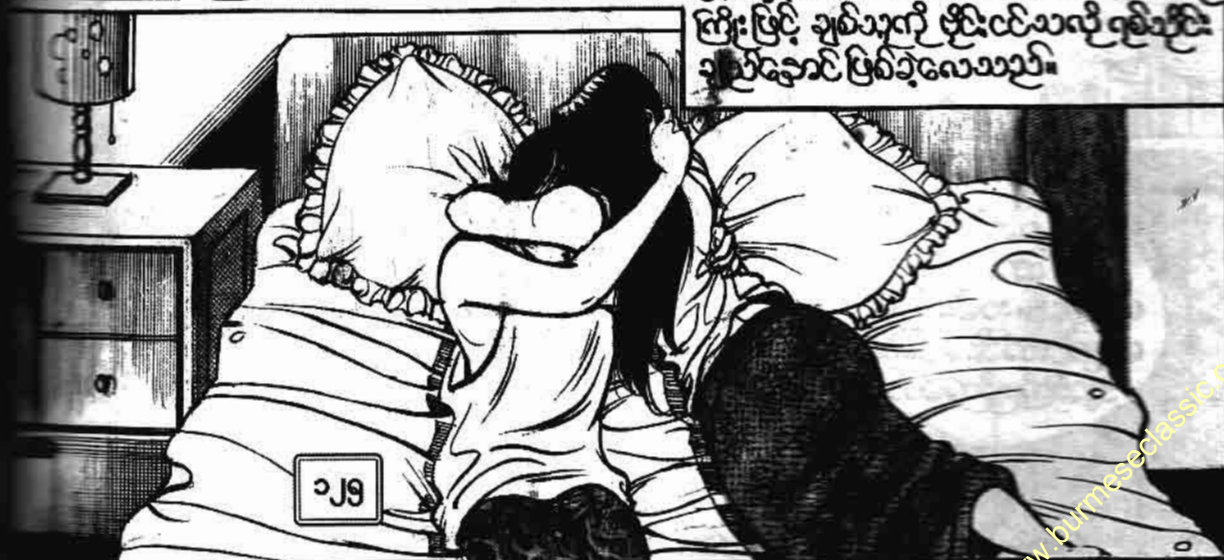

ကျွန်တော် ဘေးကပ်ဘက်မှ ပျိုးကို
ယုယုယယ သိမ်းဖက်လျက် သူ့ပုခွား
စွန်းမှာ မေ့တင်နေလိုက်သည်။
တသိမ်းသိမ်း တွင်ပါနေအော့ ပျိုး
ကျွန်တော့်အက် လျှပ်လားသည်။

ကိုကို
ပျိုး သိပ်ချစ်တယ်
သိလား။

ပျိုး ကြည့်နဲ့ မိန်းမောသွားသလို
ကျွန်တော် လည်ပင်းကို တင်းတင်း ကျပ်
ကျပ် တုံ့ပြန် ဖက်သည်။ ဂင်ခွင်တစ်ခုထိုး
ပြည့်အောင် လကောင်ရှင်တွေ သိပ်ပွန်း
၏။ ကျွန်တော် ထားခဲ့မိသော သံယောဇဉ်
ကြိုးဖြင့် ချစ်သူကို ဗိုင်းငင်သလို ခုခံခိုင်း
ချစ်သူအင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သမီးနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်ဘက်က
ဘယ်လောက်ပဲ ဖြစ်နိုင်စေ့သားခဲ့ပေမယ့်
တော့၊ ဇနီးမူ ပါလာသည့် သမီးနှင့်
ကျွန်တော်၏ ကြားတွင် ပထွေးဆိုသော
အမြတ်တံဆိပ်ကြီးက ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင်
ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

မကြား တစ်ချက် ကြားတစ်ချက် ပတ်ဝန်းကျင်၏
ထေ့ထိုး ထိုးနှက်ချက်များသည် ကြာသောအခါ
ကျွန်တော့် အတွက် စိတ်ဒဏ်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

အလကား
ပါကျွား ဘယ်လောက်
ပဲ ကောင်းတယ် ပြောပြော
ပထွေးက ပထွေးပါပဲ။

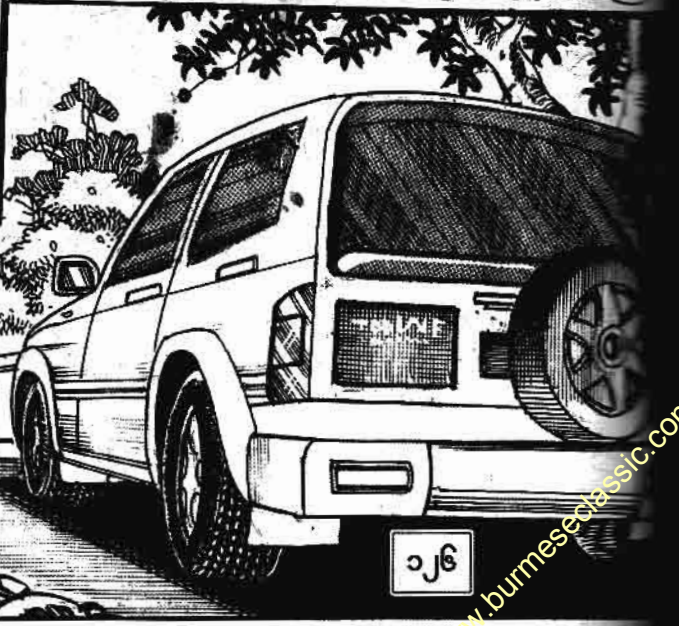
မိန်း
တို့တို့ ဟိုမှာ
လာနေပြီ။

ဒီမှာ ဆရာ
ကိုယ် ကောင်းရင် ပြီး
တာပဲ၊ တစ်ချိန်ချိန် ကျရင်
အားလုံး ပါးစပ်ပိတ် သွား
ကြလိမ့်မယ်။

ဒါတော့
ဒါပေါ့ မောင်ကီး
ရှယ်။

မောင်ကီး ပြောသည့် တစ်ချိန်ချိန် ဆိုသော အရာထံ
ဖြစ်လာစေရန် အတွက် ကျွန်တော်သည် ပခပ်
တစ်ယောက်၏ ပုံစံ ရှောင်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး
ကြိုးစား ကူးပြောင်းရင်း အခါခါ မျောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

မောင်ကီး၊
မင်း ကားပေါ်ကပဲ
ဆောင့်နေ၊ သမီးကို ငါ
ကျောင်းတံခါး ပေါက်ဝက
သွားကြည့်လိုက်မယ်။

ချောင်းဆင်း၊ ခေါင်းလောင်းသံနှင့် အတူ
ကလေးများ ပြိုင်ဆင်းလာသည်။ အင်္ဂါကျောင် ဖံ
ခြားလေး စည်းထားသည်။ သမီးကို တွေ့၍
ကျွန်တော် လက်ပြလိုက်သော အခါ သမီးက
အခြားကလေး ကျောက်လာသည်။

ဟေ့ သမီး၊
ဖေဖေကို
ဆွဲခြင်းဟေ့။

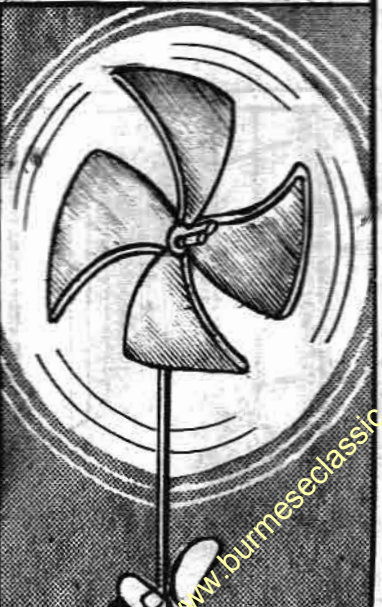
ကျွန်တော် သမီး လက်ကို ဆွဲပြီး
အထွက် ချောက်အက်မြဲ ဝမ်းတို့ ကောင်း
သံ ကြားဖြစ်အောင် ကြားလိုက်သေး၏။

ဟဲ့ မတိုး
အင်္ဂါပေါ်ဟဲ့ လကျောင်
ကျွန်တော်လေးရဲ့ ပထွေး
ဆံ့ကုန်ဆို့တာလေ။

အဖေ
ချော့အား၊ ကလေး
တစ်ယောက် အမေက
အလုပ်ကို ခုညှိနဲ့ ဖမ်း
လိုက်သလဲ မသိဘူး
နော်။

လေး ချွေးလွင့်တွေ အစာ ချောင်းဆင်းသလို
အခြားကလေး ကြည့်နေတတ်သည်။ မျက်လုံးများ
ကျွန်တော် မှုတ်၍ ထိုစဉ်ကတည်းက သမီး
ချောင်းဆင်းကြိုသော ကိစ္စ မောင်ကီးနှင့် လွှာထား
လာသည်။

မဖြစ်မနေ အရေးတကြီး ကိစ္စမဲ့ လွန်လွှဲ အိမ်ထဲမှာ ကျွန်တော် နှင့် သမီး တွေဖြစ်ကြပါ။

သမီး အသံတွေ လိုနေ တယ်။ သိပ်အစား မပံ နဲ့နော်။ အပြစ်မာ အေးတယ်။ ရှေ့ ဒီ အခွေးထည်လေး ထားထားလိုက်။

ဟုတ်။

မိခင်မလို မိခင်မရ စကားတွေ နားမထောင် ခိုလှိမာ သော မိသားစု ဘဝ တည်ဆောက်ရန်သာ ကျွန်တော် ကြိုးစားပါမည်။

ကို ညဉ့် နက်ဖြူ၊ မအိပ် မေးဘူးလား။

နော်ကွာ၊ သမီး စာမေးပွဲ ဖြေ ရင် ကျွန်တို့ Note တွေ ကိုယ် ထုတ်ပေး နေ တာ။

ကျွန်တော်နှင့် ဖျိုးတူလဲ ကလေး ရယူရန် ကိစ္စကိုယ် သမီး အားငယ်သွားမည်စိုး၍ ရှေ့ခင်ကျော် ထိမ်းသိမ်းခဲ့ကြပါသည်။

သမီး စိတ်
တစ်စွဲတစ်စွဲ ထိခိုက်
စေမယ့် ကိစ္စ ဖြစ်သွားမှာပဲ
ဆို ကိုယ်လေးကလေး ထပ်
မယူတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်
ထားတယ်။

တုံး
ကုန်နဲ့ တွေ
ဒီလောက် ပေါ့
နေတဲ့ ဥစ္စာ။

သမီး အပေါ်
ထားတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ မေတ္တာ
စောနာတွေ အတွက် ကို
ကို ပျိုး ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်။

အစ်ကိုအစ်မတို့ ဟိုအိမ်မှာ သမီးအဖေ ဖခင်
အစ်မတို့အဖေ အစ်မတို့အဖေ နေရာကို မရ
အိမ်ထိုင် အရေးပါသော လူတစ်ယောက်
အောင်တော့ ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။

မောင်ကီးက
နောက်ကျမှာ ပျိုးရဲ့
ခုတ် ကိုယ်လေးလို့ကံမယ်၊
တော်ကြာ သမီး မောင်
နေမယ်။

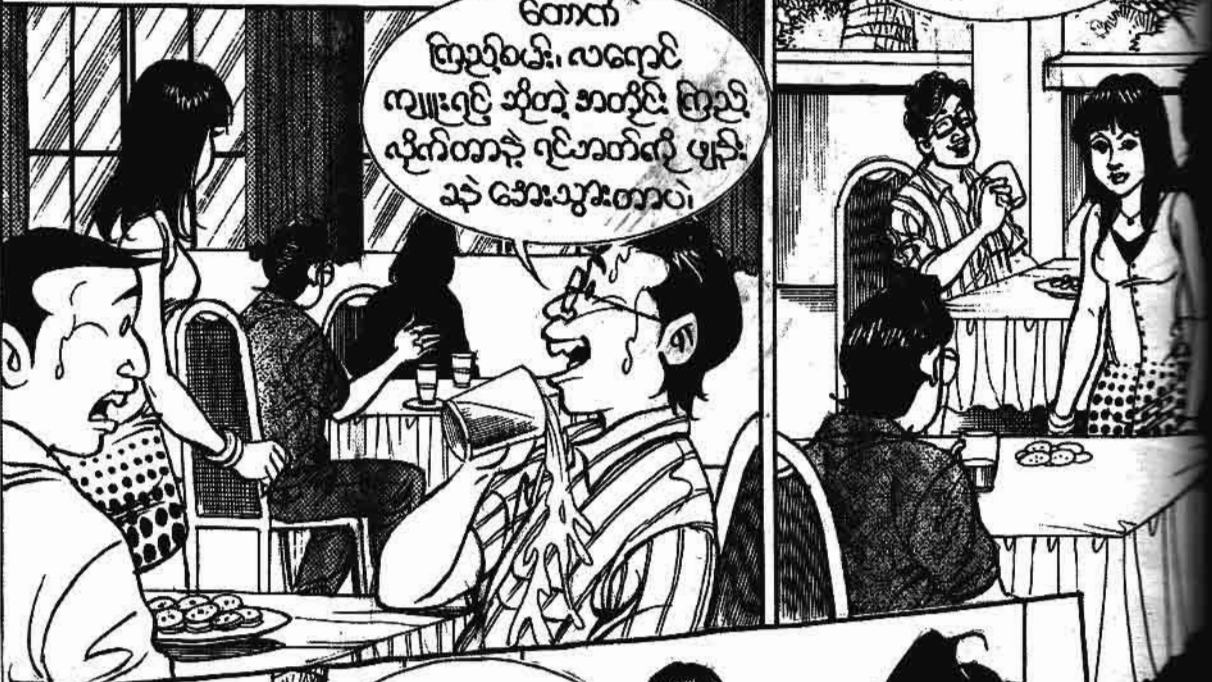

သမီး အခုနဲ့
မောင်ကီးက ကျွမ်း
နေတယ် ကိုရော့ အဖေ
မောင်ကီး ဆေးသွားဝယ်
တာက ပြန်ရင် လခိုင်း
လို့ကံပါအီး။

သို့သော် ကျွန်တော်၏ ကြိုးစားမှုများက အရာ မထင်ဘဲ၊
သမီးလေး လကျော်ကျားရဲ့ အပျိုဖော်ဝင်စ အစွယ်တွင်
ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဂိုက်ခတ်မှု စကားများကြောင့် ကျွန်တော်နှင့်
သမီး ကြားတွင် တဖြည်းဖြည်း နှံ့တစ်ခုသာဖွယ် အလွမ်း
ကွာဝေးမှုများ ရှေးရိုးပြုလာခဲ့သည်။

အေးဌာပေါ့၊
မင်း အခု သောက်နေ
တဲ့ အအေးက ရင်ဘတ်ထဲ
ဖီးဝင်နေတာကိုး။

ကောင်
ကြည့်မင်း၊ လကျော်
ကျားရဲ့ ဆိုတဲ့ အတိုင်း ကြည့်
လို့က်တာနဲ့ ရင်ဘတ်ကို ဖျန်း
ခနဲ အေးသွားတာပဲ။

သဘောကျ
သကွာ။

သွားမလုပ်
နဲ့၊ အခု ပထွေးက လက်
နှီးလောက်ကြောပေါ့။

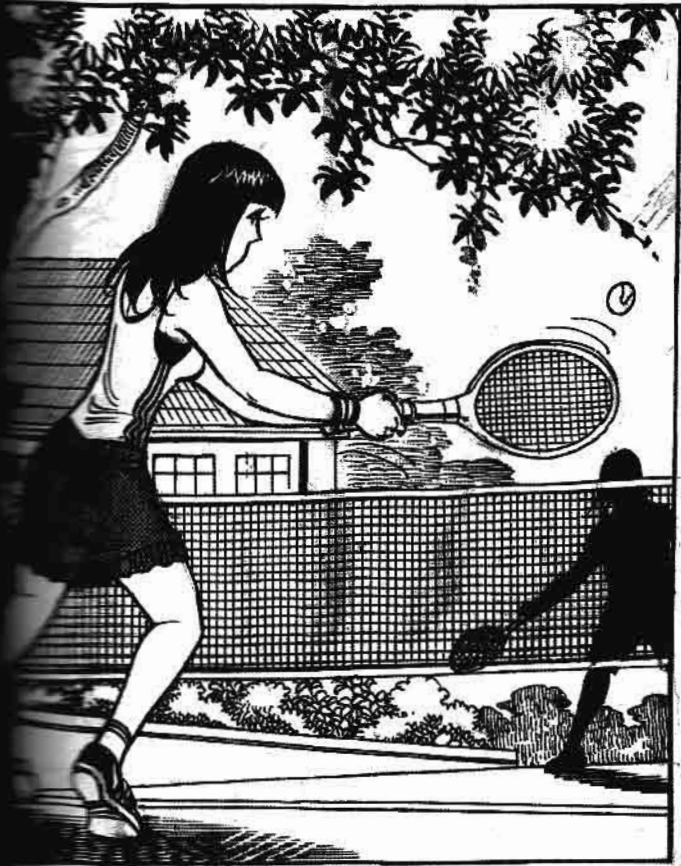
ဟုအိန်း
သမီး မသောက်
တာ့ဘူး၊ မေမေနဲ့ တွေ
လို့က်သွားမလို့၊ ဒီအိမ်
သော့ လာပေးတာ။

လာလေ
သမီး၊ ဘာ
သောက်ဦး
မလဲ။

ဟိုက်
ဟိုက်နက်နိုင်းမှာ
ပါလား။

အောက် သမီးမို့ မျက်နှာပေါက် အကျမ အာ ကိုယ်
သူ့ အချိုးအစစ်က ပါပိုသေသပ်စွာ ချောမွေ့လှပ
ပူပြေစွာ သက်တမ်းလေး မတမ်းမယမ်းနှင့် စိမ်းမြ
သော သစ်ကောက်ကို နှုတ် လက်ဆတ်သောကြောင့် သမီး၏
နှုတ်ခြယ်ချား ထွားထွား ဝေဝေ ပွင့်၏။

တစ်ဂရုတွင်တော့ ပျိုးသည် သမီး
၏ အပေ တစ်ယောက်ကို အသိ
အမြတ်ပြုလျက် ကျင့်တော့ကို
ပြောလာသည်။

ကို သမီး
ကျောင်းက ပြန်တိုင်း
ကောင်လေး တစ်ယောက်
အမြဲ နောက်က ပါလာတယ်။
ကို သမီးကို ကိုကြည့် အသိ
ပေးထားဦးနော်။

ဒီကတော့
ကွာ၊ လူငယ် သဘာဝ
ဗိုးပမ်းကြမ္မာပေါ့၊
ဆုတိုလည်း တက္ကသိုလ်
ကျောင်းဆု ကျောင်းသား
တွေ ဖြစ်နေပြီပဲဟာ။

အသိ
ပြောပြော သမီး
မို့ သိကောက် ကိုယ်
တော့ ယုံကြည်
တယ်။

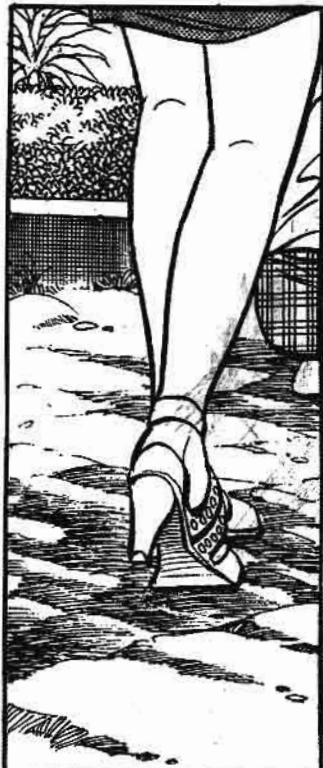
တကယ်တမ်းလည်း သမီး အပေါ်ကွပ် လိုအပ်
သည်။ စည်းကမ်းနှင့် ဆောင်ရွက်မှုတို့ကို
ဆင်တကျ ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးပါသည်။ သမီးက
ကျွန်တော်ထက် စာပျင် မောင်ကီး အပေါ် ဆက်ဆံ
ခဲ့သည် ပိုမို ရင်းနှီး သလို ငါ့အဖွဲ့ပါ။

လေးကို ကိုင်ကာ ခွန်ဖြိုး ကပ်ကျေးဖြင့်
လှမ်းညှပ်လိုက်၍ မတော်တရား သမီး
လက် ထိသွားသည်။

အောင်တော် ချီးဂိုဏ်း ကိုယ်ကြီး သမီး
ဒီကလေး ထားသော လည်း သမီး
အောင်ကိုးဆီ ပြောသည်။

ဟာ ဒီကလေး
ငါ့အဖေ ကလေးမ
လက်ထဲထားပြီ မဟုတ်
လား၊ ပြန်ပေးတော်
မူလား။

ဒါဟာ
အတယ်၊ အ
တယ်။

လာ လာ
ဒီအောင်ကိုး ဆေး
ထည့်ပေးမယ်။

သမီး၏ လက်ထဲ
ဘွဲ့လက် ဆေး
ထည့်၍ အောင်ကိုး
အိမ်တွင်းသို့
ဝင်သည်။

သမီး မျက်နှာမှာ ပကတိ ကြည်လင်စွာ အပူ
တစ်ယောက်၏ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်
မရှိပြီ ကျွန်တော် ကျေနပ်ပါသည်။

ပြောသားပဲ၊
လုပ်ပေးပါမယ် ဆို
တဲ့ ဥစ္စာ ဇွတ်လုပ်တာ
ကိုး။

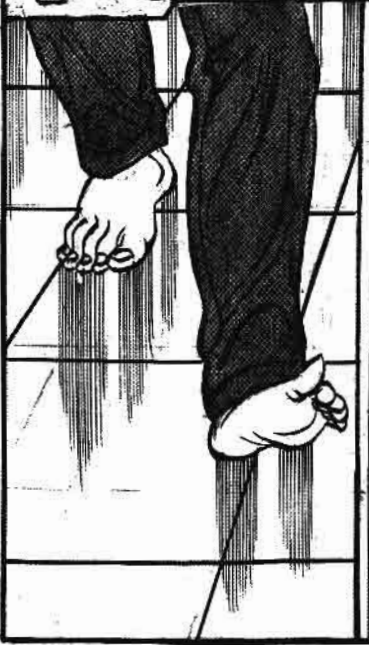
အား
ခါပါတယ်
ဆိုပြော။

ဟူး အထွယ်
ကဖြင့် ကလေးလည်း
မဟုတ်တော့ဘဲ လုပ်လိုက်
ရင် အမြဲအားပေးမယ်
တဲ့။

ဒီ
ဒီတော့ ဦးမောင်ကို
ကမ္ဘာ ချီးမပေးဘူး။

ကျွန်တော် စိတ် စိတ်စေခံရင်
ဖြစ်မိမိပစ္စည်းမှာ သမီး ကျွန်တော်
အပေါ် ထားပြုလုပ်တဲ့ စိတ်ကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ဟေ့
သမီး မော်လီကို
ခေါ်တယ်ဆိုရင် ဒီအစား
လေး သောက်လိုက်။

ကျွန်တော် ကိစ္စတစ်ခုခုဖြင့် သမီး အသင်းသို့
ဆက်သွယ် ခဲ့တစ်ခါတည်း လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်
ဆောင်ရွက်ရမလို့ ပြုမူအားတက်၏..

ဇော်
အေး...ရှေ့ ရှေ့
နီ သောက်ပြီး သမီး
အိပ်လိုက်ကိ။

ထိုစိတ်သည် သူ၏ ဖခင်အရင်း မတော် ဟု
သော သဘောထားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု
ယူဆရပါသည်။ တစ်အိမ်တည်း အတူ နေသူ
များ အမြင်မတော်သည် အကုန်လုံးလည်း
တစ်ခါတစ်ရံ မလွဲမသွေ တွေ့ကြုံနိုင်ပါသည်။

အဲဒီ သမီး ရေမျိုးခင်းဖြင့် သောက် ပတ်ပြီး အထွက်
ကျွန်တော်နှင့် ဆုံရာတွင် မလှည့်မလှိမ့်မျိုး မျက်လှည့်လျက်
အသက်တောင့် ကျွန်တော် ခြေဖြင့် ခေါင်းနှင့် လျှောက်အား
ခြေလှမ်းတိုင်းတွင် ကျွန်တော် အာနှင့် သိကျွတ်
ခြေလှမ်းအလို ခံစားလိုက်ရသည်။

ကြာတော့ ဖခင်တစ်ယောက်၏ ချုပ်ထိန်းမှု ပုံစံသည် တဖြည်းဖြည်း မြင့်တိုးသေးလှ လာသည်။

သမီး ကိုယ့် အပေါ် ဖခင် အရှင် တစ်ယောက်လို ခုထိ နား မပေးနိုင်သေးဘူး ပျို ရယ်၊

စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ ကိုဌယ်၊ ကို စေတနာ မေတ္တာ မြှင့်၍ တစ်နေ့ သမီး နားပေးလာပါလိမ့်မယ်၊ ပျို တောင်းပန်ပါတယ် ကို ဌယ်၊

ထိုကိစ္စသည် လူ့မိမိယောင်နှင့် တိုး၍လာ ပုံ သက်လာခဲ့သည်။ တစ်ရက် သမီး အဖျားဝင်ကာ ဗိုက်အောင့်သည်ဟု ဆိုသောအခါ ကျွန်တော် ပုထုပြုံး လှိုအိမ်သည် စမ်းသပ်မှုများကို ကိုင်တွယ် စမ်းသပ်ကြည့်သည်။

အား ပရုဂျီကတော့ Normalပါပဲ၊

သမီး အရှင်အောင် နေလားဟင်၊ ကိုဌယ် ကြည့်ပါနို့၊

အဖေအဖေ ပျော်ပျော်များဖြင့် ဗိုက်ကို နှိပ်ကာ
အဖေအဖေ သေသေ အဖေအဖေ ကျွန်တော်
အဖေအဖေ ရွေးစားကြည့်သည်။

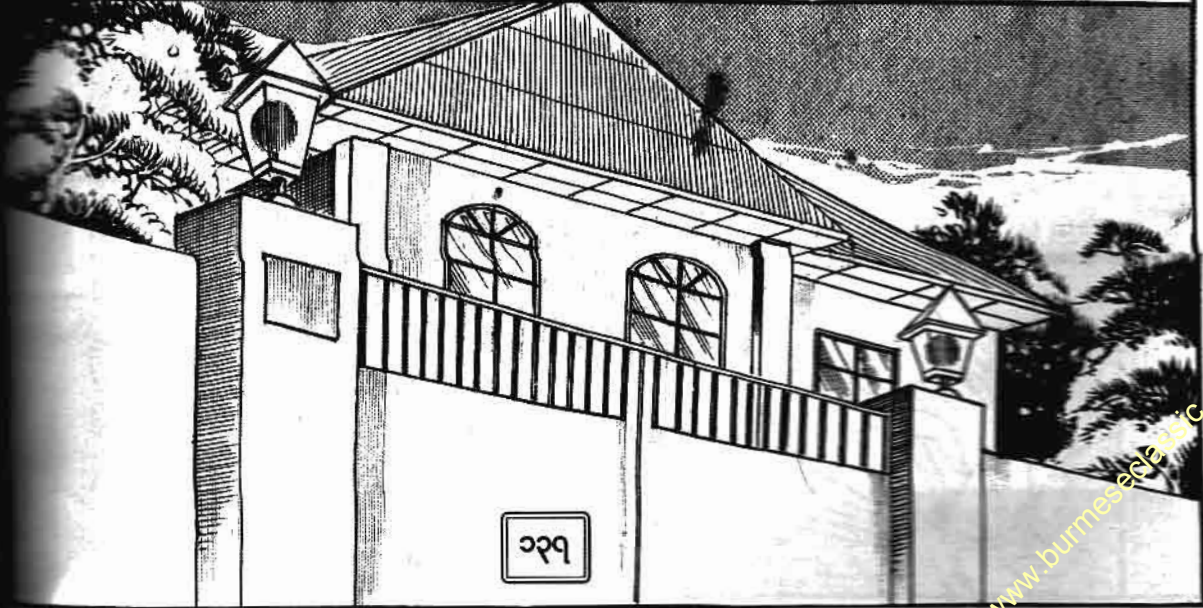
တော်ရုံနှင့် သမီးက မဖြေ
ကျွန်တော်ကို မဝံ့မရဲ မျက်လုံး
ဖွင့်ကြည့်သည်။

သမီး၊
ရင်ပေါ်ထဲက
အောင်တာလား၊ ဆီးပတ်
ခွားက အောင်တာလား။

ပြောလိုက်
လေ၊ သမီး ဘယ်ခွား
က အောင်တယ်ဆို
တာ။

အောက်၊
အောက်ခွား
က။

အဖေအဖေ ဗိုက်အောင်သည် လက္ခဏာမှာ အဖေအဖေဖြင့်၊ အဖေအဖေဖြင့်လည်း
အောင်တာသည်၊ အဖေအဖေဖြင့်လည်း အောင်တာသည်။

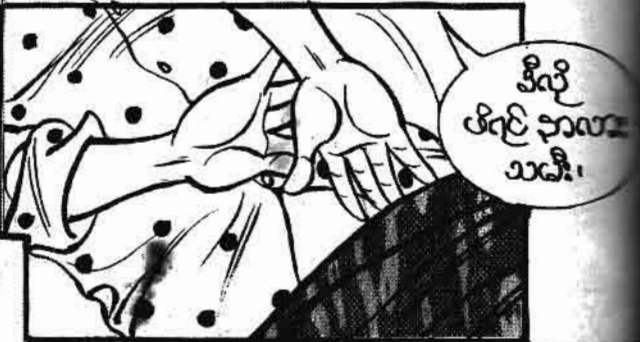

အမျိုးသမီးတို့ အတွက် သားအိမ် တစ်ခုခု ဖြစ်လျှင်လည်း အောင်တတ်၏။ သမီး ငြော့ ဖြည့်ကံအရ အောက်နားမှဟု ဆိုသောအခါ အပျိုစင်မြေတောင် ကျသိခွင့်နှင့် ပတ်သက်၍ ထိခိုက်ခြင်း ချုပ်ခြင်းများကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင် သည်။

ကျွန်တော် သမီး၏ ဆီးဝပ် အထက်နား ဆီသို့ လက်ခွင့် အသာအယာ ဖိစမ်းကြည့်သည်။

သမီး ထာဘီကို လျှော့ လှိုက်လေ။

ဒီလို ဖိစပ် နားလား သမီး။

ကျွန်တော် လက်ကို မသိမသာ တွန်းထိုးနေ သော သမီး၏ လက်ကြောင့် ကျွန်တော် အတော်လေး စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရ၏။ ဝမ်းနည်းမြဲ စွက်သော အေးသကြောင် ကျွန်တော် လက်များလည်း တွန်ယင်လာပါသည်။

၁၃၈

ဟွန်း!

အဲဒီ ကျွန်တော့်ကို အယ်လို ယူဆသလဲ မသိ၊
အယ်လိုလျှင် ဖခင်အဖျား တစ်ယောက် အဖြစ်
အတိအကျ နှိုင်းယှဉ်တိုင်း ဆရာဝန် တစ်ယောက်၏
အတိအကျ သမီး နားလည်ဖို့ ကောင်းပါသည်။
အဲဒီတော် ထိုင်ကုန် အတိအကျ ထပ်ပြန်ပါ။

ကိုယ်ပြော
တာသာ လုပ်ပါကွာ၊
လို့အတိအကျပြော ကိုယ်
ကိုပြော။

ဗိုဇ်း သူ့ကို
အဖျားသမီး အထူးကု
တစ်ယောက်နဲ့ ပြော
လို့ပါ။

ထိုကိစ္စ ဖြိုကတည်းက သမီးနှင့် ကျွန်တော်
၏ ဆက်ဆံရေးသည် သတိသတိမှတ်မှတ်
စည်းခြားသွားသည်။ ကျွန်တော် ဂရုပြုမိသွား
လော အပေနှင့် သမီး ဆက်ဆံရေးသည် ဆုံးဖြတ်
ခြင်းနှင့် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရခြင်း မှလွှဲ၍ အာ
တစ်ခုခု အရာ မထင်လာတော့ချေ။

ဟာ..
အာဖြစ်လိုလဲ
ကို့။

ဟဲ့ သမီး
နှင့် အပေကို အဖျား
ဦးချလိုက်လေ။

သမီး အသက် နှစ်ဆယ် တစ်နှစ် ပြည့်သည့် တစ်ရက်
ဖြာတော့ သမီးက အဘိအဖေတို့ တစ်ခုအတွက် ကျွန်တော်
ကို ခွင့်ပုဒ်လာသည်။

ဟို သမီး
မွေးနေ့မှာ သူငယ်ချင်း
တွေနဲ့ လေ့လာရေး ခရီး
တစ်ခု သွားချင်လို့။

အေးလေ
ကောင်းသားပဲ။ သမီး
တို့ သူငယ်ချင်းတွေ စိတ်
ကြည်ပါ။

သမီးက ကျွန်တော်ကို ခုထိ ဦးဦး၊
ပေပေ၊ ဒက်ဒီ အရရှိခဲ့ပြင် ဘယ်
အခါကမှ တပ်မခေါ်သေးချေ။

အဘိ
သမီးတို့ သွားဖို့
ခရီး ရရိတ်။

သမီး
အမေ့မိက
လို့သလောက်
တောင်းသွား
လေ။

အပေးကြီး ကလေး၊ ခင်ကြီးအပြင် သင်္ဃီအတွက် မွေးနေ့ သက်ဆောင် တစ်ခုခု ပေး လိုက်ပါဦး။

သောကီပြုံး၊
လောလာရေး ခင်၊ အပြင် မှာ မိဘတွေနဲ့ အတူ ဇာညှိပုံ ပွဲ လုပ်ဖို့ပါ သမီး စိတ်ထူး တာ။

ဒါများ သမီးရယ်၊ သမီး ရောက်မယ့်နေ့ အယ် သနားမမှာ လှည့်လည် ဆို တာသာ ပြော၊ မေမေ တို့ လိုက်ခဲ့မှာပေါ့။

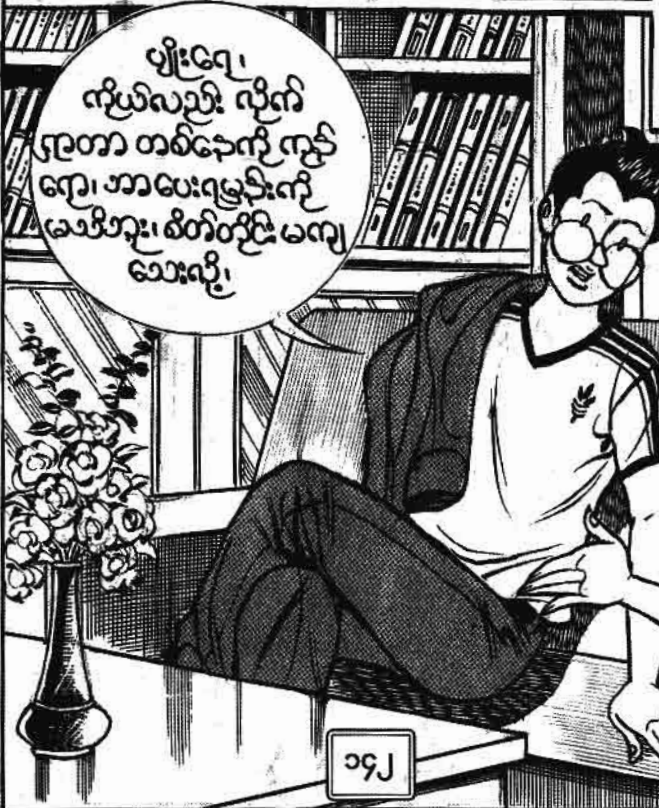

သင်္ဃီတို့ ဆေးကျောင်းမှ ဘုလယ်ချင်းများ အကူခံ၊ အတတ်(စ်)ကြီးနှင့် တပျော်တပျော် ခင်၊ ထွက်ခွာခဲ့ သာဠာ။

ကျွန်တော် ဂျင်တွေ ခွင့်နေသည်။ သမီး ပြန်ရောက်
မည့် မွေးနေ့ အတွက် လက်ဆောင်ပေးရန် ခွင့်
ပေးစားရသေး။

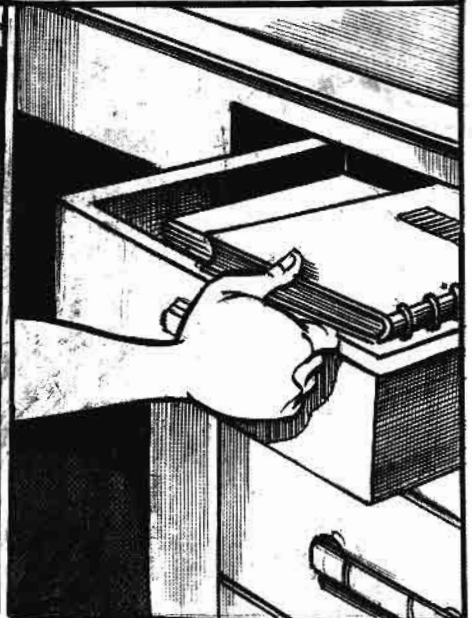
ထို အဖွတ်တရ ပစ္စည်းက ကျွန်တော်
အဝတ်အစား အရေ ပါလှသည်။ ဘာပဲ
အဝတ်အစား၊ ရေခဲမွှေး အရင်ပုလဲပဲ
အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း အမျိုးမျိုး
ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်သည်။ တစ်ခု
သဘော မတွေ့။

ပျိုရေ၊
ကိုယ်လည်း လိုက်
ပြုတာ တစ်နေ့ကို ကျွန်
တော်။ အားပေးရမည့်ကို
မသိဘူး။ စိတ်တိုင်း မကျ
သေးလို့။

ပေကြီး
ကြိုက်တာ ပေးပေး
ပေကြီးရဲ့။

အိမ်ထဲမှာ အထက် ကျွန်တော် ရွေးစားနေဆဲ၊ တွေးမရဘဲ အဆင့် ရေးနေကျ နိုင်ယာဂီ အုပ်စု ကျွန်တော် စိတ်ကောင်းသွားသည်။

ကျွန်တော် မပျက်မကွက် ရေးခဲ့သည် ထိုစာအုပ် အုပ်စု ကျွန်တော် ဇနီး နေမကောင်း နိုင် ကိုယ့်အိမ် အထဲ သမီး၏ အထက်အစားများကို ကျွန်တော် အပြောအဆို လျှောက်ဖွယ်ပေးခဲ့တာလည်း ပါသည်။

သမီး အပေါ်တွင် ဖခင်တစ်ယောက်၏ ထားရှိသည့် ခံစားမှု၊ သမီး၏ ရှေးရေးအတွက် ရည်မှန်းချက်၊ တစ်ချိန်ချိန်တွင် သမီး ကိုယ်တိုင် ဖခင်အရင် တစ်ယောက်လို ခွားလည်လာ နိုင်ရန်အတွက် ယုံကြည် မျှော်လင့်ခြင်းများလည်း ပါသည်။

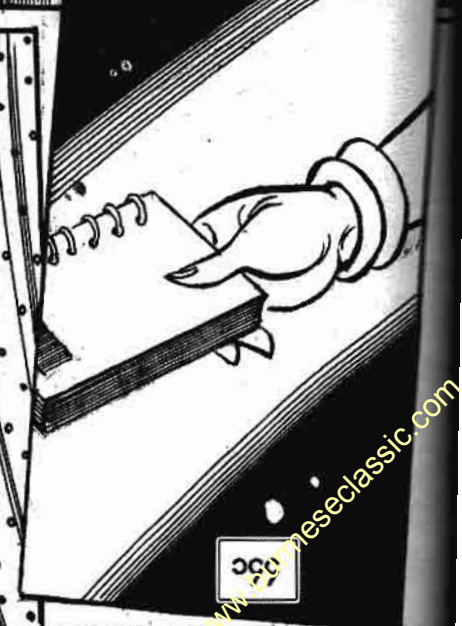

ထို လေ့လာရေး ဘဏ် က ဘွဲ့ရက်ပင် ကြာ၏။ သမီးတို့ စီစဉ် ထားသော ခန်းမသို့ ကျွန်တော်တို့ မိဘတွေ ကျောက်သွား ကြသည်။ သင်ကြားတော့ သမီးတို့ အဖွဲ့ ပေရေနေသော အဝတ်အစားများနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ ကျောက်လာကြသည်။

စင်မြင်ပေါ် တက်၍ သူတို့ သူငယ်ချင်းများ စုပေါင်း ရေးထား သော သီချင်းကို လက်ချင်းချိတ် ကာ သီပြိုင် ဆိုကြသည်။

သီချင်း အပြိုင် စင်ပေါ်မြဲ အားလုံး ဆင်းသွားပြီး သမီး တစ်ယောက်သာ စင်ပေါ်၌ ကျန်ရစ်သည်။ ပြီးမှ သမီး ဝတ် ထားသော ကုတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ စာအုပ်လေး ထုတ်လိုက် သည်။ ကျွန်တော် ပေးလိုက်သည့် ဒိုင်ယာရီ စာအုပ်လေး။

ကျွန်တော် စိတ်လျှပ်စွမ်းသွားသည်။ သမီး မျက်နှာတွင်
ပြောရတတ်သလိုတစ်ခုရှိနေမည်။ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်
သမီး အားကို ပြောမည် ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် စိတ်က
ထွက်ရှိသည်။

မိုက်ခရိုဖုန်းဖြင့် ရောက်တော့
လူအုပ်ကြားထဲရှိ ကျွန်တော်ကို
သမီးက မျက်လုံး တစ်ချက် ဝေ
ကြည့်သည်။ တစ်ခဏဖြင့် သမီး၏
မျက်စိတွင် မျက်ရည်များ ဝေဝေ
ခွန်လက်နေသည်ကို ကျွန်တော်
လှမ်းမြင်နေရသည်။ ကျွန်တော်
ရင်တွေ ခွန်လျှင်တော။

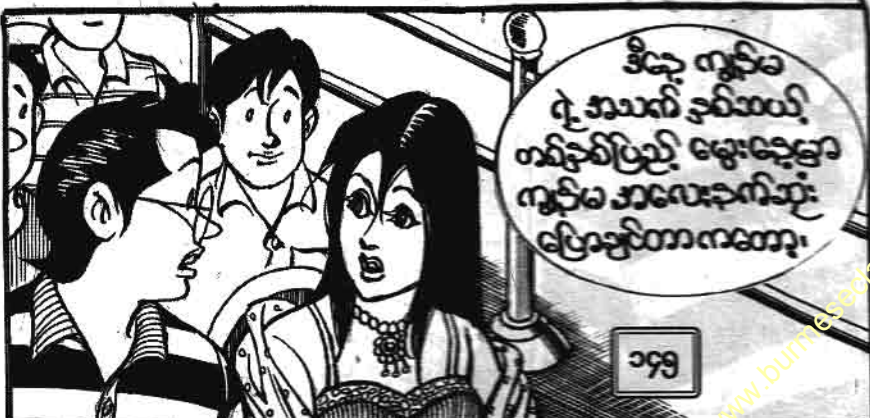

ကျွန်မ ပြောချင်
တာက ကျွန်မတို့ အဖေ
တကာယ် အရေးထားဆင်ရင်နဲ့
အမြတ်တမ်း နေဖို့ကို ကိစ္စလေး
တွေ့ရှိပါတယ်။

အဖို့ အရေး
ထားမိတဲ့ ကိစ္စလေး
တွေဟာ တစ်ပါတလေ ဘဝ
တစ်ခုလုံး ရပ်တည်မိနဲ့ သက်
ဆိုင်နေတတ်ပါတယ်။

အဖို့ အားပေး
အားပေးပြီး ကျွန်မ
စိတ်လျှပ်စွမ်း
အားထုတ် ထိန်းချုပ်
အားပေး တစ်ချက်
သမီး အဖို့

ဒီနေ့ ကျွန်မ
ရဲ့ အသက် နှစ်သယ်
တစ်ခုစီဖြည့် မွေးနေ့မှာ
ကျွန်မ အလေးနက်ဆုံး
ပြောချင်တာကတော့။

ပေပေကို
သမီး ချစ်တယ်
ပေပေ။

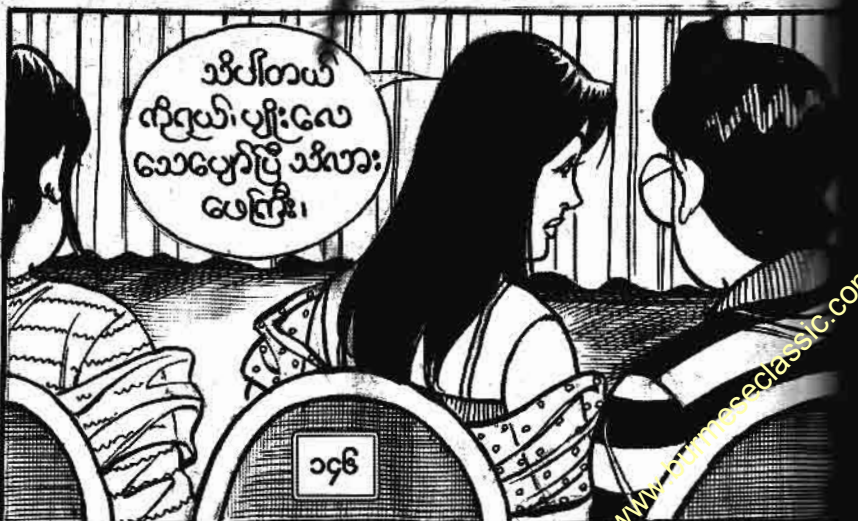
တိုးလျှိုး တောင်းပန်သော အကြံချစ်နှင့် သမီး
က ကျွန်တော့်ကို ချစ်ခင်စိတ်ဖြင့် ကြည့်ရင်း
ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော် နူးများ တဆတ်
ဆတ် တွန့်တက်လာသည် အထိ ရင်ခွင် ဖြိုက်
မော့ရပါသည်။

ကျွန်တော် ယောင်ရမ်းပြီး နံ့စားဖွဲ့
ဇနီးသည်၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိ၍ တွင် ကျွန်တော့် မျက်စိ
မှ မျက်ရည်များ ထိမ်းမန့်င် သိမ်းမရ စီးကျလာသည်။

သ...
သမီးရယ်။

ကို
ကိုယ်လေ
ကိုယ်လေ။

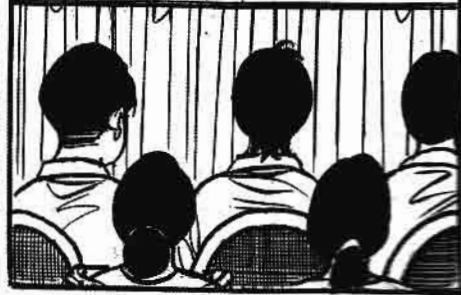

သိပ်တယ်
ကိုလှယ်၊ ပျိုးလေ
သေပျော်ပြီ သိလား
ပေကြီး။

သီတီတော်တော် ဝိသုဒ္ဓိဖြင့် ပြောဆိုမည်ဟု ကျွန်တော်
ထပ်တန်းကမူ မမေ့ရမည်။ အနီးအနားရှိ မိတ်ဆွေ
များက ကျွန်တော့်ကို ပက်သုဖက်၊ ကျော့သပ်သု သပ်နှင့်
သည့် ဝမ်းမြောက်မှုကို အသိပေးကြ၏။

ကျွန်တော်တို့၏ မိသားစု
အကြောင်းကို သိကြသူများ ဖြစ်
၍ သမီး ပြောလိုက်သော စကား
၏ အတိအကျကို သားလည်း
သိကြသည်။

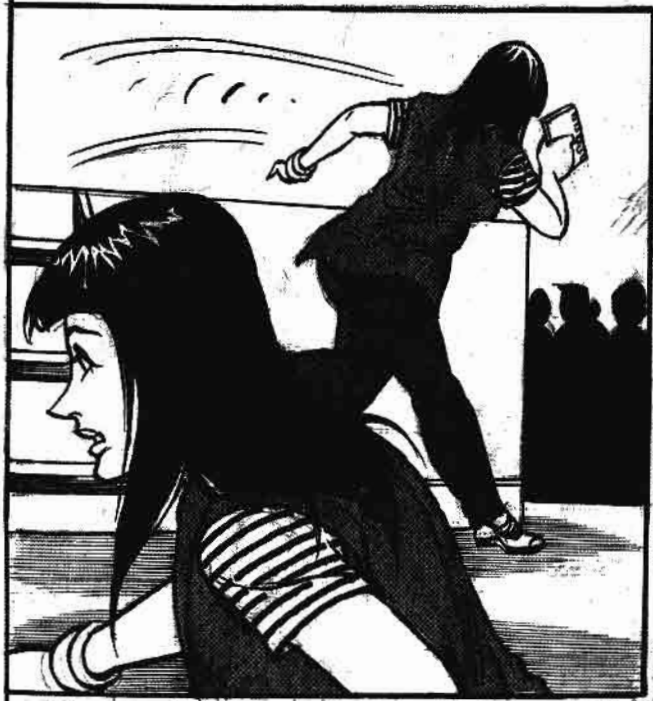
တစ်ယုတ်တယ်
သုဇာန်ပါ။

လာလေ
ဖေကြီး၊ သမီးဘိ
သွားရအောင်။

လူအပြည့် နီးပါး ငြိသော သုံးမကြီးထဲတွင်
ပထွေး တစ်ယောက်အား ဖေဖေကို ချစ်တယ်ဟု
ပြောထွက်ဖို့ သမီး ဘယ်ထိအောင် အားပေးရမည်
ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် သားလည်း မေးလိုရသည်။

ခင်မြင့်ပေါ်မြဲ ဆင်း၍ ကျွန်တော်အိ
ဦးတည် ပြေးလွှားလာသော သမီး
အတွက် ကျွန်တော် ရင်ဖွင့်ကြိုဆိုနေ
လိုက်သည်။ သမီးက ကျွန်တော် ရင်ခွင်
တွင်းသို့ တိုးထဲကာ ကျွန်တော် မေးဖွဲ့
ကလေးကို ခွေးထွေးစွာ ခုခံ၍ ကိုယ်
ရင်ခွင်တစ်ခုလုံး အေးမြသွား၏။

ဗိုလ်ရဲလျက် ငြိသော ဧည့်ပရိသတ်၏ အလယ်ဗိုလ် ဗိုလ်မှ ထိတ်လန့်မှု ကင်းရှား ကျွန်တော် သမီး
ကို ရဲရဲထုံ ခွေးထွေးစွာ ပြန်လည် ပွေဖက်ထားမိလေသည်။

မင်း တက္ကသိုလ် ဝါဝင်သော တစ်ပုဒ်တည်းပါပေလေ

ဒီမိတ္တောင်သက် ဆယ်နှစ်ကျော်လာခဲ့ ကျွန်တော် တို့ ဇနီးမောင်နှံတွင် ငှားငှားပီးပီး သမီးလေး တစ်ယောက် ထွန်းကားသည်။ ငှားငှား တကယ့်ကို ငှားငှားပီးပီး။

ထို သမီးလေးကို ဂုဏ် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီး ဖြစ်သည်။ ဆေးလည်း အင်အား ခပ်ခပ် ရှိ ခြင်း၊ လက္ခဏာ၊ ယတြာ၊ မြန်မာအေး၊ တရုတ်အေး၊ အင်္ဂလိပ်၊ အစောင့်များနှင့် အတူပင် ဖွားမြင် ချစ်မြတ်နိုး ကံကောင်း ထောက်မရွာ သမီးလေးကို ဖွားမြင်ခဲ့ကြ ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဘွား၊ အဘိုးနှစ်ယောက်က အဖေအမေကို ချီးကျူးပေးပြီး နားထောင်ပေးခဲ့ကြပါတယ်။

အဖေ အဖေကို အဖေအဖေ နှစ်ယောက်ပါ။

အဖေပါ သမီးရယ်၊ အဖေ နှစ်ယောက်ပါ။

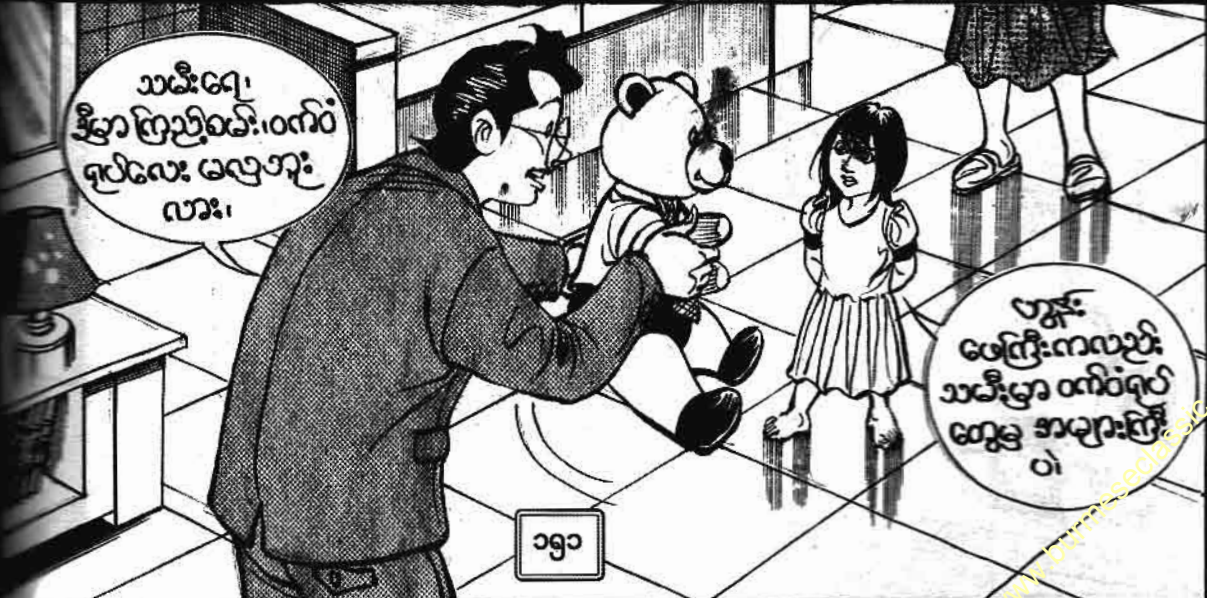
အဖေအမေက သမီး၏ အဖေအမေကို တစ်ခြား နည်းလမ်းနှင့် ဖွဲ့စည်းကြည့်သည်။ အလုပ်မှာ ပြန်တိုင်း သမီးအတွက် အဖေအမေ ဝယ်ပေးမြဲ ဖြစ်ပါ။

လူလေးများ မရှိအောင် ပြုစုပေး ယော ကျွန်တော်တို့ ဆီမှ သမီးက ဝယ်ယူ၍ မရနိုင်သည့် အရာကိုမှ ပုဆိုးသည်။ ဆက်သည့်က ကျွန်တော် တို့ နှစ်ယောက်တွင် အဖေအမေတွင် ချီးမြှင့်ချက် ရှိနေသည့် မဟာ၊ ကလေး ဂျပန် ကိစ္စက မလွယ် ကူချေ။

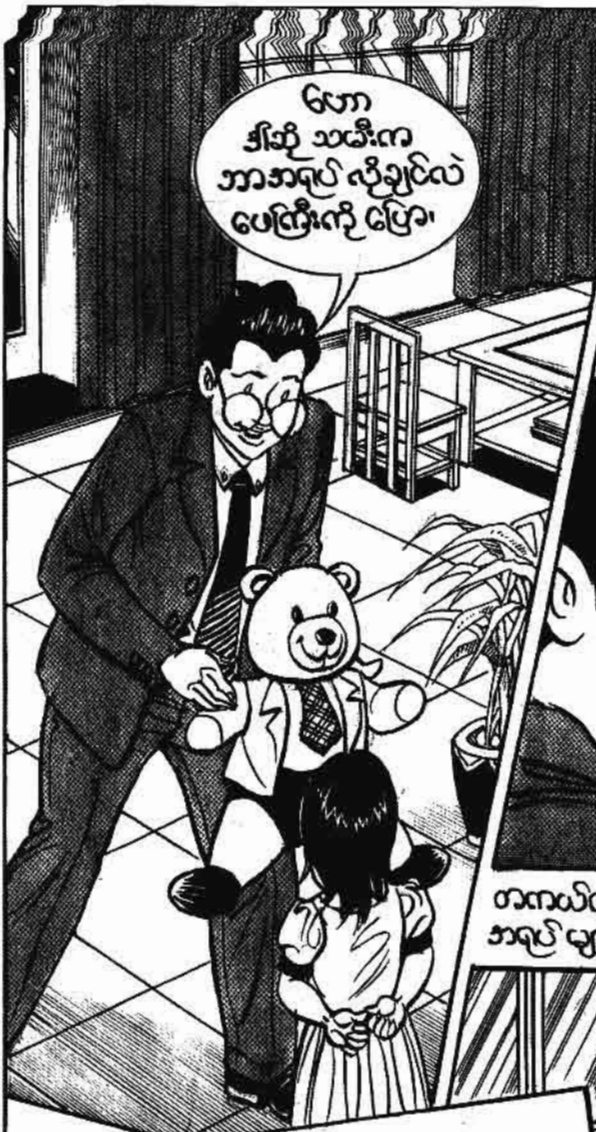
ဟွန်း အောင်ကြောင့်။

အဖေ အဖေကြောင့်။

သမီးရေ၊ အဖေကြည့်ခေါင်းကပ် ရုပ်လေး မလှဘူး လား။

ဟွန်း ဖေကြီးကလည်း သမီးမှာ ကပ်ရုပ် တွေ့ခဲ့ အများကြီး ပါ။

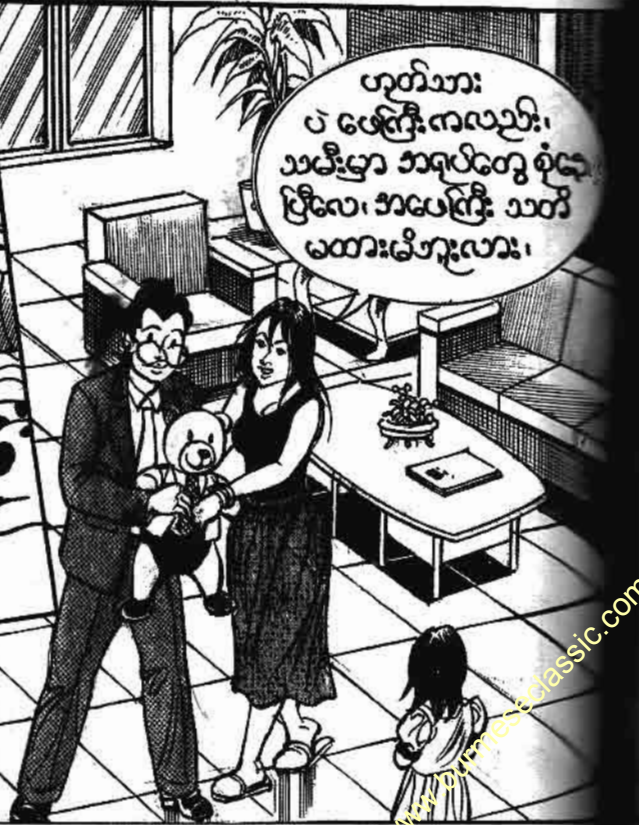

ဟော
ဒါဆို သမီးက
ဘာအရပ် လိုချင်လဲ
ပေးကြီးကို ပြော။

သမီး များပြားစွာကလေး ကျွဲငှက် များစွာ
သုတေသနပြုသော အရပ်မျိုးစုံကို လက်ချိုး
ရေတွက်နေလေသည်။ ၎င်းသည်၊ သဘာဝကျသည့်
အထိ သမီးအိမ် အခြေတွက်မလာသေး။

တကယ်တမ်းလည်း သမီးတစ် ယောက်က များပြားစွာ
အရပ် များစွာ ဝိုင်းဆိုင်ထားပြီး ပြစ်သည်။

ဟုတ်သား
ပဲ ပေးကြီးကလည်း၊
သမီးမှာ အရပ်တွေ စုံနေ
ပြီလေ၊ အပေးကြီး သတိ
မထားမိဘူးလား။

အခုဆို
အဖေကြီး ပုံပြောပြ
တာ သမီးက ပုံပြင်တွေ
ကြိုက်တယ်လေ၊ အဲဒါ ပုံပြင်
စာအုပ်လေး အားလေး ဝယ်
ပေးမလား..

ဟား
အဖေကြီး သတိ
ပေးမလား ပေးကြီး သတိ
ရတယ်၊ ဟက်သားပဲ၊
သမီးကို ဖေကြီး ဝယ်
ပေးရမယ်၊

ဟေး

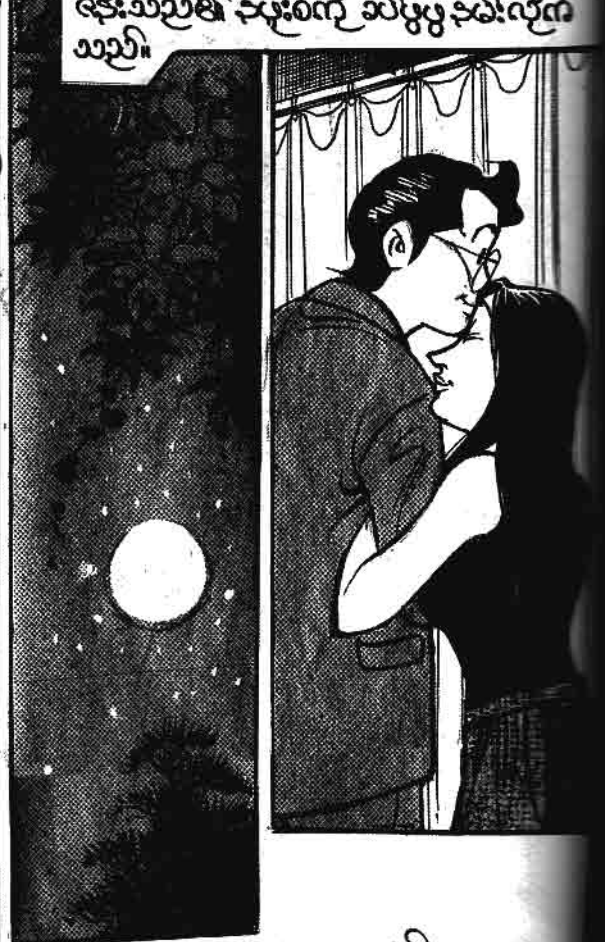
ဝမ်းပမ်းတသာ လက်ကမ်း
လာအညို သမီးအား ကျွန်တော် ရွှေခနဲ ရင်ခွင်
ပိုင်ရင်း သမီး၏ ပါးပြင်ကို နေရာမလပ်
တကွတ်ကွတ် ခုခါခြုံငုံလိုက်အညို။

ဇနီး ဖြစ်သူက ကျွန်တော့် နံဘေးမှ လက်မောင်း တစ်ဖက်ကို မှီတွယ်၍ ကြည့်ရှု ကျေဥပေစွာ ငြိုးသည်။

ကောင်ကလေးတွင် ဆည်းဆာရှိထံ လ တစ်စင်း စောစောစီးစီး ထွက်ပေါ်လာသည် ကျွန်တော့် ပန်းတွင် မေးတင်နေသည် ဇနီးသည်၏ နည်းစကို သိပ္ပံပွ နှစ်လိုက် သည်။

ကဲ အဖေကြီး၊
အဖေနှင့် ခဏ နေပြီ၍
ကိုယ်လက် သန့်စင်လိုက်ဦး၊
မေကြီး ထမင်းပွဲ အဘင်အင်
ပြင်ထားလိုက်မယ်။

တစ်ဖက်ခြံမှ အဘကျော်၏ စွဲကူးသံက ဗျိုက်မော့ပွယ် ခြံကျော် စီးကျလာသည်။

အိမ်ထောင်တို့ မိသားစုလေးသည် အလွတ်ပင် သာယာ
ချမ်းမြေ့ဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ နို့စားနေသော သမီး
၏ ငိုကျွေးသံများသည် လည်းကောင်း၊ လက်ဝဲစုတ်ဂုဏ်
အိပ်ပျော်နေသော ချစ်စဖွယ် သမီး၏ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်းကောင်း၊ ကြည်ညို ချမ်းမြေ့စရာ အလွတ်ပင်ဖြစ်၏။

ဘာကိုလဲ
ပေးကြီးရဲ့

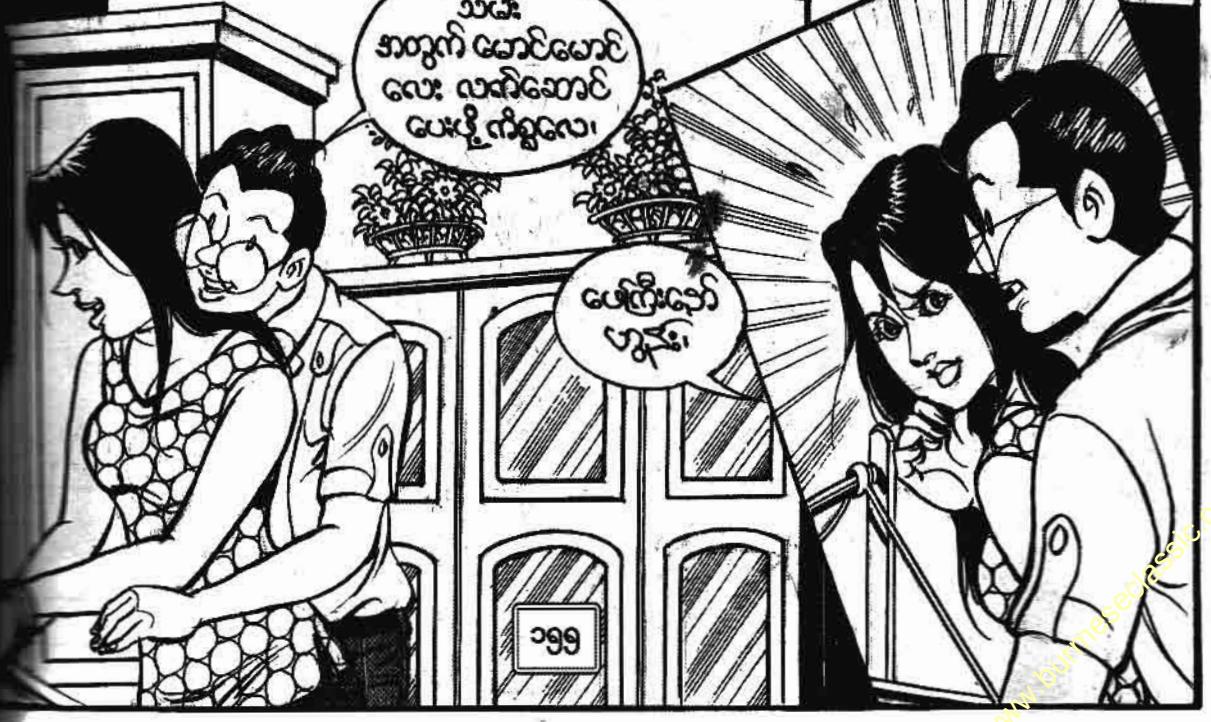
ဂါး
တို့တို့၊ ခုပဲ
သမီး နို့စို့ရင်
အိပ်ပျော်သွားတာ
ပေးကြီးရဲ့

ဒါဆို
ခွဲပေးကြီး
အလွတ်ပင်

သမီး
အတွက် ဘောင်ဘောင်
လေး လက်ဆောင်
ပေးဖို့ ကိစ္စလေ။

ပေးကြီးသော်
ဟဲ့နော်

သမီး မေ့မိသင် ဂေဟ်နွင် အသက်ဟု နာမ်စား သုံးဘွဲ့ပု
လော ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦးသည် သမီး မေ့မိပြီးသောအခါ
အယ်ယုမ္မ မောင်ကံ အလိုလို နေဂျီ ဝေကြီး နှင့် ဝေကြီး
ဟု ပြောသုံးလိုက်ကြသည်။

မေ့ကြီးရေ
ဂေဟ်နွင် သမီးလေး
ချမ်းနေပြီ သဘက်
မြန်မြန် ယူလေးပါ
ဦး။

လာပြီ
မေ့ကြီးရေ အခုပဲ
လာပါပြီ။

ဝေ။

ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။ သမီး၏ အထံသို့ ကျွန်တော်
တို့ မိမိ နှစ်ဦးလုံး မြဲပြန်လိုက်သည် သဘော သက်
ကျောက်သော သုံးဘွဲ့ခိုးမမြူး ဖြစ်မည် ထင်သည်။

ဂေ နီညေ
တော့ ငါ့သမီး အတွက်
ဗျာရဲ့ ပုံပြင် စာအုပ်တွေ
အများကြီး မေ့ကြီး ဝယ်
ခဲ့တယ်။

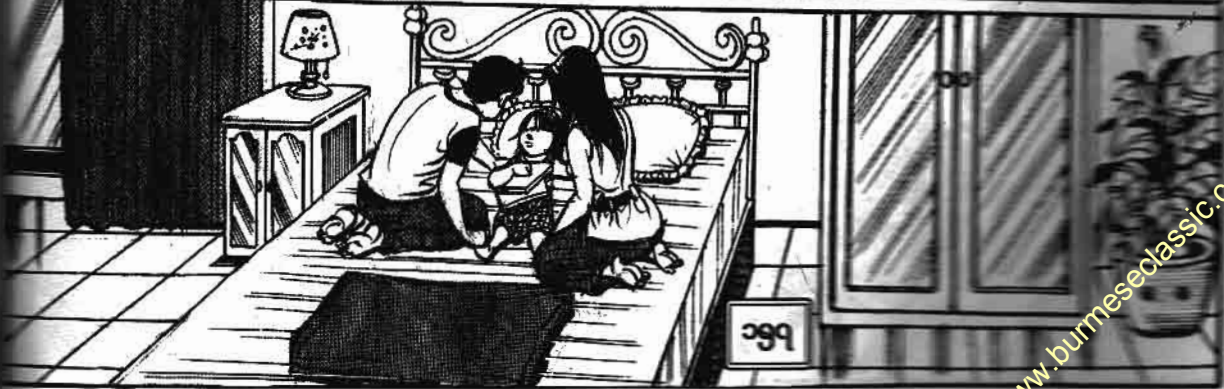
ဝယ်ယူလာသော ပုံပြင်စာအုပ်
တစ်ပွေ့ တစ်ပိုက်နှင့် သမီးက
ခွန်ပေါက် မြဲကြားနေသည်။

အားလုံးကလေးများကို ကြည့်လိုက်၊ မျက်လုံး
လေး ပေးကလေးပေးကလေး လည်ရင်း
ဆွဲစားလိုက်နှင့် သမီး တော်တော် ပျော်စွာ
ကျေနပ်နေပုံ ရှိသည်။

ဤ အိပ်ရာ ဝင်သည့် အထိ စာအုပ်များ ရင်ခွင်
အထိလျက် နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေ
သည့် သမီးကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဦး
တို့လည်း မထားဘဲ ဖြိုဖြို နှစ်လိုက်ကြ၏။

ဖေကြီးရယ်
ကြည့်စမ်းပါဦး၊ သမီး
လေးက အိပ်ချက်ပို့
ကောင်းတာပဲနော်။

အဲဒီလို
ချစ်ရာကောင်း
တဲ...သမီးကို ဒီက အခေ
ကြီးက မွေးပေးထားတာလေ၊
ဒီကော သမီးတင် ချစ်ဖို့
ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ သမီး
မေကြီးလည်း ချစ်ဖို့ကောင်း
တယ်။

အမယ်
အဖေကြီးလည်း
ငါ့ပါတယ်နော်။

အားလည် နွေးထွေးသော အပြုံးများ ကြားတွင်
ကျွန်တော်၏ ယုဒ် ထက်သန် ဇနီးဖြစ်သူ၏
ခေါင်းက မွှေးတင် ခိုင်လုံလာသည်။ ကျွန်တော်
ပြန်လည် ထွေးပွေလှိုက်ခဲ့၏။

ဥ၏ လာသည် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး၏ ကြည့်ရှုလျှောက်မြှောက် အားပေးသလိုမျိုး ကောင်းကင်ယံ၌
တရုတ်ခွေ ခိုင်ခံ့ဆင်းလျက် အလင်းကို အားကုန် သယ် ဆောင်လာလေပြီ။

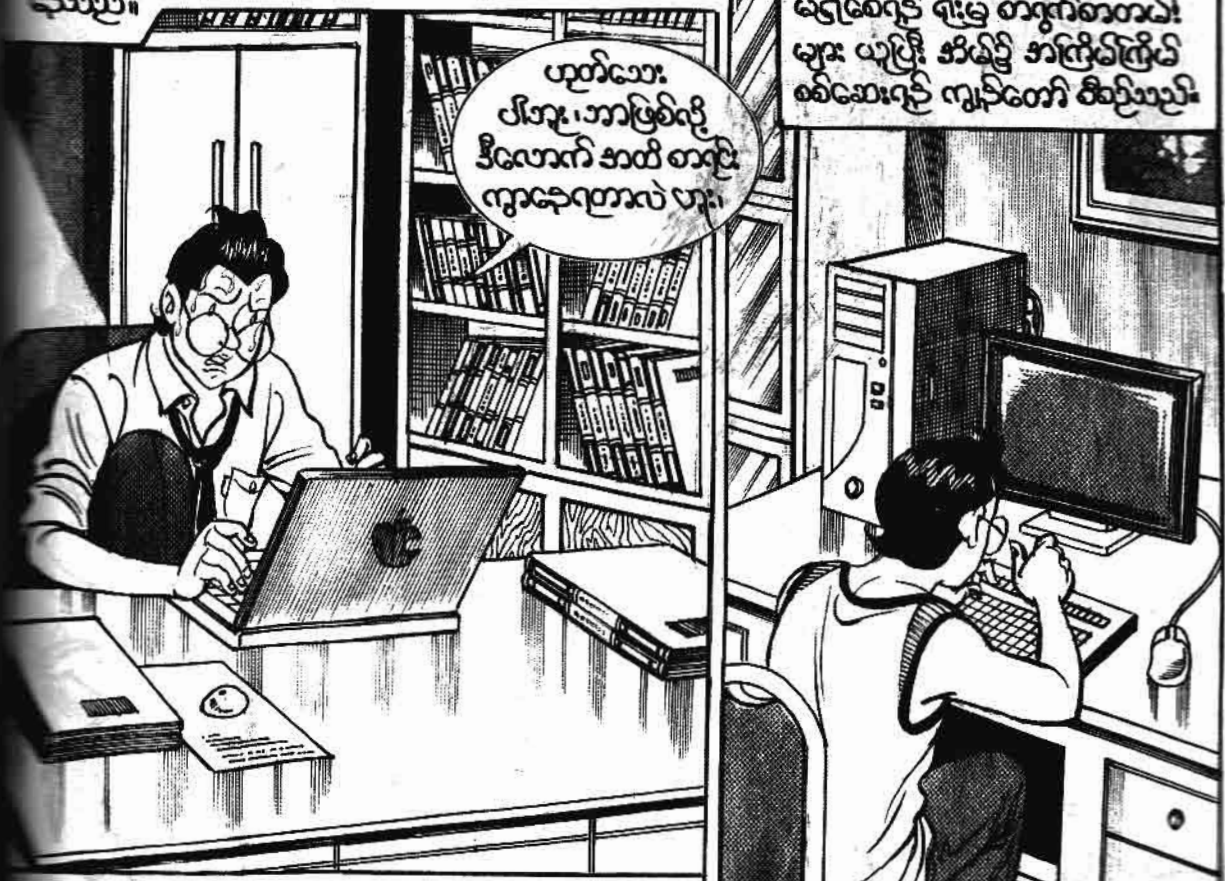

ဟယ်
ကြည့်ရမ်း၊ မြန်
ခါပါ...ဟီ
ဟီ

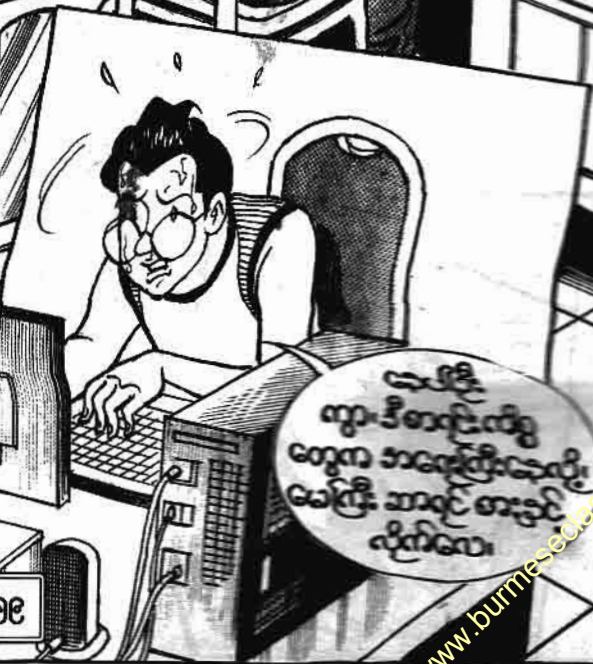
ဆယ် ဂုဏ်ပိုင်၊ ဂုဏ်သတ္တပတိလုံး ကျွန်တော် နားချို ခရ၊
ကမ္ဘာကို အသစ် တင်သွင်းမည် ပစ္စည်း စာရင်းကိစ္စနှင့်
ဆိုင် ပစ္စည်းတောင်း စာရင်းချုပ် အလှည့် အချောအချိန်
ဖြစ်နေပါ ကျွန်တော် အတော်လေး ဦးနှောက်ချောက်
နေသည်။

ကျွန်တော် ဂုဏ်သိက္ခာ အတွက်၊
ဇနီးသည် ဘဝအတွက်၊ သမီး
အနာဂတ် အတွက်ပါ အမည်း
စက် အထင် မခံနိုင်ပါ။ အမေး
မပြုရေနှင့် ရုံးမှ စာဖွဲ့စာတမ်း
များ ယူပြီး အိမ်၌ အကြိမ်ကြိမ်
စစ်ဆေးရန် ကျွန်တော် စိတ်သည်။

ဟုတ်သေး
ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့
ဒီလောက် အထိ စာရင်း
ကွဲနေတာလဲ ဟူး။

ပေါ့ကြီးရေ
ဥနေတာ ထမင်း
မစားသေးဘူးလား၊
သမီးကိုတောင် ကျွေး
ပြီးပြီ။

သမီး
ကျွေးစားရန်လို့
ကျွေးက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ပေါ့ကြီး ဘာပဲ စားနပ်
လိုက်ပေ။

ကျွန်တော် ကျွန်ပျူတာ စားပွဲတွင် ထိုင်၍ ဖြစ်တဲ့ တချို့ ဖြည့်ခင်းရုံ ရှိနေသေးသည်။ သမီးက ပုံပြင်စာအုပ် လေး ကိုင်လျက် ကျွန်တော် အနား လာရည်သည်။

ဖေကြီး၊ သမီးကို ဒီအထဲက ပုံပြင် စာပုံပြင်လောက် ဖတ်ပြမလားဟင်။

သကာလေး နေပါဦး သမီးရယ် ဖေကြီး မအား သေးလို့။

ကျွန်တော် သမီးကို နှစ်သိမ့်သလို ခေါင်းကလေး တစ်ချက် ပုတ်ရင်း ပြောပြီး စာရက်စာတမ်းများအား ဆက်ဖတ်နေလျက်ရှိသည်။ သမီးက ကျွန်တော် နဲ့အေးမြ မော့သေး။

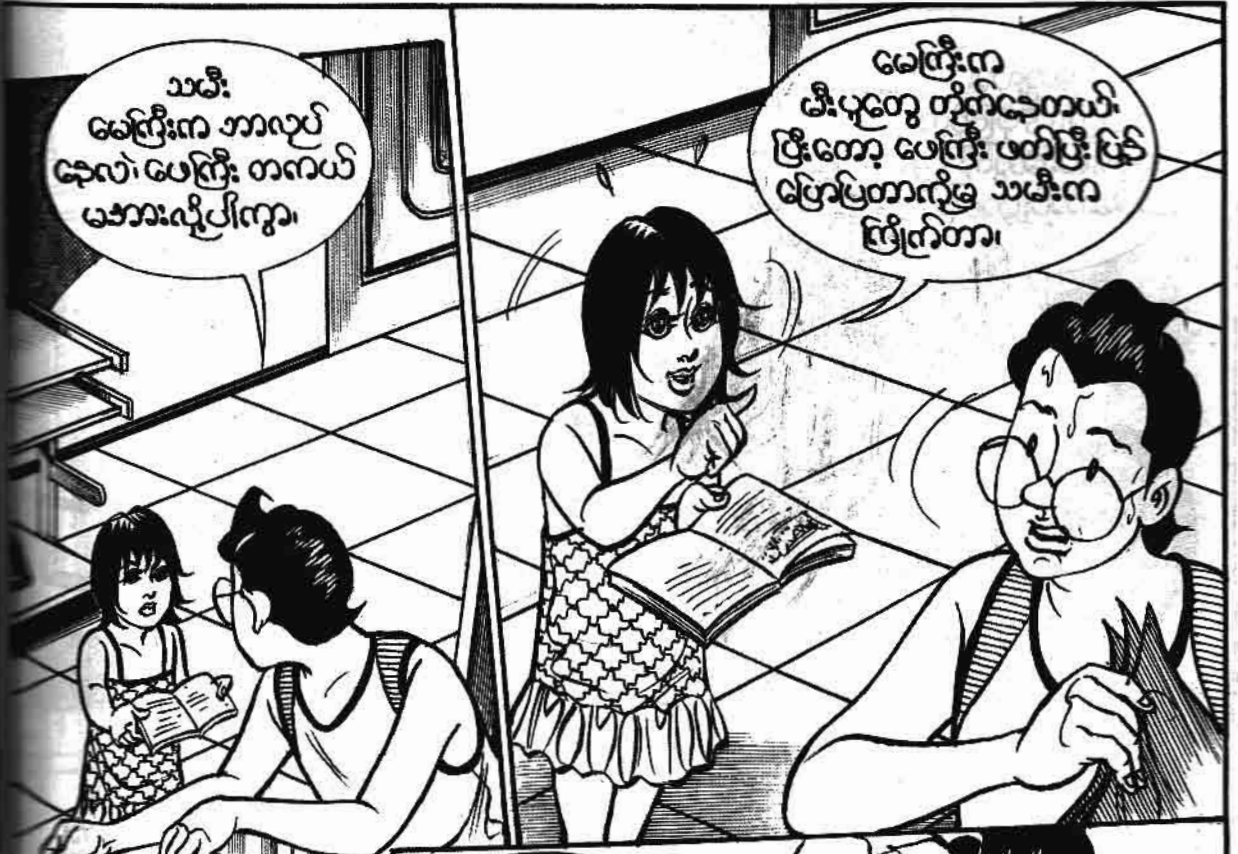
မေကြီးက ပြောတယ်၊ ဖေကြီး ဖတ်ရင် ဖတ်ပြလိုက် မယ်တဲ့။

ဟော။

သမီး
မေကြီးက အာလုပ်
နေလဲ၊ မေကြီး တကယ်
အားလို့ပါကွာ၊

မေကြီးက
မီးပူတွေ တိုက်နေတယ်၊
ငြီးတော့ မေကြီး ဟတ်ပြီး ဖြစ်
ပြောပြတာကို ဖြစ်
ကြိုက်တာ၊

ဟား
ဟေး ဟေး၊ ညောက်
တော့ ဟတ်ပြမယ်နော်၊
ခု မေကြီး အာလုပ်က
အရေးကြီးနေလို့၊

မေကြီးရယ်
တစ်ပုဒ်လေးတည်း ဖြစ်
ဖြစ် ဟတ်ပြပါနော်၊

တွေ့လား
ပေကြီး၊ ဒီ ပုံပြင်က
အရပ်လေးတွေကို ကြည့်၊
အိပ်ကောင်းမှာနော်။

ဟုတ်ပါလား၊
ပုံလေးတွေက အရည်၊
လှတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သင်္ဘော၊
နောက်တော့မှ ပေကြီး ဖတ်
ပြမယ်နော်။

ကျွန်တော် အရပ် ဆက်တိုက် လုပ်နေလိုက်ပါသည်။
အချိန် အတော် ကြာသွားသည် အထိ သင်္ဘော ငွေပုံနှင့်
စောင့်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ပုံပြင် စာအုပ်ကို ဖွင့်လှက်သား
မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ ရပြန်သည်။

ဟိုလေ
ပေကြီး၊ ဒီ ပုံပြင်လေး
က အိပ် နားထောင်လို
ကောင်းမှာ။

ဖြော
ဟုတ်ပါတယ် သမီး
ရယ်၊ ဒီပေမဲ့ နောက်
တော့မှနော် သမီး။

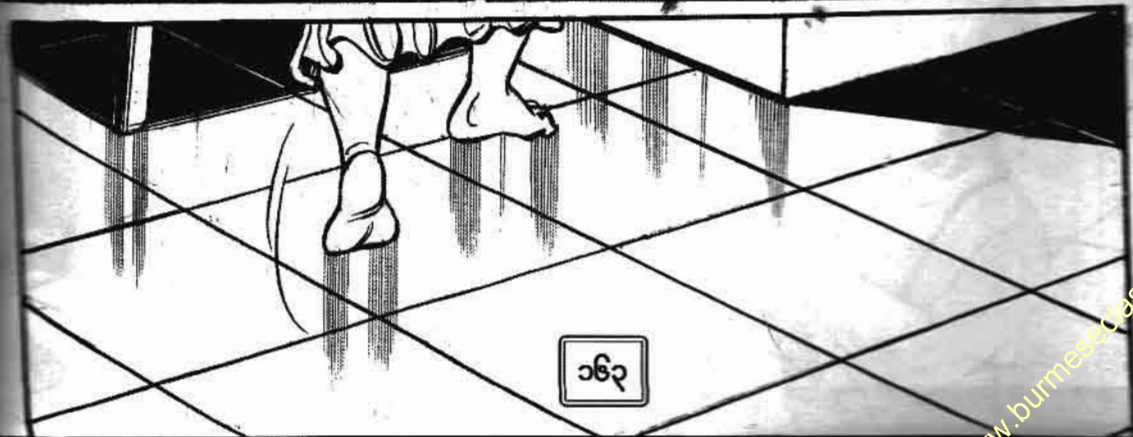
ပေးဦးလည်း
ဖတ်ရင် ကြိုက်မှာ
ပါ။

က
သမီး တော်လောက်
ပြီ။

နောက်
တော့မှလို့ ပေပေ
ပြောနေတယ်
လေ။

ကျွန်တော် စိတ်ရေညစ်တော့၍ အသံ နည်းနည်း
မာသွားသည် ထင်၍ မျှော်လင့်ချက် ကုန်ဆုံးသွား
သလိုမျိုး သမီး မျက်နှာ မသိမသာ ညှိုးနွမ်းသွား
သည်။

လက်ထဲမှ ဖွင့်ထားသည့် ပုံပြင်စာအုပ်ကို ကျွန်တော့်
စားပွဲစွန်းသို့ တစ်ရင်း သမီး လေသံ ပျော့ပျော့ဖြင့်
ပြော၏။

အိဆိုလည်း
နောက် ဖတ်ပြန်
ပေးကြီး။

ဖတ်ပြ
မှာပေါ့၊ စိတ်ချ သမီး
စိတ်ချ၊ အခု သမီးလေး သွား
အိပ်တော့နော်။

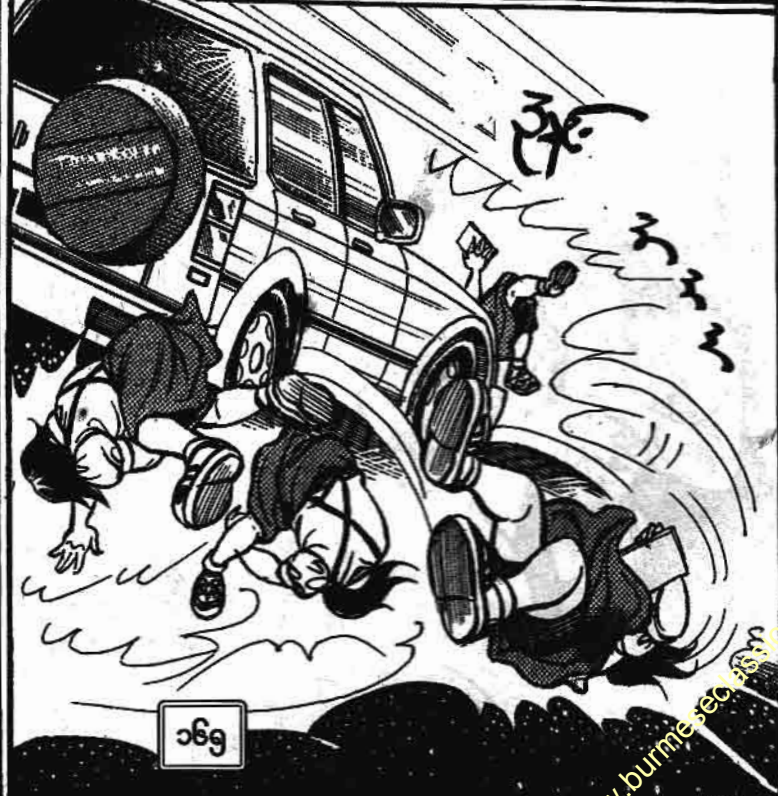
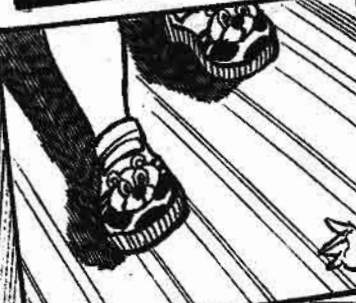

ဟုတ်ကဲ့
တကယ်လို့ ပေးကြီး အလုပ်
ပြီးလို့ ဖတ်ရင် ကျယ်ကျယ်လေး
ဖတ်ပေးပါနော်၊ သမီးလည်း
ကြားရအောင်။

သမီး စိတ်လျော့သွားသလို ကျွန်တော်
လည်း ခုမူ စိတ်သက်သာရာ ရသည်။
တကယ်တမ်းလည်း သမီး ပုဆွာသည့် ကိစ္စ
က အသေးအမွှား၊ နောက်ရက်များမှ ဖတ်
ပြလျှင်လည်း ရသည်။ ကျွန်တော့် အလုပ်
ကိစ္စက ရက်တွေ့၍ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။

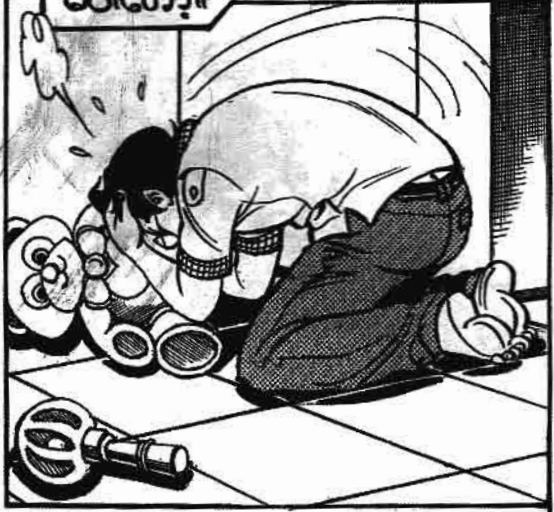

လောကမှ ပေးသော ကံကြမ္မာသည် ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အပေါ်တွင် ဆိုးရွား ရက်စက်လွန်းလှသည်။ တစ်ခုသော ရက်၌ သမီးလေး မကြံ့ကျောလှမှ အပြန် ကားလမ်း ကျေးဇူးတင် အပူပြင် စာအုပ်လေး လက်ထဲမှ ပြုတ်ကျ ကျွန်ုပ် ဖြေးအကောက် တစ်ဖက် မှ ကျော်တက်လာသော ကားနှင့် တိုက်မိ ကာ ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ် ရရှိခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်ကိုယ်
ကျွန်တော် ပျောက်ဆုံးသွားသည် ခံစားလိုက်ရသည်။
ထောင် မသိ၊ ကြယ်ထောင် မသိ၊ လေ့စား မသိ၊
ဆွဲပွင့် မသိ၊ မိသားစု၏ အိမ်ထောင်သည် ကြေကွဲရာ
အတိုင်း တိတိဆိတ် ငြိမ်သက်သွားသည်။

ကျွန်တော့် သမီး ရှေ့ရေအတွက်
နှစ်ပေါင်း များစွာ စီမံကိန်း ချ
ကြိုးစား လုပ်ကိုင်ခဲ့သော လုပ်ငန်း
များသည် ယခုအချိန်တွင်
ကျွန်တော့် အဖအတွက် အရေး
မပါတော့။

သမီးလေး ပုဆွားသည် သေးမှားသော
အရာများကသာလျှင် ကျွန်တော့် ရင်တွင်
ကြိုးစားစွာ အရာထင်နေသည်။

ဒါဆိုလည်း
နောက် ဖတ်ပြန်
ပေးကြီး။

ပေးကြီးလည်း
ဖတ်ရင် ကြိုက်
မှာပါ။

လရောင် ဂွန်းမြဲအညို ညများတွင် သင်္ဘော အိပ်ရာ နံဘေး၌ နေီးအညို၏ မဆိုတတ် ဆိုတတ် နှင့် သီဆိုသော ကလေးချော တေးများကို ကျွန်တော် ငွေ့ပုလဲနွာ တမ်းတနေမိအညို။

♪ ငွေ့ပုလဲ ငွေ့ပုလဲ တမ်းပါလို့... ယက်ကန်၊
ငွေ့ပုလဲ ငွေ့ပုလဲ... ***

ကိုယ်လက် ဆန့်ဝင်တို့
ယာယံတတ်အညို
သင်္ဘော၏ ဦးဦးခပ်ခပ်
ဂုဏ်သံများ နေရာအနှံ့
ကျွန်တော် ကြားယော
နေမိအညို။

သဒ္ဓါ
လေးလား၊ သဒ္ဓါလေး
များလား။

အဲဒါမျိုးတောင် ကျွန်တော့်ကို
အိပ်စက် သတိပေးသော ဇနီးသည်
၏ မျက်ဝန်းတို့သည်လည်း
နှလုံးတို့ဖြင့် မှည့်ဖျင့် ဂီတဝေ
သတိသည်။

အမွန်ဝင်စစ် ကျွန်တော်၊
ဆောက်ကွယ်မြ ပန်းသို့
သိပ္ပံ ကိုင်လာသဖြာ ကျွန်တော်
၏ ဇနီးသာ ဖြစ်သည်။

ပေးကြီး
ညှို့နက်ပြီလေ၊
ပြီးတော့ အပြင်မှာ နှလုံး
တွေ ကျပြီး အရမ်းဒေး
နေပြီ။

တစ်ဖက်ခြံမှ တို့ဝင်လာသော
အာဟာရကျွမ်း ခွဲကူးသံက
ကြော့ကွဲဖြင့် ရှုနှင့်နေ၏။

ကျွန်တော် ရုတ်တရက် မထသေးဘဲ အသုံး
ကုန်ခြင်း ထွက်လာသည် အလင်းဖြင့် ဖတ်လက်စ
ပုံဖြင့် စာအုပ်ကို တစ်ကိုယ်တည်း ရွတ်ဖတ်နေ
မိသည်။

ဟိုး ဇွေးဇွေး
တုန်းက တောကြီး တစ်ခု
မှာ အင်မတန် လှပတဲ့
မိန်းမပျိုလေး တစ်ယောက်
ရှိတယ်။

သူဟာ
ရုပ်လှ သလို အသံ
လည်း ကောင်းလှပေလို့
သူ့ နာမည်ကို ဆိုရင်

တောထဲမှာ
ရှိတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ
အားလုံးကောင် လာရောက်
နားထောင်ကြသတဲ့။

ဖေကြီးရယ်။

တစ်ယင် ဖျက်လှသော အသံကြောင့် သမီး မကြားမီမှာ ကျွန်တော်
တွေ့ ကြောက်သည်။ သမီးလေး ကြားစေရန် အတတ်နိုင်ဆုံး အသံကို
မြင့်၍ ကျွန်တော် ဆက်ဖတ်သည်။ သမီး ကြားနိုင်ပါစေ။

ရှင်ယုန်-အုပ်-ကျွန်ုပ်-စေ
www.burmeseclassic.com

မိန်းမ တစ်ယောက် ပန်းသစ်လေး

ပိုင်ဆောင်

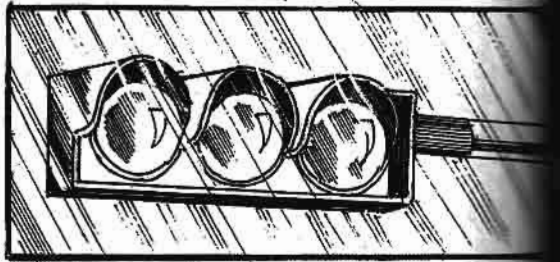
ပန်းသစ်လေး

မောင်ဂိုပျိုးကားမ ဖိုက ပိုသည်းလားသည်း၊ အားသွန်
သွန်စိုက် ရှာနေသော မိုးကြောင့် ကားမန်မာ တစ်ဆင့်
ဝန်းကျင်ကို သံသကဲ့ကဲ့ မမြင်ရချေ ..

ဒီကွပ်၊
ကားက ကျပ်ရ
တဲ့အထဲ မိုးက ပိုသည်း
လာပြီ

အရေထဲ မီးပိုင်း မိသားစု ကားကို ရပ်ကား ဟိုတွေ၊ ဒီတွေနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အား ဇေးဇောမိသည့်
ရိပ်ခန့် စံပယ်ပန်းသည်လေးတစ်စီးကို မိုးတွေ သည်းသည်းမည်းမည်း ရှာနေချိန်၌ တွေ့လိုက်ရသည်။

မြောက်
သို့ခင်္ဂါ သား
ရော့ ဒီ အချိန်အထိ
မိုးရေထဲမှာ

အားသမီးချစ် ကိုယ်ချစ်စာ စိတ်နှင့် အားပေးပေးတတ် ကျွန်တော် သိဟာ နှစ်က စံပယ်ပန်းသည်လေးကို ခေါ် ဆိုက်သည်။

နှစ်ကလေး ပေးခွင့် သမီး

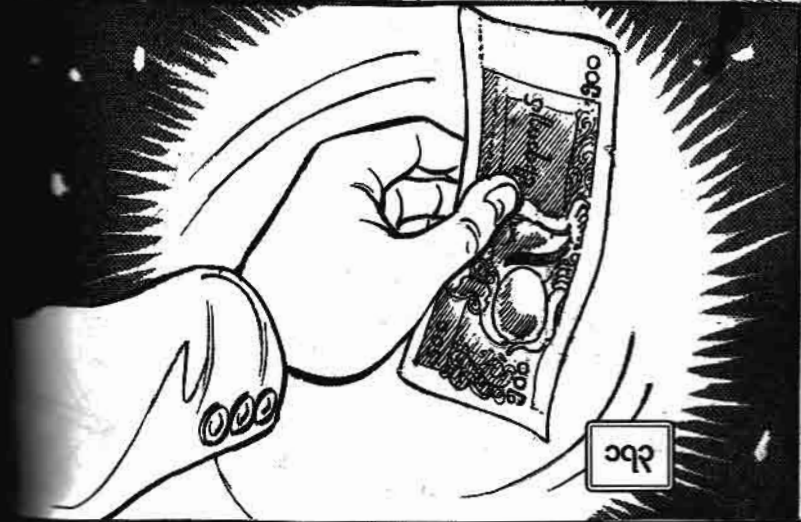
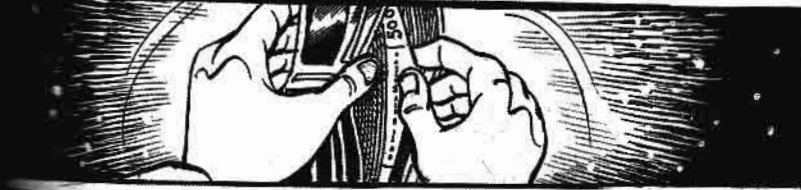

သူ ခိုက်ခိုက်တုတ်တုတ်ဖြင့် ကြားမ ယင်းကဲ့သို့လေးများကို ရေကာ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းပေးသည်။

ကျေးဇူးတော် ဦး

နှစ်ဆံအိတ် ဖွင့်ပြီး ကျွန်တော် ဂရုတော့ နှစ်ကတစ်က မတွေ့၊ အဟောင်းဆိုလျှင် မှန်သော ကျွန်တော် ဝယ်အတိုင်း အခွမ်းဆုံး ဖြစ်မည် ထင်သည်။ ငါ့ကတစ် အဟောင်းလေးအား ဂွေပြီး စံပယ်ပန်းသည်ကလေးကို ပေးလိုက်သည်။

ပန်းသည်ကလေးက ကြွပ်ကြွပ်အိတ်
လေးကို ပြည့်ပြီး ပြန်အမ်းငွေကို
ငွေခေသည်၊ မီးဖိုဥ်မှာ မီးခိမ်းဖို့
ခြောက်စက္ကန့်ပဲ လို့သည်။

အကယ်၍ မီးခိမ်းဖို့လျှင် ကျွန်တော်ကို ငွေပြန်မအမ်း
ရအောင်များ သည်ကလေး လှုပ်နေသလားဟု တွေ့ရင်
စိတ်ထဲမှ စင်္ဒရီခေအင်္ဂု ဖြစ်မိ၍ သပ်အတ်အတ်လေး ပြော
လိုက်၏။

မြိန်မြိန်
အမ်းလေး မီးခိမ်း
တော့မယ်..

ဟုတ်ပါဘူး
ဦးရှေ့ ဦးက အသစ်
ကြိုက်မြန် သိလို့ သမီး
က ဖိုက်ဆံ အသစ်ဆုံး
ကို ငွေခေတာပါ

ဆိုစကတို့ လွှဲလျော့ ငိုက်ခတ်သံများ ကြားမှ သူ့အပြုံးပန်း
လွှဲလွှဲလေးကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော် သိမ်ငယ်သွားသလို
ခံစားလိုက်ရ၏။

ဦးအထင်
မှားမိတာ ခွင့်
လွှတ်ပါ ကလေး
ရယ်..

ဒီမိမိ့၍ ကားမောင်းထွက်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော့်စိတ်က ခပ်ပယ်ပန်းသွယ်ကလေးဆီ ကျန်ရစ်သွားပြီ။

အထွတ် အယ်လီဗွဲ မျှော်လင့်မထားသော အတွေ့အကြုံ တစ်ခုအတွက် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော့်အဖွဲ့က နေထိုင်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုစဉ် ကျွန်တော့် ဇနီးဆီမဲ့ ဖွင့်လိလာသည်။

နောက်ဆုံး လုပ်ကြံဖွဲ့ပြီး ဆုံးဖြတ်လို့ မရတာကို သတိထားရမယ်..

မောင်ဂျေ ဖြူ ပဲပြတ် နံပြားစား ချင်တယ် ကွာ

ဟာ ဒီ အချိန်ကြီးကျမ ကွာ ဖြူကလည်း

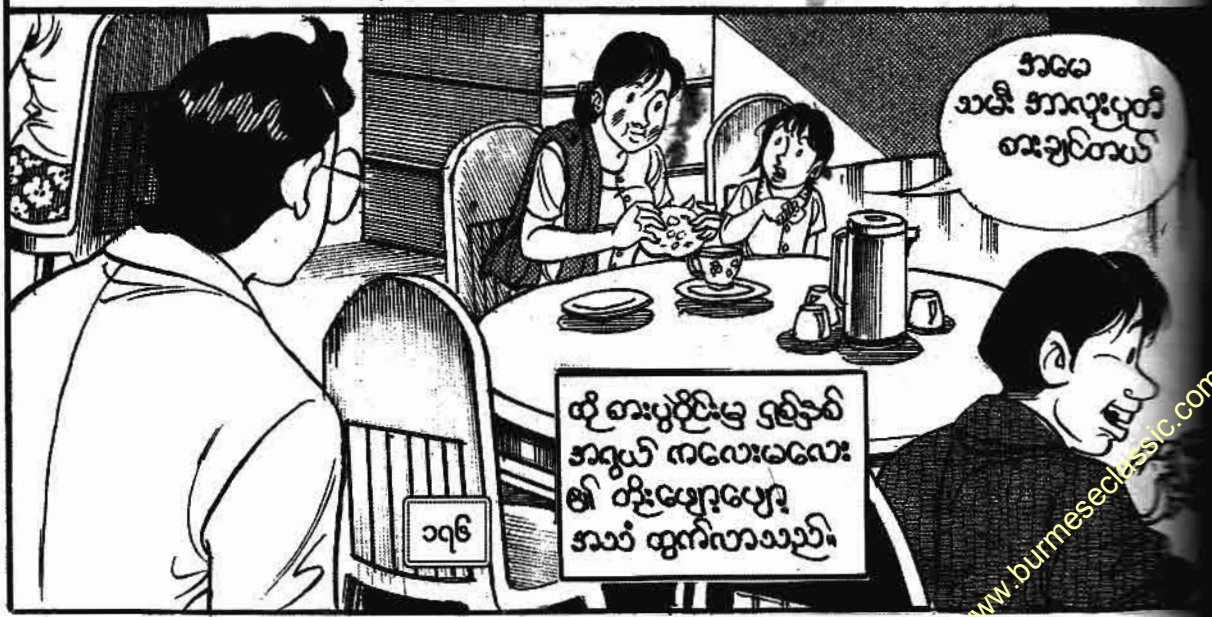
ဖြော
စားချင်လို့ပါ
ဆို၊ မဂျဏ်အောင်
ဒုတိယခွဲကျားနော်
မောင်

ကျွန်တော် လမ်း၌ တောသော လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ကြီး တစ်ဆိုင်
တွင် ကားရပ်၍ ထိုင်ဝယ်သည့်။

ဦးလေးရေ၊
ဝန်ပြား နှစ်ပုံ၊
ခုံပြားကို ကြွပ်ကြွပ်လေး
လုပ်နော်

ခုံပြား ရိုက်နေချိန်၌ အာဂွယ် မဟုတ် မော့ဘိ သံဃာကို ကျွန်တော် ကြည့်တော့ ခွဲခွဲ၊ ခွဲခွဲ ပါးပါး
နှင့် သားအင် နှစ်ယောက် စားပွဲ တစ်ဝိုင်းတွင် ခုံပြား တစ်ချပ် လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်နှင့်
ခပ်ကုတ်ကုတ် ထိုင်စားနေတာ တွေ့ရ၏။

အမေ
သမီး အာလူးပုတ်
စားချင်တယ်

ထို စားပွဲဝိုင်းမှ ငွေနှစ်
အထွယ် ကလေးမလေး
၏ တိုးပျော့ပျော့
အသံ ထွက်လာသည်။

ဪ
သဒီးဂုဏ် ဖိုက်ဆံ
မရှိတော့ အထ

မအေ လုပ်သူက မျက်စောလေးလေး
တစ်ချက်ထိုး၊ အိလေး တစ်ချက် ကြိတ်
လျက် သိပ်တိုး ပြန်ပြော၏။

အမေ
ကလည်း ကြက်သား
ဝလာတာမို့ မော့တာ၊
ဈေး သိပ် မကြီးပါ
ဘူး

ဪ
ဖိုက်ဆံက ပါကို
မပါတာဟဲ့

ဝိတ်မရွတ်တော့သလို အမေလုပ်သူက လူ မမြင်အောင်
ကလေးမ ပေါက်ကို ကြိတ်ပြီး ဆိတ်ဆူလုပ်ကြိုက် ကလေးမ မျက်နှာ
ရှုံ့ဖွားကာ မျက်ရည်များ ဖို့ဖို့ပေါက်ပေါက် ကျလာသည်။

၁၅၅

လှည့်သော လှည့်လို့က်ရသည့်၊ မအော့ဖြစ်သူ မျှောလည်း
ရင်ထဲ ချိပ် မပေါ်ချေ။ တစ်ခဏအတွင်း မအော့ဖြစ်သူက
ပါ မျက်ရည်တွေ ရေဝဲကာ သူ့သမီး ခေါ်လျက် လက်နှင့်
မှတ်သလို နှစ်သိမ်နေ၏။

ဘေးက
ရက်တွေ ကျရင်
အမေ ဝယ်ကျေးမယ်
နော် သမီး။

ကျွန်တော် ဆက်ပြီး မကြည့်ရက်
တော့၊ ထို သားအမိ စားပွဲထဲရှိ
လူတိုင်းသော ခုံတစ်ခုံတွင် သံ
ရိယို ဝင်ထိုင်လျက်သော အင်္ဂါ
သူတို့ သားအမိ အလှည့်တကြား
ဖြင့် ကျွန်တော့်ကို မျက်ရည် လှန်
ကြည့်သည်။

အစ်မကြီး
ရှေး မုန့်ဖိုး သုံးထောင်
ယူပြီး ကလေး စားချင်တာ
မ္ဘာကျေးလိုက်

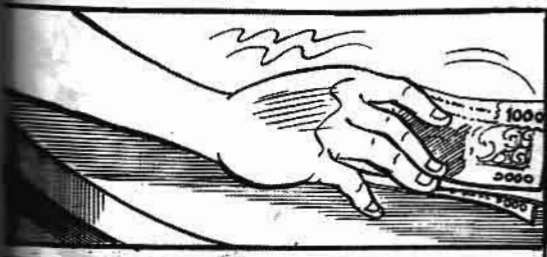
သူ ကျွန်တော့်ကို မယုံနိုင်သလို တခဏ ဖြစ်သက်စွာ ကြည့်
သည်။ ပြီးမှ ကြည့်နိုး မြဲလား။ သိမ်ငယ် ဝမ်းနည်း မြဲလား။ စေ့
မရသည့် မျက်ရည်တို့ သူ့ ပါးပြင်ဝယ် အားသွန်ခွန်စိုက်
စီးဆင်း ကျလာသည်။

ကျွန်တော်
တော့မှာ သင့်အဖို့
နဲ့ ဒါနဲ့ ပြုလော
ပါ

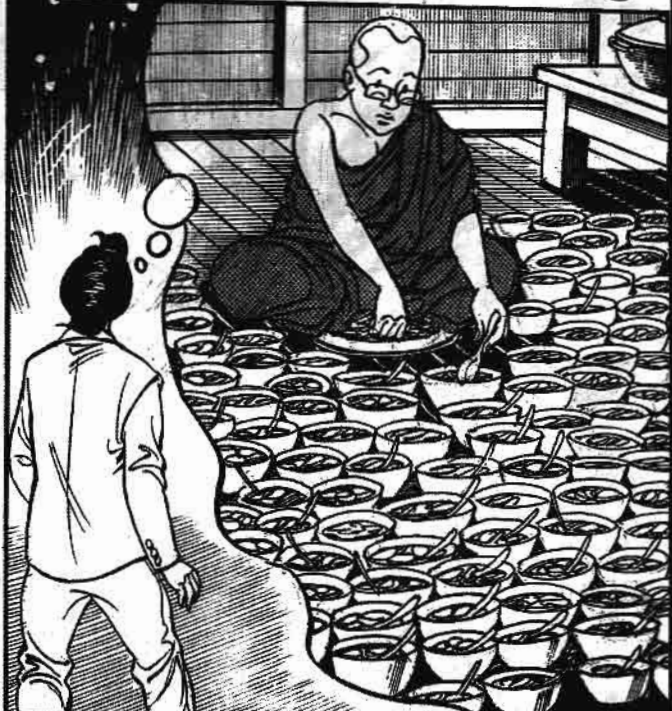

သူ့မျက်နှာပြင်များ ကြားမှ ခေါင်းကဆတ်ဆတ် ညှိတ်ရင်း ပျော့တော့ ကြုံလှီနေသော ထက်နှင်း တွန့်ယင်စွာ လှမ်းယူသည်။

ကျွန်တော် သူ့မျက်ဝင်း အစုံကို ရင်မဆိုင်ဘဲ တော့သလို ထ၍ လှည့်ထွက်ခဲ့သည်။ ရင်ထဲတွင် ကြည့်ညှိုးမှု ဖိတ်လည်း မဖြစ်ခဲ့။ စိတ်မသက်သာ ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ဗဟိုအဖွဲ့ အဖွဲ့အစည်းကို FB ပေါ်၍ ဖမ်းခွက် ရာကျော်နှင့် ဆွမ်းအဖွဲ့ပေးနေသော ဆရာတော် တစ်ပါး၏ ပုံကို မြင်ယောင်လာသည်။

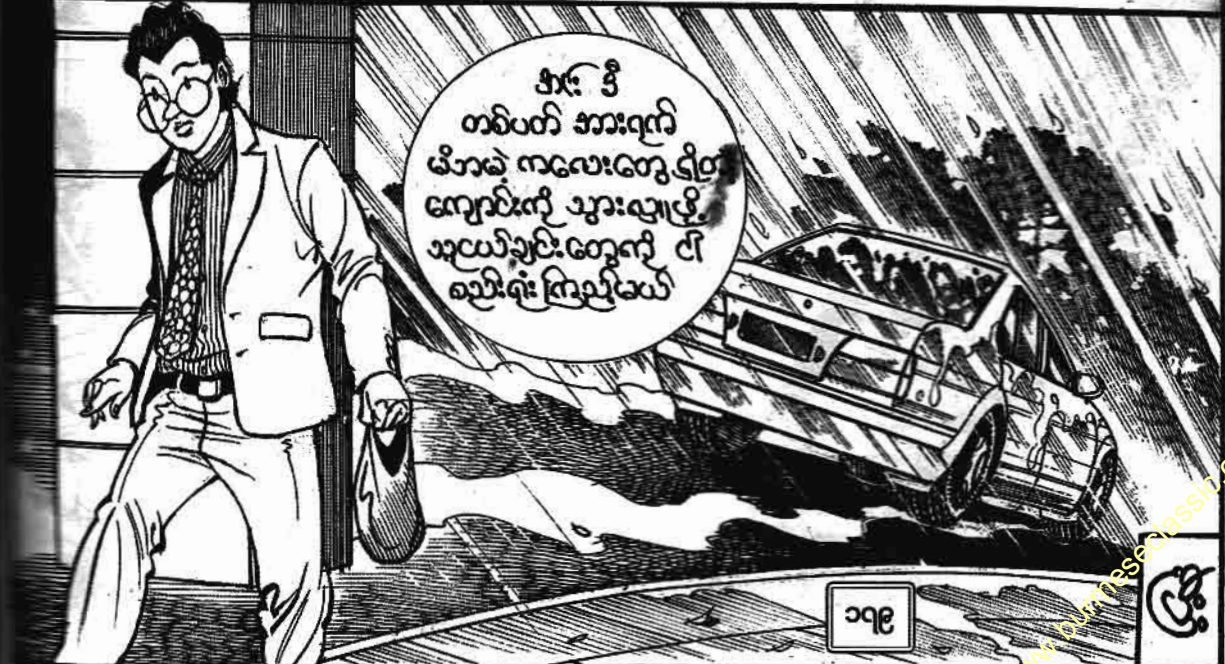

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာရှင်

ဆရာတော်ကတော့ ခုနည်းနည်းလောက်ကိုပဲ အဖွဲ့ပေးမှာ သေချာပါသည်။ သို့သော် လိုအပ်သော နေရာတွင် မလျှောက် မလိုအပ်သော နေရာတွင် ကုသိုလ် ရချင်စိတ်နှင့် ဗျာဠာ သေတော့ကို တွန့်တော် အဖွဲ့အစည်း နားမလည်နိုင်တာပဲ ဖြစ်သည်။

ဒါး ဒီ တစ်ပတ် အားရင် မိဘမဲ့ ကလေးတွေ ငိုကြွေးကျောင်းကို သွားလျှာဖြင့် ဆူလှည့်လှည့်တွေကို ငါ့ ချမ်းရိုး ကြည့်မယ်

အား တက်ပွင့်

ပိုင်ဆောင်

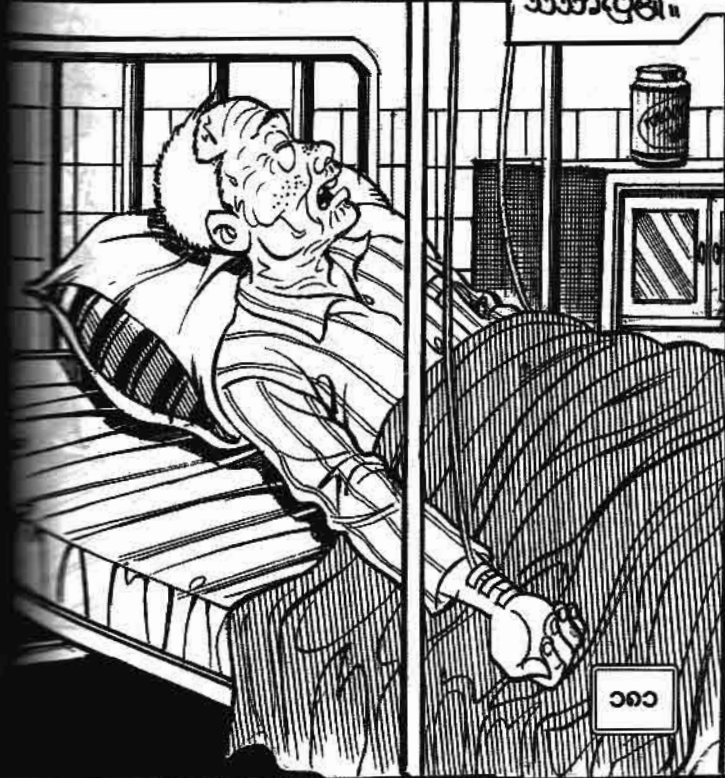
ညောင်

အဘ
အဘ မျော့နေ
တဲ့အား ရောက်လာ
ပြီလေ၊ မျက်လုံး ဖွင့်
ကြည့်ပါလား။

လူနာ အားပို၏ အခြေအနေသည် ဘာမည်လူ ဆိုမှန်း
၍ ဂဇအောင်ပင် မျော့လင့်ချက် အား ခုညှိုးနေမှန်း
သိသာလှ၏။

ဖြူပပ်ဖြူလျော့နှင့် ပါးစိုးနားစိုးများ
ကွေ့နေသော မျက်နှာတွင် ပါးစပ်ဟာ
လျက် အသက်ဆုံ ဘေးကြီးပုခိုးကြီး
အားပိုက် ခြုံငုံနေ၏။

လာ လာ
ရှင်ကို အာက
အရမ်း မျော့လည်နေ
တာရှင် ဒီထက်
စောစော ရောက်လာ
နိုင်အောင် ကြိုးစား
ဖို့ ကောင်းတယ်။

သူ့ ဘာမှ မပြောဘဲ အားကုန်
မောဟိုက်နေသည့် အားနဲ့
အနားသို့ တိုးကပ်လိုက်
သည့်။

အာ
သား ရောက်
နေပြီလေ။

သူ့ဗာပြု ဆရာမ အထပ်ထပ် ပြောနေသည့် အထိ လူ့
အားနဲ့ ကြားတစ်ချက် မကြားတစ်ချက် ဖြစ်နေဟန်
တူသည့်။ ဒေါ်ပါးမြားရဲ့ တဖြည်းဖြည်း အသိဝင်လာဟန်
တူ၏။

အဖို့
လားနဲ့ အဖို့

မောဟိုက်ခွမ်းနယ်သလိုမျိုး ရင်ဘတ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ဖိထား
ရုံမှ မျက်လုံးတို့ကို အားယူ ဖွင့်ကြည့်သည့်။

ဒီခါ နောက်ဆုံး အချိန်တွင် သားကို ဆွဲမြင်လိုသည်။ ဆန္ဒကောင်ကြောင့် ပုလောင် ဖြစ်ပြသည်။ သောကမီးနှင့် မျက်ရည်တို့ ဖြစ်ထင်လာသည်။

လူလေး သားလေး လား။

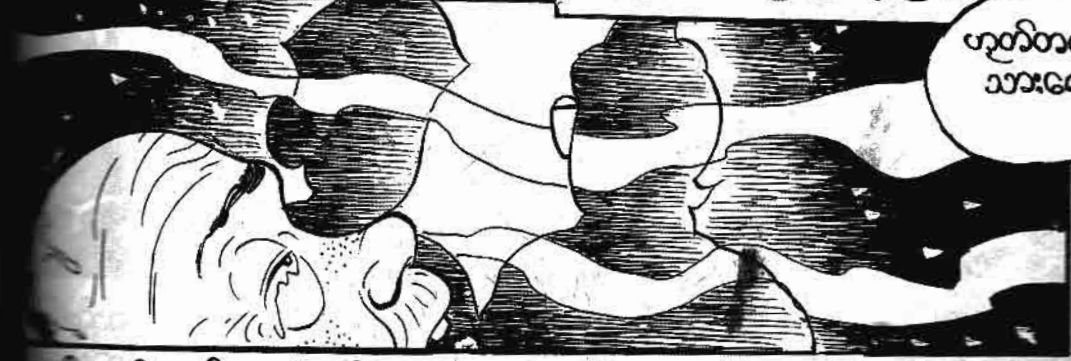

ဟုတ်တယ် အဘ၊ အဘသား ရောက်နေပါပြီ။

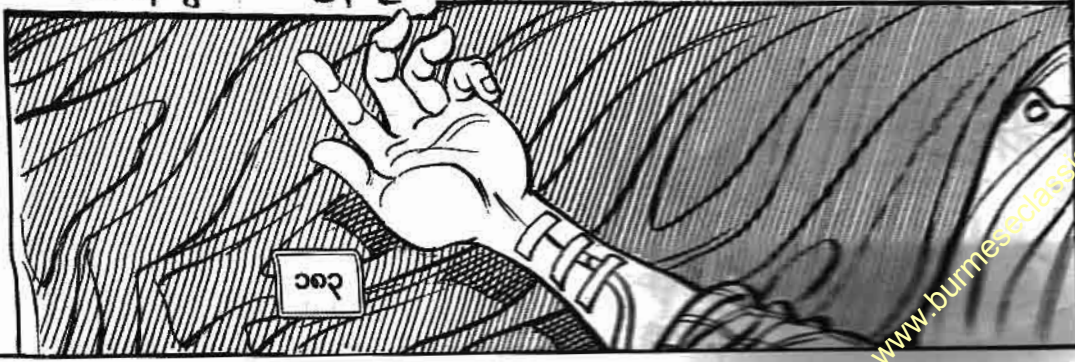

သူ့ဘာမူ မပြောနိုင်မီပင် သူ့ဥာပြု ဆရာမက ဝင်ရောက် ပြောဆိုပြန်သည်။ လူ့ဘာအား၏ မျက်ဝဉ္စ နှင့် မြှုပ်ငါးသော ပုံရိပ်နှင့် လူငယ်တစ်ဦးအား ကုမ္မဏီ ဝတ်စုံဖြင့် ခပ်ရှေးရှေး တွေ့ရသည်။

ဟုတ်တယ် သားလေး။

...သည် အင်ကြာဖြိုပြိုဖြိုလဲ ထနေသော လက်များဖြင့် သူထံ ကမ်းလင့်ရသည်မှာ အသက် ... လူမတတ် မောပန်းစွာ အားပူနေရ၏။

၁၈၃

လောကဏ္ဍိယ တွက်ချက်ချိန်၊ လူတစ်ယောက်၏ ဝိစားမှု မျက်နှာသည် သူ့ ရင်တွင် ဖတ်ပျင်းပျင်း နားကျင် ရှိခဲ့ပြန်လေသည်။

ဒုတိယကျောင်း ဆိုတာ ခွဲစိတ်ကုသ လို့ ဂုဏ်တယ်၊

ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် ဆို နှလုံး သွေးကြော ကျဉ်းတဲ့ ကျောင်း ခွဲစိတ် ကုသလိုက်တာ အခုဆို လူကောင်း တစ်ယောက် လို့ပဲ သိလား အဖေ၊

သူ၏ အာဝေး နှစ်သိမ့်မှု များကို အားက ဖော်ပြပွဲ ရိုးတောင်း အသံဖြင့် ကြားနေရသည်။

အဖေ သက်သက်သာသာ နေ့ခင်းဖြင့် လိုအပ်တဲ့ ဆေးတွေ ကျွန်တော် သွားထပ်မယ်၊

အဖေ့နားမှာ သား အမြဲ ဒါနေမယ်၊ အကြောင်းကို အားဆေး သွင်းလိုက်ရင် အဖေ သက်သာ လာမှာပါ။

တစ်နေ့လုံး အားက လက်ကို ဆုပ်ကိုင် ရင်း သူ အားဝေး နှစ်သိမ့်စကား မနားတမ်း ကြော နေခဲ့သည်။

ဤ သန်းခေါင်ယံ ရောက်သောအခါ သူ့နာပြု
ဆရာမလေးသည် လူနာ အခြေအနေကို အကဲခတ်
၍ တစ်ခေါက် ထိကြည့်သည်။

ခုံခက် အရက်တက်၍ ကွဲ ကွဲ အား
အမောဖောက်လာသည်။ တစ်ချက်
တစ်ချက် မျက်ဖြူ လန့်သွားသလို ပါးစပ်
ဟာ အသက် ပျံ့၏။

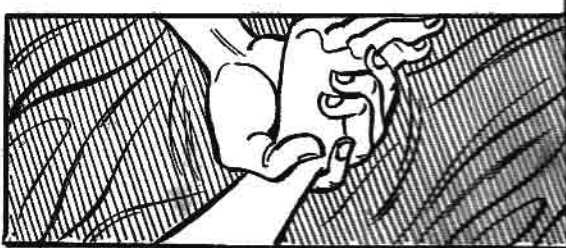

အာ
မုန်းဆဲဗြိပ်၊
ရှင် နားချင် သော
နှလုံးလိုက်ပါလား။

ကိုစွ
ဖြေပါဘူး
ရပြီတယ်။

ဆရာဝန် ရောက်လာပြီး နှလုံးကို လက်ဖြင့်
ဖိနှိပ်သည်။ အတိုးက နောက်ဆုံး ရှိသမျှ
အားနှင့် သူ့လက်ကို တစ်ချက် ဖြစ်သွင်းပြီး
ကွယ်လွန်သွားပြန်သည်။ သူ့အတိုး၏ လက်
ချောင်းများကို ညင်သာစွာ ဖြေလွှတ်လိုက်၏။

သူ့နာပြု
ဆရာမလေး အင်အားတင် တာဝန် ပြုခဲ့ရမှန်း အားလုံး
ဆော့ရုံ မှတ်တမ်း ရေးသွင်းခြင်း ၊ အလောင်းအား
ရေခဲတိုက်သို့ ပို့၍ စီစဉ် ဆောင်ရွက်ကြသည်။

ကျွန်မ
တကယ် စိတ်မကောင်း
ပါဘူးရှင်။

ကျွန်တော်
လည်း စိတ်မကောင်း
ပါဘူးဗျာ။

ရှင်
ရှင်အားကိုဆိုတဲ့
တာလား။

ဒီက
အားအတွက်
ပြောတာပါ။

ဟင် ဒါ
ရှင်အဖေ ခေတ္တ
အားလား။

ကျွန်တော်
အဖေ ခေတ္တပါအား။
အားက ကျွန်တော် တစ်ခါ
မမြင်ဘူးတဲ့ လူတစ်ယောက်
ပါ။

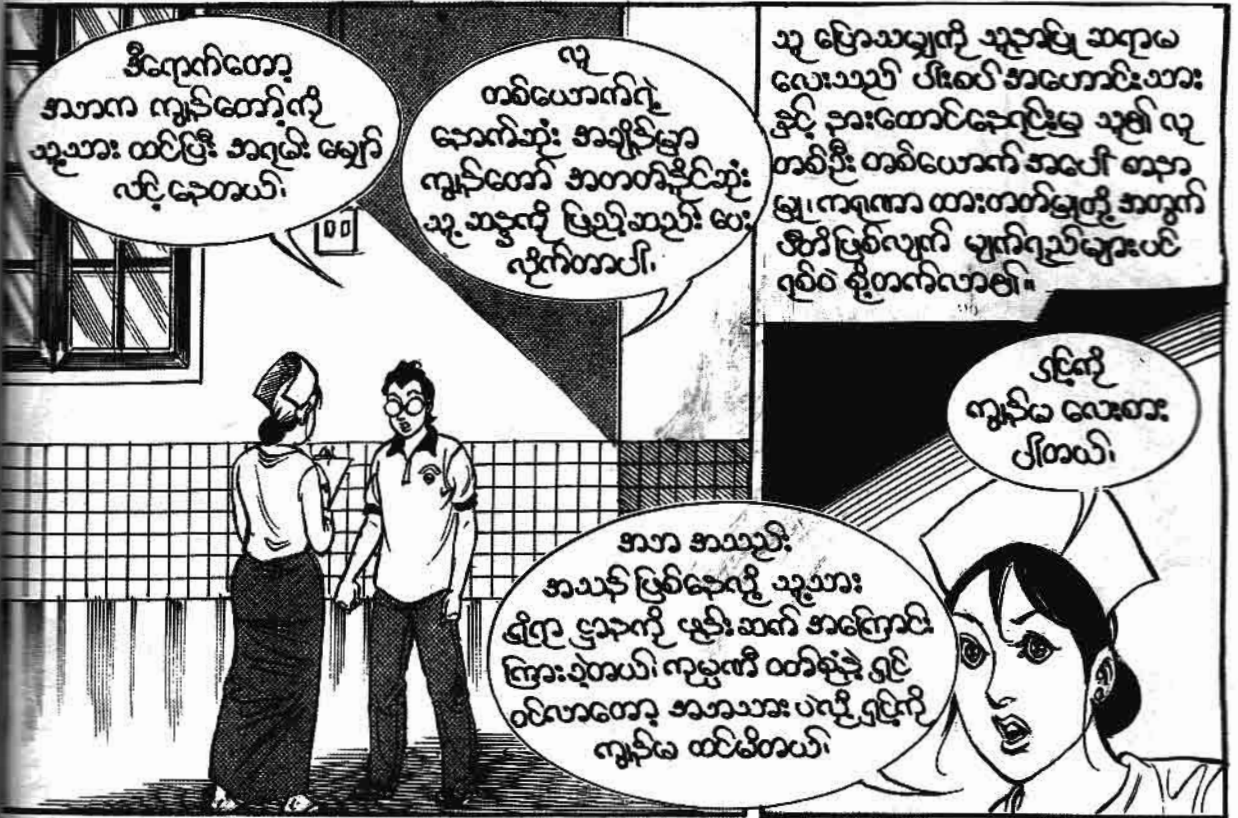

ဒီ ဒါဆို
အားကို အဖေလို
ခေါ်ပြီး ရှင်အားကို အားဖေ
စကားတွေ တစ်ညလုံး ပြော
နေတာလား။

ပြီးတော့
ရှင်ကို ကျွန်မ စခေါ်
တုန်းက ဒီအားကို ကျွန်တော်
အဖေ ခေတ္တပါအားလို အားဖြစ်
လို့ ရှင် မမြင်ခဲ့တာလား။

ဆရာမက
ကျွန်တော့်ကို လှမ်း
ခေါ်တော့ အကူအညီ တစ်ခု
ခု လိုနေတယ် ထင်လို့
ကျွန်တော် စင် တွေတာ
ပါ။

ဒီကောက်တော့
အာက ကျွန်တော်ကို
အဲ့အား ထပ်ပြီး အခုမီး မျှော်
လို့နေတယ်။

လူ
တစ်ယောက်ရဲ့
နောက်ဆုံး အချိန်မှာ
ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး
အဲ့အခုကို ပြုစုပါအုံး ပေး
လို့ကတပါ။

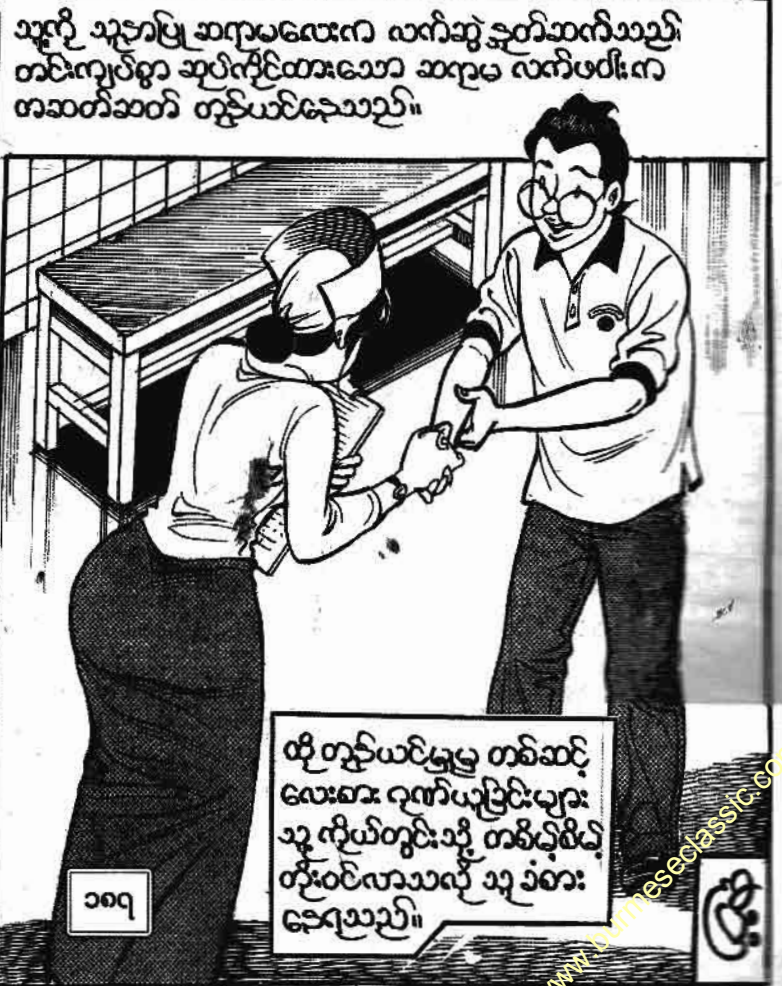
သူ ပြောသမျှကို အဲ့အားဖြင့် ဆရာမ
လေးသည် ပါးစပ်အဟောင်းအား
နှိုင်း နားထောင်နေရင်းမှ အဲ့၏ လူ
တစ်ဦး တစ်ယောက်အပေါ် အနား
ဖြူ ကာရကား ထားတတ်ခဲ့တဲ့ အတွက်
ဖိတ်ပြစ်လျက် မျက်ရည်များပင်
ရစ်ပစ် စို့တက်လာ၏။

ဒါ့ကို
ကျွန်မ လေးစား
ပါတယ်။

အာ အသည်း
အသည် ပြစ်နေလို့ အဲ့အား
ဒီကတော့ ငှာအုံးကို ဖွဲ့ဆက် အကြောင်း
ကြားခဲ့တယ်။ ကုမ္ပဏီ ထပ်မံဖွဲ့ ဖွဲ့
ဝင်လာတော့ အဲ့အားပဲလို့ ဖွဲ့ကို
ကျွန်မ ထင်မိတယ်။

ခင်တော့
ကျွန်မတို့ရဲ့ ဆေးရုံ
သန့်ရှင်းမှု အကြောင်းအတတ်
ဆုံး အဲ့အားဖြင့် ဥပစာအင်အားဖြင့်
ကျွန်မ ဖွဲ့ကို မှတ်တမ်းတင်
ပါတယ်ဖွဲ့။

အဲ့ကို အဲ့အားဖြင့် ဆရာမလေးက လက်ဆွဲ ခွတ်ဆက်သည်။
တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားသော ဆရာမ လက်ဖဝါးက
တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေသည်။

ထိုတုန်ယင်မှုမှ တစ်ဆင့်
လေးစား ဂုဏ်ယူခြင်းများ
အဲ့ ကိုယ်တွင်းသို့ တစ်ဖန်
တိုးဝင်လာသလို အဲ့အား
နေရသည်။

ဖား၊ တရားကြီး

ပိတင်သော

သင်္ကြန်ကုန်း

အောင်တော် တာဝန်ကျရာ ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံသို့ ရောက်ကြောက်
ခွဲ အစဉ်အလာ မပျက် အရင်ဦးဆုံး ခွဲတံဆိပ်ရန် အဆင့်
(၄၀) တံဆိပ်ကို ခေါ်ကြည့် ဝင်လိုက်သည်။

မော့ဒ်လ်ပါ
အားနည်းအာရှား

ဟော
ခေါ်တာကို
မော့ဒ်လ်ပါ
ခေါ်တာ

ဟုတ်ကဲ့
ဒါနဲ့ ညာ အဘို့
အိပ်ပျော်ရဲ့
လား

အား ခေါင်းတည့်တည့်ဟာ လုပ်ရင်း ငွေလက်စ သူ့နီ၏ ဆံပင်များကို ဆက်ရှင်းပေးသည့် ကျွန်တော် ကြည့်နဲ့ ဇာ ပြုံးပြုံးနုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခဲ့၏။

ပျော်ပါတယ် ခေါ်ကော့၊ အစောကြီး တော့ နို့နောတာပေါ့၊ လေး အင်္ဂါလောက်တည်းက၊

ဟုတ်လား နီညော့ ပါရုဂျကြီးတွေ Round ဗြည်မှာနော်၊ အားနို့ ဗြစ်တာတွေ အကုန် ပြော ပြီး

အသက်အရွယ် ကြီးရင် သူတို့၏ သံယောဇဉ်သည် လူ့ဘဝတွင် အနိစ္စနာဆိုး အကုန် ကျွန်တော် ယုံကြည် ပါသည်။

ဆွေကြီးအဖေ ပြည်စုံသော်လည်း သူတို့တွင် ကိုယ်ခွဲဟူ၍ မရှိ၊
အဖွဲ့သွေးကြော ကျယ်သည့် ရောဂါနှင့် အဘိုးမြိုင်က သီးသန့်ခန်း
တွင် ဆေးရုံတက်သည့်အခါ အဘွားမွေးသည်လည်း အနားယူအပ်ပြီး
ဆွေသော သဘောဖြင့် အတုလင် ဆေးရုံ တက်ရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဆေးရုံအုပ်ကြီး ရုံးခန်း
ထဲ၌ တစ်နေ့တာ လုပ်ငန်း
ဆောင်တာများ ညှိနှိုင်းပြီး
တာဝန်ကျရာသို့ ထွက်
ခဲ့သည်။

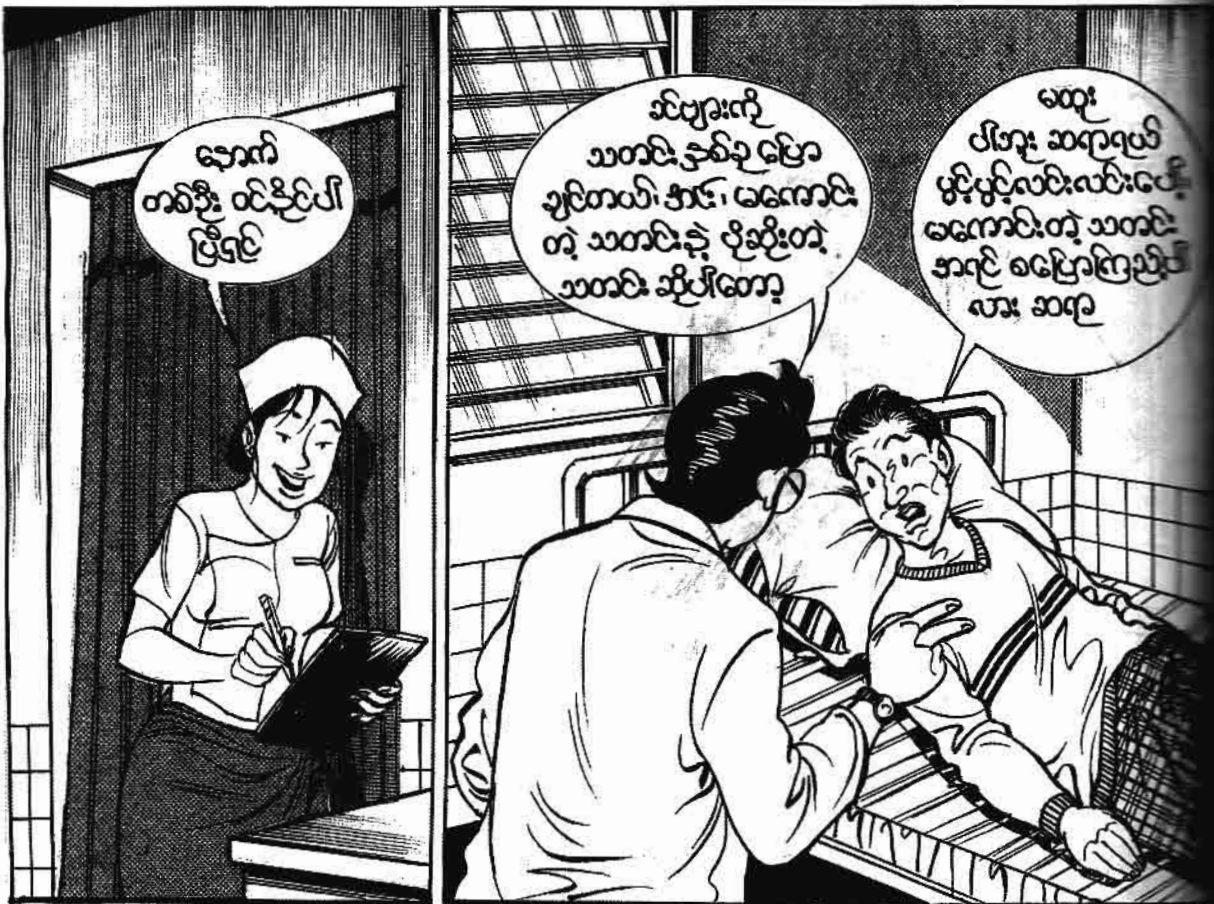

အဖေ ခင်များကို
ကြည့်ရတာ ဒီနေ့
ကျွန်တော် သဘော
မကျချင်ဘူး

ဒေါက်တာ
လည်း လူချောမထုတ်
ပါဘူး ဟင်း

ဟင်း!

နောက်
တစ်နီး ဝင်ခွင့်ပါ
ပြီရှင်

ခင်ဗျားကို
သတင်းနှစ်ခုပြော
ချင်တယ်၊ ဒါပဲ၊ မကောင်း
တဲ့ သတင်းနဲ့ ပိုဆိုးတဲ့
သတင်း ဆိုပါကော့

တော့
ပိုတော့ ဆရာရယ်
မှိုမှိုလင်းလင်းပေါ့
မကောင်းတဲ့ သတင်း
ဒါရင် ပြောကြည့်
လား ဆရာ

အေးဗျာ
ခင်ဗျား ဒါလွန်ဆိုး
ဆရာရင် နောက်နှစ်က
ပဲ

ဗျားအင်းလေ
ကံတရားပေါ့၊ ဒါနဲ့
ဒီထက် ပိုဆိုးတဲ့ သတင်း
ဆိုတာကရောပင်

အေးဗျာ၊
အင်္ဂါ အကြောင်း မဆေး
က ပြောဖို့ ကျွန်တော်
မေ့သွားတာ

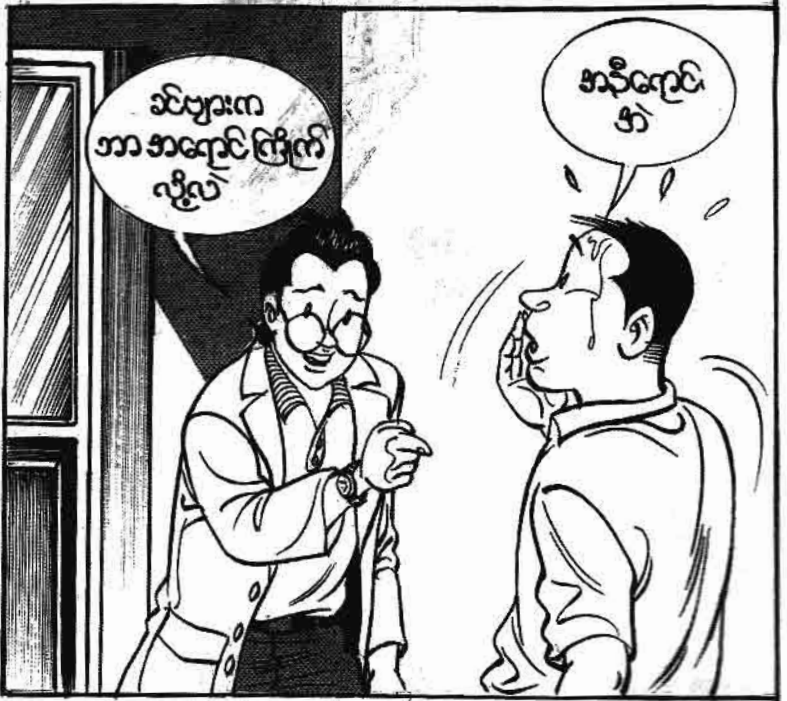
ဝိုခ်!

နောက်ထပ်
တစ်ဖို့ ဝင်ခွင့်ပါ
ငြိအင်

ဆရာ
ကျွန်တော် မျက်စိ
ထဲမှာ ခုတလော အပြာ
ရောင် စက်ဝိုင်းတွေကိုပဲ
မြင်မြင်နေတယ်

ဆရာ့က
ဘာအရောင် ငြိကြို
လို့လဲ

အနီရောင်
အဲ

ဖျိုင်းဆိုထားလော လူငှာများ ဖြစ်ပါပြီဟော အင်
ကျွန်တော် အားသွားသည်။

ဆရာမ၊
တကယ်လို့ ပေးရင်
ဖြစ်ဖြစ်၊ ဧည့်သည် ဖြစ်ဖြစ်
လာရင် ကျွန်တော် (401)
မှာ ငြိနေမယ်နော်

ဟုတ်ကဲ့
ဆရာ

၁၉၃

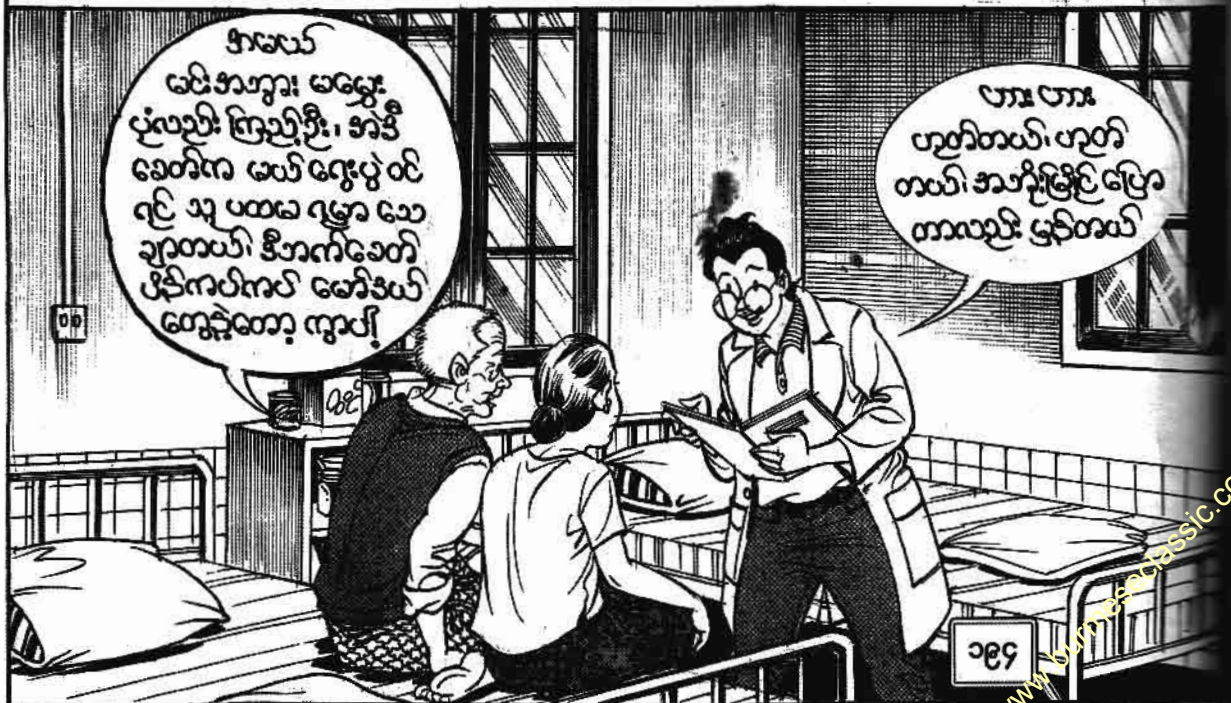
(401) အချစ်တံခါးကို ဖွင့်ပွင့်ချင်း အားပေးခြင်းနှင့် အားပေး
မွှေး ဓာတ်ပုံတစ်ချပ် အတူ ကြည့်ရှုပြီး ခေါင်းချင်းဆိုင်
တွက်ထိုးနေတာ တွေ့ရသည်။

ကျွန်းလား၊
မောင်အား ငယ်ငယ်
က ထောင်ထောင် မောင်၊
မောင်၊ ခန့်ခန့်ချော
ချော

ဟုတ်တယ်
နော်၊ အားပေးက
တော်တော်လေးကို
ချောတာ

အားပေးမွှေးက အတိတ်ကာလ
တတ်ပုံပျားအား ကျွန်တော့်ကို
ပြုရင်း သူ့ဆင်ပွင့် အကြောင်း
လူကယူရာ ပြောဆိုလျက် ကျွန်တော့်
ကို အယ်(လ်)ဘန် လှမ်းပေးသည်။

အမယ်
မင်းအားပေး မမွှေး
ပုံလည်း ကြည့်ရှု၊ အနီ
ခေတ်က မယ်ကျေးပွဲဝင်
ရင် သူ ပထမ ရှာဖွေ သေ
ချာတယ်၊ ဒီအကဲခေတ်
ဖိနပ်ကလပ် မော်ဒယ်
တွေ့တော့ ကွယ်!

ဟားဟား
ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်
တယ်၊ အားပေးခြင်း ပြော
တာလည်း ဖြစ်တယ်

တက်ပုံ တစ်ပုံ ကြည့်လိုက် အဘွားက ငြင်းပြလိုက် နှင့် ငယ်မူပြန် ကြည့်နေနေတာတွေ တွေ့ရသည့်အခါ ရွာနဲကော်လည်း အလိုလိုပင် ကြည့်နေပျော်စွာလာသည်။

အုတ်တိုအိမ်ထဲမှာ ပြန်လည် သက်တမ်းဖြင့် ကြည့်နေတမ်းတမူပြန် ကြည့်ရင် ငယ်ရွယ်သူများ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာထက် ပို ခိုင်ခာန်လေးဟု ကျွန်တော်တွေ့မိသည်။

အိမ်ထဲမှာ က ခင်း အဟိုင်းက စစ်ဆေးဖူးလေ အဘွားတို့ နိုင် ခုံအောင် ကျောက်ခဲ ဖူးတာပေါ့ကွယ်

အဘွားရွေးနှင့် အဟိုင်းဖြိုလဲသည် နားနေခါ၊ စင်္ကြံ ဆေးများတွင် အပန်းဖြေ လျှောက်သည်အခါတိုင်း ဆည်း တစ်ဦးလက် တစ်ဦး ယှက်ကာ မေ့အတု ဖြိုကြသည်။

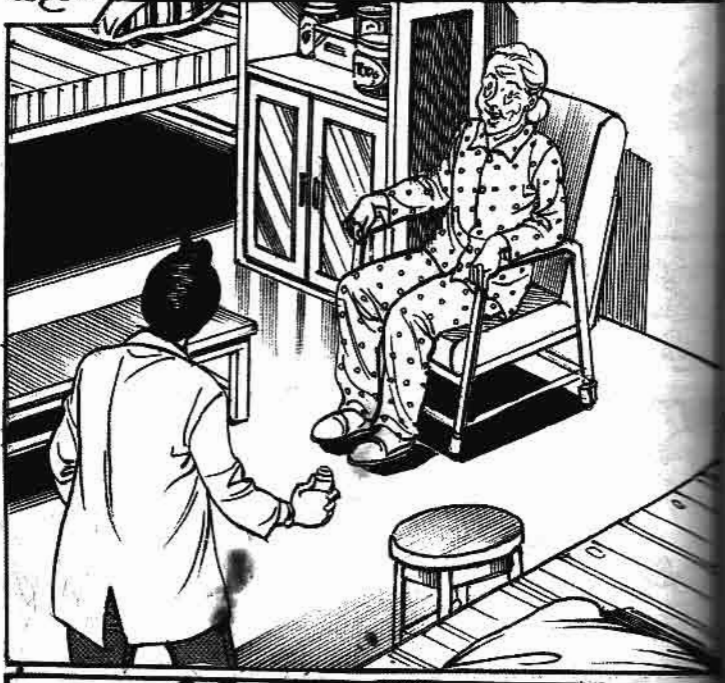
အေးကွာ အုတ်တို ဇနီးမောင်နှံ ချစ်ကြပုံကတော့ သိပ်ကို ကြည့်နေရော ကောင်း တယ်

မပြောကောင်း တစ်ဦး တစ်ယောက်များ တိမ်းပါးသွားခဲ့ရင်တော့ ငါ မတွေ့ရဘူး။

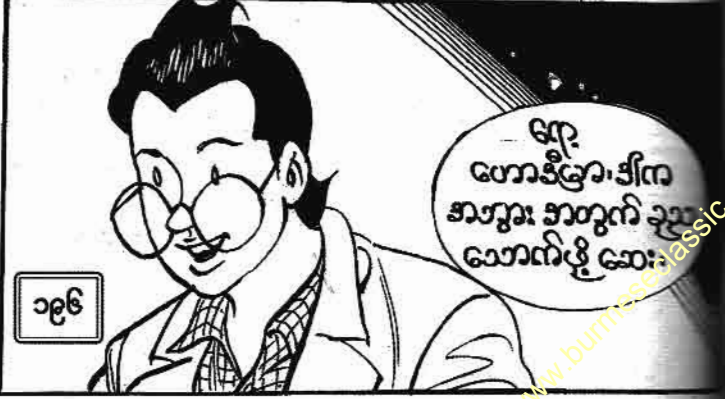

အားခိုမြိုင် တစ်ခုခု ပြစ်သွားခဲ့ ရင်တော့ အားခိုမြိုင် တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်ဖို့ တော်တော် ခက်မယ်။

ဥဒေါက်ကလေးနဲ့ ဆေးဆောင်ရန် ကျွန်တော် သွားဝေး သည့် အခါတိုင်း အားခိုမြိုင်သည် ဥဒေါက်ကလေး လဲလှယ်ပြီး ကုသားထိုင်တွင် ကျွန်တော် အလားကို ထိုင်စေလိုနေတတ် သည်။

ငါ့သတိ ထားမိသလောက် တော့ အားခိုမြိုင်ကယောက်ျား ငါ့စိတ်ဓာတ် ကြည့်နိုင်တယ်။ အားခိုမြိုင်ကတော့ သူ့ ယောက်ျားကို သိပ်အားကျိုး တာ။

ဟေ့ ဟောခိုမြိုင်၊ ဒါက အားခိုမြိုင် အတွက် သူ့ ယောက်ျားနဲ့ ဆေး

မင်းအဘိုး
အတွက်ရော့ မပါ
ဘူးလား။

ပါတာပေါ့
အဘွားရဲ့ ဒီမှာ
လေ။

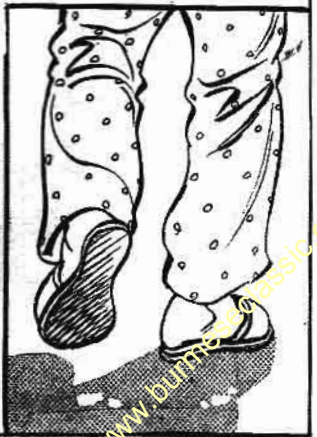
အဘိုးအတွက် ဆေးပါက အဘွား
က ယူသည်။ ပြီးမှ ကျွန်တော်ရှေ့
တွင် ဆေး အတူတူ သောက်
ကြသည်။

ဆေးသောက် အပြီး အဘွားကို အဘိုးက
ခွာင်သို့ ယေးမ တွဲခေါ်သည်။

ပြီးလျှင် အဘွား၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ခြုံစောင် လှုံ့
ခြုံခြုံ လှမ်းတင်ပေး၍ ခုဖူးခေတ်သို့ သစ်ဖွေ ခုခါး
ခွတ်ဆက်ကာ တစ်ဖက် ခွာင်သို့ ထွက်သွားတတ်၏။

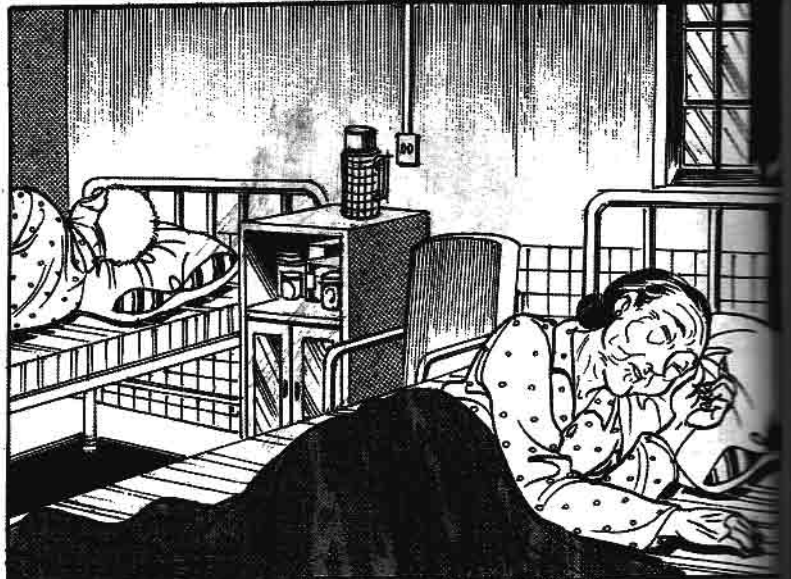
၁၉၇

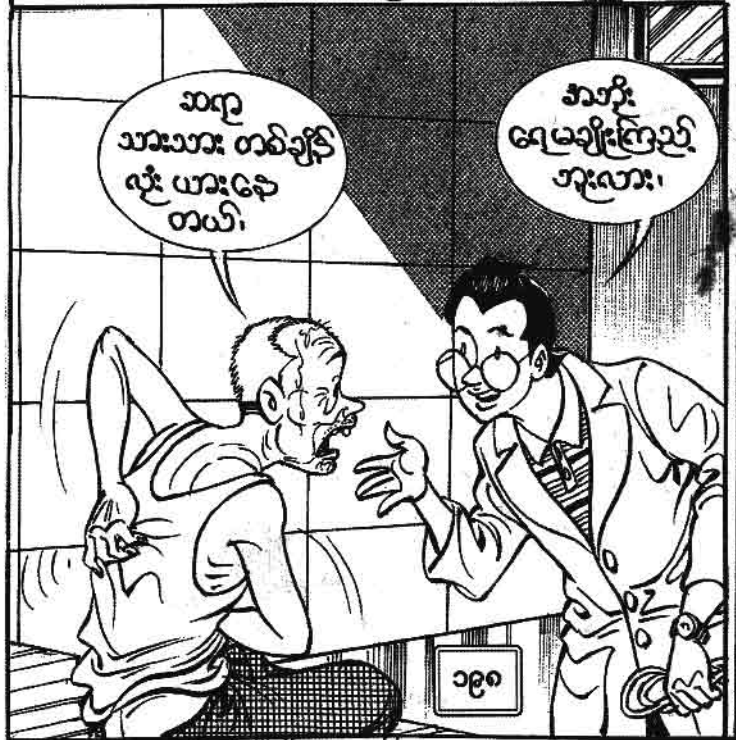
ဘဝလမ်း တစ်လျှောက်လုံး၌ အတူတကွ အိပ်ခင်းခဲ့ကြသော သူတို့နှစ်ဦးသည် ယခု အပြုအမူ အံ့ ကျောင်းမှ ခွဲ၍ အိပ်ကြ ရကြသည်။ တစ်သက်လုံး ကြင်နာယုယခဲ့ပြုများအား ညဘက် တွင် သူတို့ ခံစားခွင့် မရတော့။

အား ဒီအေးရုံ မှာ ဒီလို နေဦးမောင်နဲ့တွေ့ အတွက် နှစ်ယောက်တို့ အိပ်ရာ တွေ စီစဉ်ပေးနိုင်ရင် ကောင်း မယ်။

ကျွန်တော် စောခံစားခံသည်။ တွယ်ရာမဲ့ အထီးကျန်အစဉ် မှုသည် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သူတို့တွင် မထိခိုင်းနိုင်ပါ။ ကာ စိတ်ပိုင်းလဲတတ်ကြသည်ကို ကျွန်တော် ကြံဖူးပါသည်။

ဆရာ ဘားဘား တစ်ချိန် လုံး ယားနေ တယ်။

အဘိုး ရေမချိုးကြည့် ဘူးလား။

မထူးပါဘူး ဆရာရယ်၊ တစ်လလောက် ကြာရင် ပြန်ယားတာပဲ ဥစ္စာ။

အချို့လူများ ငယ်စဉ်က ဟောကိရု ပါးစပ်ထဲ
ဒီရေ ခေါက်တတ်၏။

ဟောကိရု
မီးဆိုင်ကြီး ယုတ်
နှီးမလား။

ဆရာ
ကျွန်တော်
အဆင်းထဲက ဒီအဆင်း
ကို မောင်းထုတ်
ပေးရမိပါ..

ဘာ
ဖြစ်လို့လဲ
ဗျာ

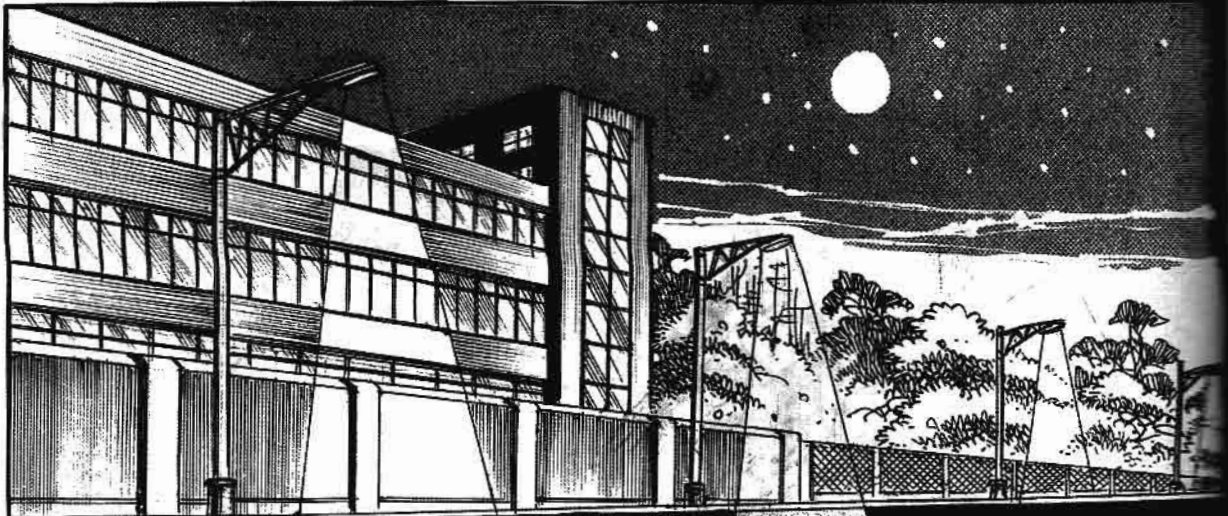

ဘာဖြစ်ရ
မလဲ၊ ယုတ်ကြီး ရှောင်
တာနဲ့ အဆင်းထဲက အမြင်ကို
ပွဲကို မောင်းပေါ်တင်ပြီး
မီးဆိုင်ပါလို့ ခေါက်နေ
တယ်လေ။

ခေါက်ပလေ
ခေါပေါ်ပျား၊ သစ်ပျား
နဲ့ ဘာဆိုင်လို့
တုံး။

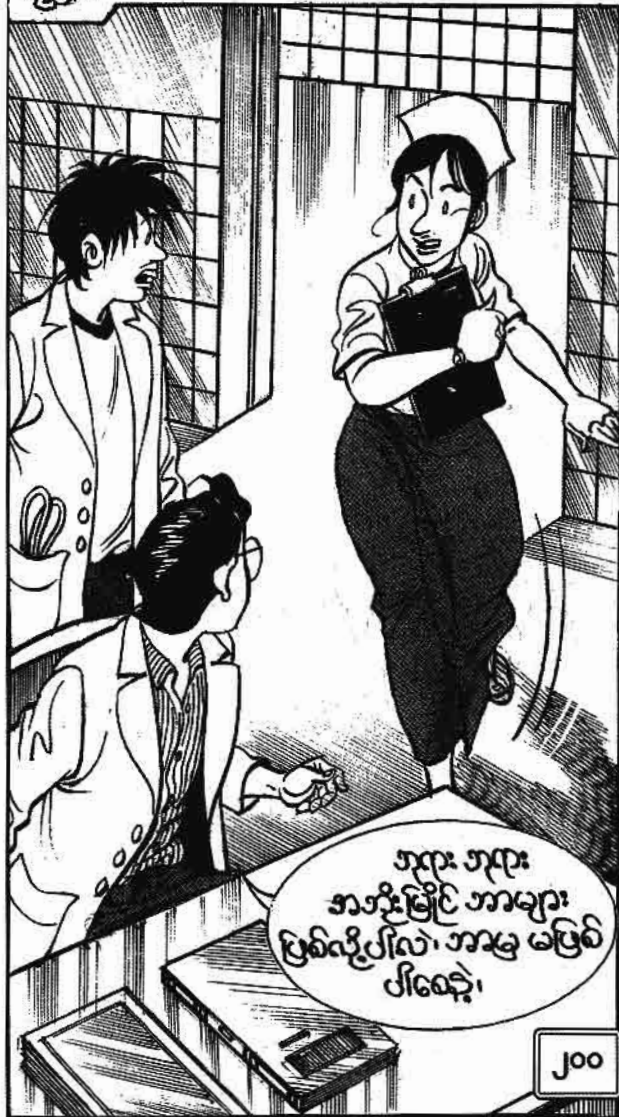

ဒီလည်း
ရေရှင် ကျွန်တော်
မှ ယာယီတတ်
ဘဲ။

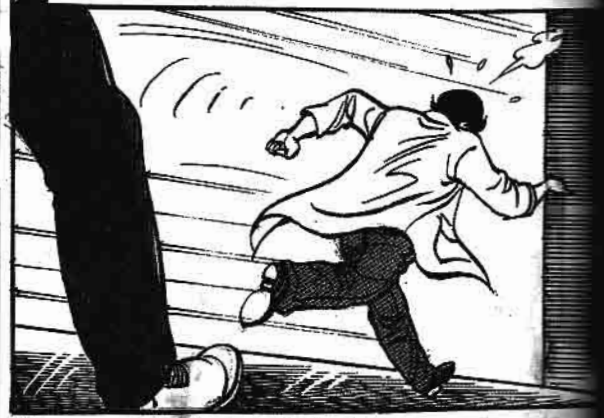
ကျွန်တော် နိုင်ငံ့ထုတ် ကျေးဇူးပြု၍ ဆယ်ဒေါ်
ကျော်လောက်တွင် တာဝန်ကျ ဘုတ်(စ်)ကျော်
မား(စ်) 401 မှ အချက်ပေးဘဝန်ဖြစ်ကြောင်း သတင်း
ပို့၏။

ကျွန်တော် အားကိုးကို စိတ်ပိုပြီး လက်ထောက်
ဆရာဝန် ပုပြင်းကို ခေါ်ကာ အပြေးအလွှား
ထွက်ခဲ့သည်။ အခန်းဆိုင် ကျောက်သည် အင်
အားဖြိုင် ဟတ် အတက်(ခ)ကြောင့် ရှေး(စ်)
ဂုဏာ သတိလစ်ခဲ့၏။

ဘုရား ဘုရား
အားဖြိုင် အာများ
ပြစ်လို့ပါလား၊ အခု မပြစ်
ပါနဲ့နော်။

Joo

စိပွန်း အတွက် အင်္ဂြိုဟ်အကျယ် စိတ်ပူပြီး
မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက် ထိုင်နေသည့်
အဘွားမွေး ပန်းကို အားပေးသလို ကျွန်တော်
ဆုပ်ကိုင် ဖျစ်ညှစ်လိုက်၏။

ပြည့်စုံ လုံလောက်သော စက်ကိရိယာများ
အကုန်အစုံနှင့် ချွေးပျံ့အောင် ကုသပေးသော
အင်္ဂါမှ အင်္ဂါဖြင့် သတိ ပြန်လည်လာ၏။
မျက်ရည်များနှင့် နှုတ်ခမ်း တဆတ်ဆတ်တူ
ရင်း ပြုံးနေသော အဘွားမွေးသည် အင်္ဂါ
လက်ကို မေ့တတ်တမ်း ဆုပ်ကိုင်ရင်း အနား
မခွာတော့။

ဤ
အဘွားမွေး
အားချင်အားတော့
လေး၊ စိတ်ချရပြီ
ဗြီ အဘွားမွေး
ရဲ့။

အခြေအနေ စိတ်ချရပြီ ဖြစ်၍ လက်ထောက်ဆရာဝန် နှင့် နားပင်(စ်)ကို ပြန်လွှတ်ပြီး ကျွန်တော် ဆက်စောင့် နေလိုက်သည်။ အားမြိုင်သည် အောက်ဆီဂျင်အပ် အောင်း တပ်ထားသည့် ကြားမှ ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြနေ သေး၏။

ကျွန်တော် ခုမူ သက်ခမျာ သူတို့နှစ်ဦးကို နှုတ် ဆက်ပြီး စကြိုက်လမ်း အတိုင်း ပြန်ခဲ့သည်။ ည ကောင်း ကင်၏ ရခွံသည် မေတ္တာတရားဖြင့် မွှေးပျံ့နေလေ သည်။

တစ်ည သို့ အားမြိုင်မွှေး ကျွန်တော့်ကို ခေါ် လိုက်နော်။

ထို အတောအတွင်း မိဖုရား၏ နှလုံးကို ကျွန်တော် ဂုဏ်သတ္တပတ် နှင့်ယူ၍ သွားပြန်သည်။ နှစ်ပြည့်၍ ကျွန်တော် အလုပ် ပြန်ဝင်သော အခါ ကြားလိုက်ရသည်။ သတင်းက အံ့ဩ ထိတ်လန့်ဖွယ် ကောင်း လှသည်။

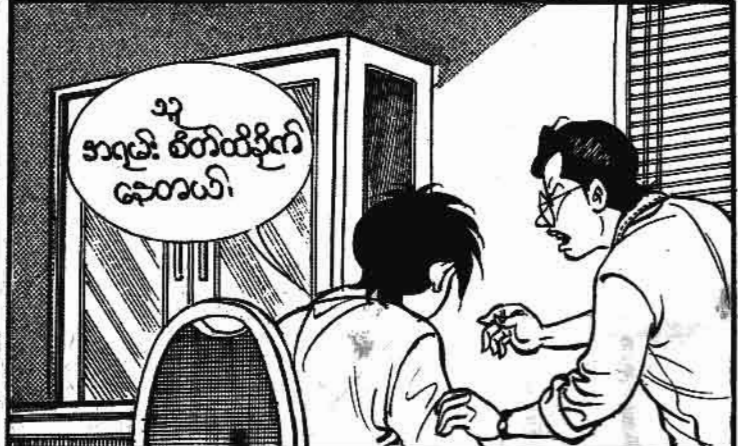
ဟာ ဘယ်လိုဖြစ် တာလဲ။

ပွင့်ဦး အားခိုင်းခြင်း ဆုံးသွား ပြီကွာ။

အေးကွာ၊ နှလုံးလေး နှလုံးပဲ ကွာ၊ သိပ် မြန် တယ်။

သူ အာရမ်း စိတ်ထိခိုက် နေတယ်။

ကျွန်တော် ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ အားကွေးရီရဲ အားနည်းဖို့ အလုပ်ဝင်ပို့ ပြေးသွားခဲ့သည်။

ဟာကွာ၊ စိတ်မကောင်းလိုက် တာ၊ ဒါနဲ့ အားကွေး ရှေး ကော။

အာရှားမွေးသည် မလှုပ်မယွက် ထိုင်ကာ အားပေးခြင်း အိပ်ခဲ့သော ခုတင်ကို တွေ့တွေ့ကြီး စိုက်ကြည့်နေတာ တွေ့ရ၏။ ရက်လို့ အာရှား ယုတ်စိုက်သလို ချုံးကျ သွားသည်။ အာရှားမွေး ရှေ့တွင် ကျွန်တော် ရပ်လိုက် သည်။

အာရှားမွေးက ကျွန်တော့်ကို မမြင်ဘူးသလို ငေါက်ကြည့်၏။ ကျွန်တော် အာရှားမွေး မေးခွန်းကို အသာ လျှပ်၍ မေးသည်။

ကျွန်တော် ခုမူ သိရတာ၊ မိတ် မကောင်းလိုက်တာ အာရှားရယ်။

အသံကြား၍ အဘွားက ကျွန်တော့်ကို ဇဝေဇဝါ
ဆော့ကြည့်သည်။ ကြည့်ရင်းမှ မျက်ဝန်းတွင်
မျက်ရည်များ တဖြည်းဖြည်း စုဝေး ချိတ်ထွန်းလာ
ကာ ပါးပြင်သို့ တစ်ခါလှိမ် စီးဆင်း၏။ နှုတ်မြလည်း
ညင်သာ တိုးလျှသော လေသံနှင့် ကျွန်တော့်ကို
မြှော့သည်။

အဘွားသည် အံ့ကိုကြို တိလျက် ဝံစားမြ
ကို မျှော်လင့်နေပုံ ရ၏။ ဒါ့ကို သိ၍
ကျွန်တော့် ရင်ထဲ ကြွေကွဲ ရွံ့နစ်လာသည်။
ရှက်တရက် အဘွား ခေါင်းကို ထွေးပိုက်၍
ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။
အဘီ အဘွား တသိမ်သိမ် တုန်အောင်
ဖိုက်၍ ဖိုက်၍ ငိုလေသည်။

လောကသည် လွမ်းမောဖွယ် အတိတ်ဖြင့် ဂီတယောင် ဆောင်ထားသော အသံတို့
တို့လျှလျ လွင့်ပျံလာသည်။

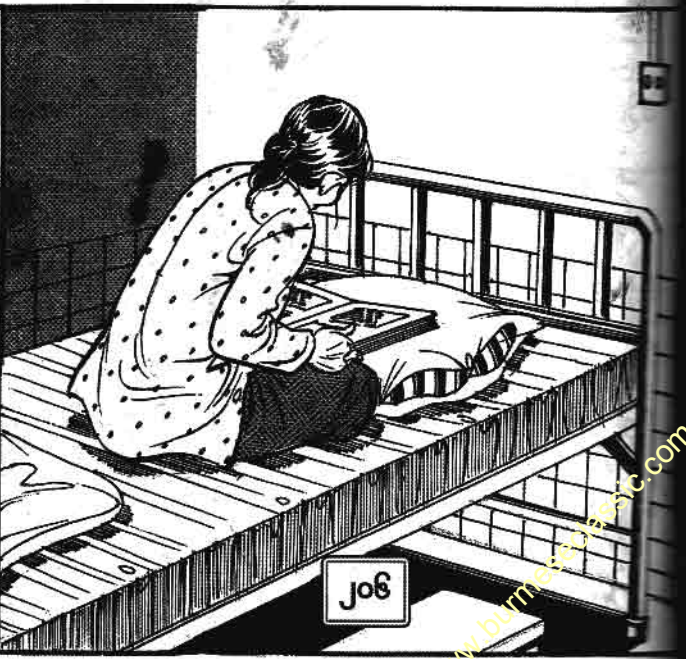
ထိုရှက်ပိုင်း အတွင်း အဘွားမွေးကို ကျွန်တော် တို့ အလုံလုံကတားကြသည်။ လိုအပ်သည်ထက် ပိုမို ရေစိုက်ခဲ့ကြ၏။

တစ်လကျော် ကြာလာသော အခါ အများ သွယ်တု ပုံနှိပ်အတိုင်းသာ ပြင်ပြီး နောင်ရှောင် ဖြစ်၏။ သို့သော် အဘွားမွေး၏ သောကသည် ကြေပျက်၍ မရနိုင်သေး။

လာ၊ အဘွား ကို ကျွန်တော် လက်သည်းညှပ်ပေး ယော်။

ဥ အိပ်ရာထဲတိုင်း ဓားတံပွဲအောင်ကြီး ပေါင်ပေါ်တင်ကာ ညှပ်ခက်သည် အထိ လွမ်းဆွတ် ကြေကွဲနေတတ်သည်။

အဘွား
ဟောလစ်ပေး သောက်
လိုက်နော်၊

မသောက်
ခွင့်တော့ဘူး သား
ရှယ်၊

အဘွား ဆန္ဒအရ ဆူ ခုတင်ကို သိမ်းပေးထား
ရပြီ။ အဘိုး ခေါ်ပေးချခဲ့အညှို့ ခုတင်ပို့ ပြောပါရှေ့
ပေးထားရဦး။ တစ်ည ကျွန်တော် ဆူ အခန်းထဲ
ရောက်တော့ ထုံဖုံ အတိုင်း အငွေ့ မပျယ်သေး
အညှို့ မျက်လုံး ကြောင်တောင်တောင်နှင့် တွေ့
ရအညှို့။

ထို မျက်လုံးအညှို့ အမြဲတမ်း လှဲခြုံ မြေ
ဖြိုသော မျက်လုံးမျိုးဟု ကျွန်တော် ခားလှည့်
လို့ ရအညှို့။ ဆူ စိတ် ပြေငြိမ်းစေရန် ကျွန်တော်
စကား စကြည့်၏။

အဘွား
ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ညတိုင်း
အဘိုး ခုတင်ဆက် ခမ်းတာ
သတိရလို့လား၊

ကျွန်တော် ပြောရင်းမှ
ငါးရေ တွန့်သော
အဘွား၏ သမီးကို ကျိစယ်
သလို ကောက်ကာ ထင်ကာ
ခမ်းလိုက်အညှို့။ အဘွား
အကြံအစားအလို
ကျွန်တော့်ကို ဆော့
ကြည့်၏။

သူ ဝန်းပေါ် ဇေးမထားဘဲ သူ့ ကျွန်တော် လက် နှစ်ဖက်ကို ပြန်လည် ဆုပ်ကိုင်လာသော အဘွား၏ လက်များ တွင် ယင်လောပါသည်။ ကြည့်ရှုရင်း သား မြကြောင်လား၊ ဝမ်းနည်းမြကြောင်လား မသိဘဲ သူ့ မျက်ရည်များ အဘွား ပါးဖြင့်ပေါ်သို့ ဖြိုးဖြိုး ဖြိုက် ဖြိုက် စီးကျလာ၏။

ခုတော့ အိမ်ထဲ ခုတ်ဆက် မခံရတော့ အိပ်မရ သလို ဖြစ်နေပြီ။

သူလေ ဤအိပ်ရာ ဝင်တိုင်း နမ်းပြီး ခုတ်ဆက် တာ။

ကျွန်တော် သိပါတယ် အမေ။

အဘွား ပါးဖြင့် မျက်ရည်များကို ယူယာ ကြင်နာစွာ ဆုတ်ပေးနေသော ကျွန်တော်၏ လက် များလည်း တွင်ယင်လာပါသည်။ နှစ်ဖက်လုံး၏ မျက်ဝန်းတွင် နားလည်မြကြောင် ကျစ်သော မျက်ရည်များ စေ့စည်နေဆဲ။

အမေကို နမ်းတဲ့ အတွက် သားကို ကျေးဇူးတင် လို့က်တာ။

အဖို့တော် အာဘွား၏ ပန်းနှစ်ပက်ကို
ဆင်ဆင်သာသာ ဆုတ်ကိုင်လိုက်သည့်အခါ
အာဘွား နှုတ်ခမ်း၌ သိမ်းမေ့ နှုတ်သည့်
အဖို့လေး တစ်ခု အရာထင်လာသည်။

သူလေ
အမေ့ကို ဆိုပြတတ်
တဲ့ သီချင်းလေး တစ်ပုဒ်
ရှိတယ် သိလား။

ဟုတ်လား
အမေ့ အယ်လို
သီချင်းမျိုးလား

အာဘွား ပြုံးလေသည်။ သီချင်း ဆိုရာ၌ လည်ချောင်း
တစ်ခုက နှစ်ခုက ဟန်၏။ အသက် အရပ်ကြောင့်
အသံက တိမ်ဝင်နေသော်လည်း စည်းဝါးတကျ ဆိုနိုင်
လေးသည်။

၂၂ နှစ်ကလေးတို့... အသက်ချင်း ဆက်လို့ လက်ချင်း ယှက်ကာရယ်... အဝခရီး လမ်းမများအလယ်
ခွဲခွဲကြမ်းကြမ်း... လမ်းကြောင်း လမ်းကောက်... ရဲရဲတင်းတင်း လျှောက်ကြရာလယ်... စိတ်လည်း
အတူတူ... သဘောလည်း... အတူတူ...။

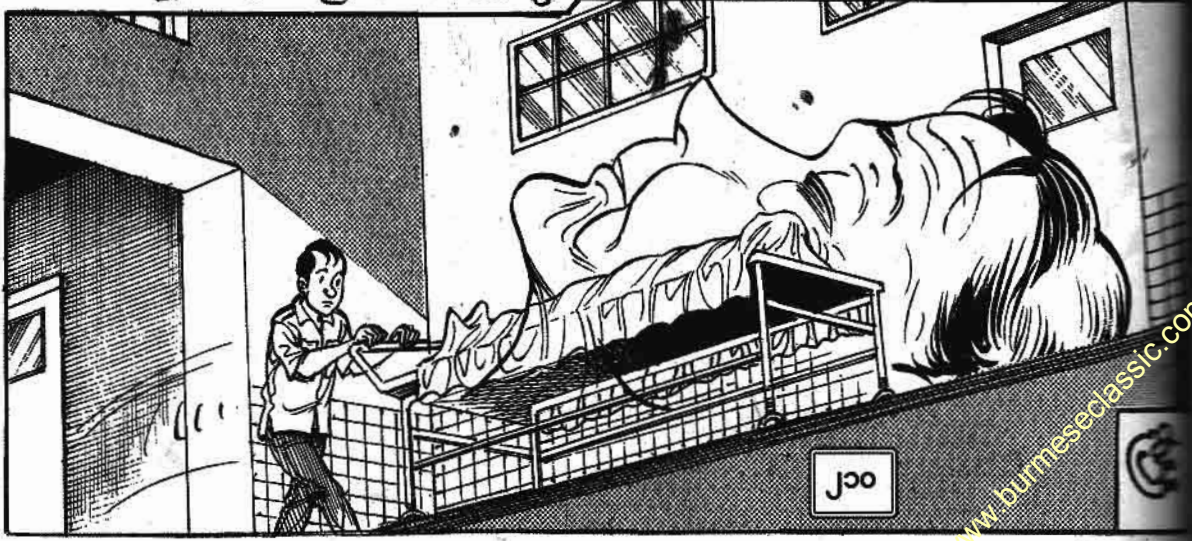

အဘိုး ကျယ်လွင်ပြီ၊ (၄)လအကြာတွင် အစားအသောက် မမှန်တော့သည့် အဘွား အလွယ်တူ ဂရုတစိုက်လာသည်။ အိမ်ကမူ အဘွား စိတ်ပျက်ပျက်၊ ကျန်းမာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အဘွား၏ အလွယ်တူ အဘွားလက်ကို ကိုင်တွယ်ပေးမည့် အဘိုးက မရှိတော့။

အဘွား မျက်လုံး ပိတ်လျက် တစ်ချက်အဘိုး ဘာမည်ကို အော်သည့်ကား မျက်ရည်တွေ စိုလာသည်။ ကျွန်တော်အဘွား၏ လက်ကို အဘိုး ကိုယ်စား ငွေးထွေး ယူယူစွာ ဆုပ်ကိုင်၍ နှလုံးကို တစ်ချက် ခုခမ်းလိုက်သည်။

အသက်ကို တစ်ချက် အားရအောင် ဂျှပ်ဆွဲပြီး အဘွား သင်သာစွာ အသက်ထွက်သွား၏။ ကမ္ဘာလောကသည် ကြမ်းတမ်းခြင်း၊ သက်ထင်ခြင်း၊ ရက်စက်ခြင်းများနှင့် နာကျင်စရာတွေများ သယ်ဆောင်လာသည့်တော့ မဟုတ်လောက်ပါ။

ဘယ်သူ့မျှ ရှောင်တိမ်း၍ မရလိုက်၊ မျှော်လင့် မထားသော အချိန်အတွင်း အကြမ်းဖက် သမားသည် ဆက်တိုက်ဆီသလို မြင်ရာ တွေ့ရာ သေဒုတ်နှင့် ပစ်သည်။

ဘုရား သားကယ်တော် မူပါ။

BURMESE CLASSIC

မြို့သူမြို့လံသူလံ၊ ကြောက်လန့် တကြား ပြေး သူ ပြေးနှင့် မြင်ကွင်းမှာ သွေးပျက်ပွယ် ကောင်းလှ၏။

တခဏချင်း ဆီသလို ထိုသတင်းမှာ အမေရိကန် တစ်နိုင်ငံလုံး ပြန့်နှံ့ သွားသည်။

၂၁၂

ဘုရား
ဘုရား သားလေး
ကပွင့်မြား၊ ဘုရားသခင်
ကယ်ပါ။

ထိုနိုင်ငံရှိ တာကပွင့်ကြီး၏ မိခင်ဖြစ်သူ ခေါ်ဒယ်လီ
မှာ ရွှေ မကိုင်မီ၊ လက် မကိုင်မီနှင့် သားဖြစ်သူ
ထံ ဖွင့်ဆက် မေးသည်။

BURMESE
CLASSIC

သား
သားလေး ကြား
လား။

သား သား
ဘုရား၊ ကြောက်တယ်
ခေမေ။

သား
မကြောက်နဲ့
တစ်နေ့ရက် ငွေ
ငွေ ပေးမယ်။

မကြောက်နဲ့ဟု သားကို အားပေးနေ
သော်လည်း နေါ်ဥယ်လီ အသံမှာ
ငိုသံကြီးဖြင့် တွင်္ဂါသေ၏။

BURMESE CLASSIC

ဖွိုက်မြ သေနတ်သံတွေ၊
အော်သံတွေ၊ အသက်မပြတ်
ကြားနေရသည်။

ငိုဖို့ မေ့လျော့လောက်အောင်ပင်
ကြောက်စိတ် လွမ်းလျက် တာကပ္ပကြီး
လဲကျနေသော စားပွဲတစ်ခုအား အကာ
အကွယ် ယူနေရာမဲ့ ထပြီ အတွင်းသို့
ဘက်သို့ ပြေးသည်။

သားရဲ
သားလေး ဘယ်ရောက်
နေလဲ

သား သား
အခု အိမ်သာ တစ်ခုထဲ
ရောက်နေတယ်။

မိခင်က
နဲ့ ခေမာ သား မေမေ
အခုပဲ သားဖို ရောက်
အောင် လာမှာ။

BURMESE
CLASSIC

ထု အများ အော်ဟစ်သံ၊ ပြိုကျသံများနှင့် အတူ ယောက်ျားသုံး Men's Urinal
ကြွေအိုးများ သေဒတ်သံကြောင့် ကွဲကျသံတွေ ကြား ညာသံ။

၂၀၅

